

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 6/1998 -61 pàgines

Sessió Ordinària del dia 30 de juny de 1998

El dia 30 de juny de 1998, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 18/1998, que és el següent:

- 1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei general de l'allotjament turístic.
- 2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de la llei de l'esport.
- 3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de protecció dels animals.
- 4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per a les despeses derivades del canvi d'ubicació de l'Ambaixada del Principat d'Andorra a França.
- 5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de creació de l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurança d'Automòbil.
- 6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de regulació de la creació de noves entitats bancàries de dret andorrà.
- 7- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de regulació del capital social mínim de les entitats bancàries de dret andorrà.
- 8- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de regulació del règim administratiu bàsic de les entitats bancàries.
- 9- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració General i parapúbliques, corresponents a l'exercici 1996.

10- Examen i aprovació, si escau, de les auditories relatives a les transferències fetes per l'Administració Central als Comuns corresponents a l'exercici 1996.

11- Nomenament d'un membre de la Junta de Govern de l'ORTA.

12- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Grup Mixt, per escrit de data 16 de juny de 1998, relativa a l'ensenyament de la religió a l'Escola Andorrana.

13- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Grup Mixt, per escrit de data 18 de juny de 1998, relativa a la potabilitat de l'aigua destinada al consum humà a la zona de Besilloso -la Massana-.

14- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pels Srs. Vicenç Mateu Zamora i Vicenç Alay Ferrer, en representació del Grup Parlamentari d'Iniciativa Democràtica Nacional, per escrit de data 25 de juny de 1998, relativa a l'avantprojecte de llei d'ordenació lingüística.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Miquel Àlvarez Marfany, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

- M. I. Sr. Modest Baró Moles
- M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
- M. I. Sr. Miquel Casal Casal
- M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela

M. I. Sr. Pere Cervós Cardona
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
 M. I. Sr. Simó Duró Coma
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols
 M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M. I. Sr. Miquel Alís Font
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal
 M. I. Sr. Josep Areny Fité

El M. I. Sr. síndic ha excusat l'absència dels M. I. Srs. Francesc Bonet, per estar fora del país, i Ladislau Baró, per problemes de salut.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Estanislau Sangrà Cardona, ministre de la Presidència; Albert Pintat Santolària, ministre de Relacions Exteriors; Susagna Arasanz Serra, ministra de Finances; Enric Casadevall Medrano, ministre d'Economia; Candid Naudi Mora, ministre d'Ordenament Territorial; Lluís Montanya Tarrés, ministre d'Interior; Josep M. Goicoechea Utrillo, ministre de Salut i Benestar; Carme Sala Sansa, ministra d'Educació, Joventut i Esports; Pere Canturri Montanya, ministre de Cultura, i Enric Pujal Areny, ministre de Medi Ambient i Turisme.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El Sr. Pere Cervós Cardona, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.20h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, abans de passar a l'ordre del dia, havent estat admeses tres preguntes al Govern amb declaració

d'urgència, s'afegiran a aquest ordre del dia com a punts números dotze, tretze i catorze.

Les dues primeres foren publicades en el Butlletí número 18/98 del 23 de juny sota procediment ordinari i la darrera se'ls distribuirà immediatament.

Moltes gràcies.

Passem doncs, al punt número 1 de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei general de l'allotjament turístic.

L'Informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat al Butlletí número 15/98 del 5 de juny. La Sra. M. Rosa Ferrer, nomenada ponent per part de la Comissió Legislativa d'Economia, exposarà l'Informe elaborat per aquesta.

Teniu la paraula, Sra. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, la Comissió Legislativa d'Economia ha examinat en el decurs de les reunions que ha mantingut els dies 21, 28 i 29 de maig d'enguany, el Projecte de llei general d'Allotjament Turístic i les esmenes que s'hi han formulat.

Han estat presentades un total de quinze esmenes per part del Grup Parlamentari de l'Agrupament Nacional Democràtic.

De les 15 esmenes presentades 8 han estat aprovades per majoria, 6 transaccionades i aprovades per majoria i 1 ha estat retirada.

Els membres de les agrupacions parlamentàries d'Iniciativa Democràtica Nacional i Nova Democràcia i el conseller general Sr. Simó Duró s'han abstingut en el debat de la Llei per haver formulat una esmena a la totalitat.

El resultat final és el que se sotmet avui a votació d'aquesta Cambra. La Llei consta d'una exposició de motius, 8 capítols que contenen un total de 28 articles i 2 disposicions finals.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passarem a la intervenció dels Grups Parlamentaris.

Per part del Grup Mixt, Sr. Simó Duró teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

No tornaré pas a emprendre el debat que en el seu dia vaig fer a l'entorn de la proposta del Projecte quan va venir aquí al Consell. Evidentment, que em mantinc en la meua postura -una mica ja ha vingut confirmada per la Sra. Rosa Ferrer. No votaré doncs, aquest Projecte de llei, i només li voldria dir al Sr. ministre -això sí que li voldria dir perquè en prenguessin nota ell com els seus acòlits-, que si amb aquest Projecte de llei pensen -quan serà llei- que hi haurà una revolució, una adaptació al que ha de ser l'allotjament turístic a nivell d'Europa, ja que l'altra vegada se'n va *gargarejar* molt, que vagin a llegir totes les legislacions i veuran que vertaderament això o res és la mateixa cosa, perquè és d'un pragmatisme exacerbat.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

També pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Vicenç Alay.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, en el seu moment el nostre Grup ja va presentar una esmena a la totalitat a aquest Projecte de llei general d'allotjament turístic.

No es tracta -i així ho vam manifestar en el seu moment- que aquesta sigui una llei innecessària sinó tot el contrari. Precisament per això IDN vam defensar el seu retorn a Govern a fi que aquest la modifiqués dotant-la d'un contingut que ara no té i que creiem que caldria que tingués.

El Projecte de llei -repetim el que es va dir- no deixa de ser un marc inconcret, massa general tot i el títol del Projecte de llei, que remet als textos reglamentaris el desenvolupament dels trets més importants a regular, siguin les característiques diferencials dels establiments o els requisits i criteris que regiran la classificació hotelera, per posar només dos exemples.

És evident que un text amb rang de llei no pot arribar a certes qüestions de detall i que cal obligatòriament un cert desenvolupament reglamentari.

En aquest cas, però, ens trobem davant d'un text tan, tan i tan magre que aquesta Cambra es queda en la impossibilitat d'intervenir i de debatre.

Pensem que hagués estat bo que el Projecte de llei recollís, tot i el seu caràcter de llei general -repetim-,

almenys les directrius més rellevants en la matèria d'allotjament turístic per tal com, per a nosaltres, aquestes tenen un significat polític i no únicament un significat tècnic com s'ha volgut donar a entendre.

En el tràmit en Comissió s'han incorporat algunes modificacions. Tot i això, cap d'aquests canvis aporten els elements de contingut que entenem que calia aportar. Aquest projecte segueix sent "un xec en blanc" que el Govern s'ha estès sense massa miraments.

Per aquestes raons i perquè creiem que el tema turístic i el tema hotelier són de la màxima importància per al nostre país i perquè és un tema que ens preocupa, els consellers d'IDN votarem en contra d'aquest Projecte de llei.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula la Sra. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Rosa Ferrer:

Sí, gràcies, Sr. síndic.

Bé, la nostra intervenció va una mica en la línia dels companys del Grup Mixt.

El dia 14 de maig passat, des de Nova Democràcia, defensàvem una esmena a la totalitat al Projecte de llei de l'allotjament turístic. I ho fèiem perquè el Projecte que se'ns ha presentat, com s'ha dit, no resol la qüestió de la classificació hotelera ni tampoc dóna suficients garanties que permetin apuntar cap a una renovació i ampliació del parc hotelier andorrà.

També dèiem que no es concreta res més que definicions de diccionari i que tot es farà posteriorment mitjançant disposicions reglamentàries. Disposicions que el President de la Unió Hotelera ja coneix, segons va dir ell mateix als mitjans de comunicació, però que en canvi el Consell no ha vist ni en forat ni en finestra, com dèiem; i el ministre de Turisme, el Sr. Enric Pujal, malgrat la nostra intervenció del dia 14 de maig -en que ja ho vam manifestar-, encara no s'ha dignat ni a fer-nos arribar ni a tant sols s'ha molestat a explicar-ho a la Comissió Legislativa ni als grups parlamentaris, quins són els reglaments que desenvolupen aquesta llei i que sembla que ja tenen preparats, i que en tot cas el sector privat sí que els té. Entenem que és una bona manera de respectar i entendre el debat polític i el paper del Parlament!... Però, evidentment, aquí tothom és lliure de fer allò que li sembli.

Tot i que un altre Grup Parlamentari ha presentat 15 esmenes, com s'ha comentat abans, a la Llei, i el Grup Lliberal les ha tingut en compte, s'ha de reconèixer que no aporten res de nou ni limiten el marc de l'actuació del poder reglamentari del Govern. A títol d'exemple només citaré una esmena que es va reproduint al llarg del text, per la pròpia organització de la Llei i al llarg de l'articulat, que diu (i ha estat aprovada):

"Els establiments hotelers es classificaran en tres o més categories, les quals podran ser subdividides en subseccions que seran definides reglamentàriament."

I així remet tot l'articulat de la Llei a la via del reglament.

No cal que esmentem el debat en Comissió pel que fa a les sancions: semblava més un mercat que una Comissió Legislativa.

En conseqüència, no ens sembla adient ni ajustat al principi de legalitat que l'estructuració del sector turístic la reguli el Govern discrecionalment, sense intervenció del Consell General ni control legislatiu.

Per aquest motiu a Nova Democràcia votarem en contra d'aquest Projecte de llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Enric Tarrado.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Com vàrem dir en la Sessió del Consell General del 14 de maig d'enguany, la Llei de l'allotjament turístic és per al nostre país necessària, perquè cal reglamentar el sector i així dotar-lo d'unes normes de qualitat adaptades a les necessitats d'avui dia.

El text que ens va ser presentat des de Govern, era un text molt buit de contingut i deixava molts punts sense tractar.

Des de l'Agrupament Nacional Democràtic vàrem contribuir, via esmenes, a intentar millorar el text.

Així, doncs, totes les esmenes que vam presentar (a part d'una que va ser retirada) van ser aprovades pel Grup Lliberal.

L'Agrupament Nacional Democràtic, en el seu afany de contribuir al desenvolupament del país, votarà sí a la Llei de l'allotjament turístic.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Agustí Marfany.

El M. I. Sr. Agustí Marfany:

Gràcies Sr. síndic.

Tots sabem i ja ho hem dit aquí, que el sector hotelier representa un eix essencial de l'oferta turística i contribueix a nivell d'imatge a la promoció d'altres activitats econòmiques.

El manteniment i fins i tot la millora del seu nivell de competitivitat, en un entorn marcat per l'augment de les exigències de la clientela, requereixen la creació i constant adaptació de les normes que regulen la classificació hotelera.

Així mateix, la realització d'un marc legal i reglamentari és indispensable perquè el sector pugui, amb seguretat, expressar el seu dinamisme mitjançant la creació de noves empreses, o la modernització del parc hotelier ja existent.

L'aprovació de diverses esmenes de l'Agrupament Nacional Democràtic, ha permès la millora del text presentat en el Consell del passat 14 de maig.

El redactat definitiu estableix quatre modalitats d'allotjament turístic: l'hotelera, els apartaments, els càmpings i els establiments complementaris, definint alhora uns grups en cada modalitat.

A continuació, crea el marc necessari per la classificació i inscripció, que dependrà de criteris referents a la qualitat i el nivell d'equipaments, segons un sistema d'estàndards orientat a informar adequadament el consumidor.

També disposa l'obligatorietat de contractar una pòlissa d'assegurança que cobreixi la responsabilitat civil i també precisa les sancions en cas de vulneració de la norma legal.

La promulgació d'aquesta nova Llei aportarà un entorn de seguretat jurídica que, juntament amb l'esperit d'iniciativa ja demostrat pels empresaris del sector, contribuirà al desenvolupament harmoniós d'aquesta part de la nostra oferta turística.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre de Turisme teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Pujal:

Gràcies, gràcies, Sr. síndic.

Només quatre paraules per dir, doncs, i confirmar el que ha dit el Sr. Marfany en el sentit que, evidentment, les esmenes que ha aportat l'Agrupament Nacional Democràtic han millorat algun article del text que havíem proposat, i la veritat és que -el que diem els andorrans- "sempre veuen més quatre ulls que dos"... en aquest cas, doncs, ha estat així.

Al Govern se'ns presenta ara una tasca important -concretament al Ministeri de Medi Ambient i Turisme- i és el desenvolupament d'aquests reglaments. Sí, evidentment que tenim el reglament del que és la classificació hotelera amb un esborrany avançat, però la resta la tenim a l'aigüera i ho hem de començar com es fa naturalment amb totes les lleis: primer el Parlament aprova les lleis i després el Govern comença els reglaments d'aplicació d'aquesta Llei. Nosaltres ens hem avançat una mica, doncs, amb la classificació hotelera, però ens queden tots aquests reglaments que són nombrosos -com va dir el Sr. Simó, em sembla que són sis o set -el Sr. Simó Duró, sis o set reglaments que desenvoluparem en els propers sis mesos i que pensem, doncs, presentar-vos molt properament.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels Grups Parlamentaris? No?

Bé doncs, a la vista de les intervencions procedirem a la votació. Sí és sí al Projecte de llei i no és no al Projecte de llei.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Modest Baró Moles: Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal: Sí

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela: Sí

M. I. Sr. Pere Cervós Cardona: Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: Sí

M. I. Sr. Simó Duró Coma: No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols: No

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles: Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó: Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit: Sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: No

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués: Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: Sí

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó: Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné: Sí

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu: Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís: Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló: Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: No

M. I. Sr. Miquel Alís Font: Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany: Sí

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich: Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal: Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité: Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari, vol procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Sí. Vots sí: 21; vots no: 5.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies. Doncs a la vista del resultat de la votació queda aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt número dos de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de la llei de l'esport.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports ha estat publicat al Butlletí número 15/98 del 5 de juny.

El Sr. Jordi Serra, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports, exposarà l'Informe elaborat per aquesta.

Sr. Serra teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Serra:

Sí gràcies, Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Educació, Cultura, Recerca i Esports va examinar, els passats dies 18, 19 i 25 de maig, el Projecte de llei de l'esport, que va ser tramès a aquesta Comissió pel Molt Il·lustre Sr. Síndic General el dia 15 de maig.

Van presentar esmenes parcials al text el Grup Lliberal i els Molt Il·lustres Srs. Vicenç Alay Ferrer i Vicenç Mateu Zamora. En total, es van presentar 32 esmenes, 26 de les quals van ser aprovades per

majoria -2 d'elles després d'una transacció sobre el text-, 1 no va ser aprovada i 5 van ser retirades.

Cal assenyalar que la tasca de la Comissió va ser presidida per un ambient de cooperació i de manca d'utilització política de les diferents postures, que vull agrair especialment en aquesta ocasió, en haver assumit recentment la presidència de la Comissió d'Educació, Recerca, Cultura i Esports.

Com a ponent de l'Informe de la Comissió sobre aquest text, he de dir que la tasca realitzada per la Comissió ha donat lloc a una millora dels detalls del document, que permet al Consell General aprovar una norma que, de ben segur, resultarà aclaridora i molt útil per normalitzar la situació d'un sector que té una gran importància per a la societat del nostre país.

En l'exposició de motius del Projecte de Llei que avui es presenta a l'aprovació del Ple s'afirma, amb paraules que de ben segur compartiran els Molt Il·lustres Consellers Generals presents, el que cito:

"L'esport és una funció social que afavoreix el desenvolupament integral i harmònic de l'ésser humà, la seva pràctica és important en el manteniment de la salut, i té una singular transcendència en la millora de la qualitat de vida en tots els aspectes, en la sana utilització del temps lliure i, en definitiva, en la conformació de la cultura dels pobles.

L'esport forma o ha de formar part de l'activitat de l'home i de la dona des de l'escola fins a la vida de la gent gran. És un element fonamental en el sistema educatiu; és també un factor corrector de desequilibris socials que crea hàbits afavoridors de la inserció social i, finalment, la seva pràctica en equip fomenta la solidaritat".

Així doncs, Srs. Consellers Generals, els insto cordialment a dotar el nostre país d'aquesta eina de gran utilitat per a la societat andorrana.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, passem a la intervenció dels Grups Parlamentaris. Per part del Grup Mixt, Sr. Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

D'entrada, ja diré que aquest Projecte de Llei, jo, aquesta vegada encara -tot i les paraules que ha dedicat el ponent i a la vegada president de la Comissió- doncs no el recolzaré... No el recolzaré perquè -i ho dic amb franquesa- em va molestar molt que a després d'haver presidit una Comissió com ho

vaig fer, a després d'haver instat tantes vegades al Govern que presentés un Projecte de Llei, resulta que es va presentar sense tenir la delicadesa -ja ho vaig dir l'altra vegada- de fer-me conèixer aquest text: primera cosa.

Segona cosa -que és de tipus polític i potser es dirà que parlo per no dir res, però sí que ho dic-: el que no puc entendre és que a després d'haver beneït un Projecte de Llei -ja ho vaig dir- i, en el seu moment, es va retorquir molt, i les persones que ho van fer no se'n van recordar, van presentar-hi tota una sèrie d'esmenes -els mateixos- *per rentar el que el lleixiu doncs no havia destenyit.*

Aleshores, passem de cara al fons... El text, evidentment, tot i que no tingui uns ulls ni una cara d'aquest país, ja que tots ho sabem, va ser d'una forma molt simple copiat d'altres indrets -ens ho va demostrar molt una esmena que van presentar els d'IDN-, doncs aquest text ja que no va seguir el tracte que havien passat amb les diferents federacions, amb el Comitè Olímpic, tot i que l'altre dia se'ns va dir que n'hi havia moltes de satisfetes, però evidentment jo fa anys que m'arrossego en aquesta casa i ja ho sé -encara deu haver-hi algun favor que se'ls ha de donar o de tornar segurament-, aleshores en aquells moments es troben clatellades, es troben clatellades a tot arreu.

Bé, en resum jo, aquest Projecte de Llei tant per la forma -i ja he dit no tant pel fons, pel resultat que n'ha quedat, doncs i a pesar de l'exaltació que ha fet el President..., perquè aquestes coses... mireu això (el que heu dit) des del temps dels grecs ja era d'aplicació-, aleshores aquí ens ho heu deixat caure com una cosa eminentment novadora.

Doncs, no el votaré. No el votaré. I a després també voldria dir al Sr. president que a l'última compareixença de la Sra. ministra se'ns va dir que se'ns donaria la Carta Olímpica pel que sigui. He de dir que encara no la he rebut.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo tampoc he rebut la Carta Olímpica encara i també m'agradaria que se'ns fes arribar, ja que se'ns va prometre així.

Bé, el Sr. Simó Duró ha dit molt bé que les formes són raó suficient per no votar aquesta Llei. Nosaltres

compartim que les formes no són el fort d'aquest Govern ni d'aquesta majoria; creiem segurament també que el contingut tampoc és el fort d'aquest Govern, però d'això ja en parlarem possiblement més tard o demà, en tot cas.

Bé, en tot cas nosaltres vam presentar una esmena a la totalitat a la Llei, bàsicament per una qüestió de formes com molt bé ha dit el company Simó Duró. Llavors nosaltres no havíem tingut cap tipus de coneixement d'aquest Projecte tot i que en la passada legislatura s'havia treballat i s'havia demanat per part de la Comissió i per part del nostre Grup mateix, conèixer quina era la situació de la Llei. Aquesta manca de tacte, aquesta falta de sensibilitat i de formes no només havia estat present cap a la Cambra sinó també cap al col·lectiu molt important a qui s'adreça principalment aquesta Llei i per aquest sentit, per aquesta estranya capacitat de provocar, doncs, enfrontament i visceralitat allà a on no hi havia de ser, nosaltres vam decidir de presentar una esmena a la totalitat.

Malgrat això vam presentar 21 esmenes parcials, he de dir que d'aquestes 21 n'hi han hagut 20 que han estat adoptades i la que no ha estat adoptada és aquella que, al nostre entendre, estava posada per intentar salvar el que entenem potser una limitació a la constitucionalitat de la Llei. En allò que diu el títol III de la Constitució en els articles 17 i 18 (concretament l'article 14 de la Llei tal com s'aprovarà), "els presidents de federacions han de ser únicament de nacionalitat andorrana", nosaltres havíem presentat una esmena perquè també els residents poguessin presidir les federacions esportives, i avanço ara que demanaré al Sr. síndic que a l'hora de votar la Llei puguem votar separatament aquest article.

Bé, el treball en Comissió, com ha dit el President, doncs, ha estat un treball de bona cooperació, de bon clima; crec que s'ha millorat la definició: la definició que el president acaba de llegir és el resultat d'una esmena nostra; les nostres esmenes, doncs, milloren la definició de la Llei, fan que s'inclouï l'educació especial dins del sistema educatiu, com és el cas i no d'una forma separada tal com deia el Projecte en un inici; milloren moltes qüestions tècniques; donen més força a allò que en podeu anomenar la societat civil enfront del Govern; donen més força a les federacions i permeten frenar el to intervencionista i excessivament dirigista que tenia en un inici el Projecte de llei.

Voldria posar alguns exemples: són les federacions les que han d'establir a partir d'ara, tal com ha quedat a la Llei, els programes de tecnificació esportiva; són també les federacions i el Comitè Olímpic els que tenen les funcions de promoure

l'esport d'alt nivell -fins ara només era el Govern, en el projecte inicial-; crec que la filosofia també és variada o s'ha variat la filosofia de fons de la Llei; i en el sentit de millorar l'equilibri entre el que és funció de l'Administració i el que és funció de les federacions i del món viu de l'esport.

Les federacions han d'impulsar l'esport i el Govern ha de fer una funció de tutela i de control d'aquesta funció.

Bé, finalment voldria fer destacar la importància de l'esport tal com ja s'ha fet aquí. Voldria recordar que aquesta Llei ha estat una llei llargament demanada i que feia molt temps que se'n parlava i és bo que aquestes lleis de les quals fa tant temps que se'n parla, doncs, vagin sortint dels calaixos. Voldria destacar la importància de l'esport a tots nivells: evidentment hi ha l'esport espectacle, però també hi han altres modalitats d'esport, igualment importants o possiblement encara més: la mateixa pràctica esportiva personal en totes les seves formes, l'esport de base, l'esport de lleure, l'alta competició, l'esport formatiu, i aquests últims crec que són realment els més importants. Voldria destacar la importància dels aspectes educatius i d'equilibri personal i de salut que té la pràctica esportiva. Nosaltres som un país turístic i crec a més que aquest factor afegeix un element més a nivell d'atractiu perquè tinguem un esport ben ordenat a nivell de país.

El nostre vot serà favorable a la Llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. M. Rosa Ferrer:

Sí, gràcies.

També era en la Sessió del 14 de maig passat que des de Nova Democràcia defensàvem una esmena a la totalitat al Projecte de llei de l'esport i no repetirem ara, aquí, el que ja vam dir en aquell moment; senzillament volem deixar palès que hem seguit atentament els treballs en Comissió, tot i que no hi hem participat, perquè a Nova Democràcia no som dins d'aquesta Comissió i al no haver fet esmenes parcials tampoc havíem estat convocats per poder-hi participar amb veu i, per tant, vull dir, ho hem estat seguint una mica des de fora, però el resultat final, després d'haver-ho tornat a rellegir i de l'anàlisi que se n'ha fet, tampoc ens permet donar el nostre vot favorable a aquesta Llei.

Nosaltres vam optar per no presentar esmenes parcials perquè veiem difícil poder millorar la Llei tal com s'havia presentat i plantejat des del Govern i fixeu-vos si realment teníem raó, i que tenia mancances aquella Llei, que fins i tot el propi Grup Lliberal han presentat tot un seguit d'esmenes a aquell text, en concret doncs, 11, no? I també ha donat suport i ha adoptat 21 esmenes presentades per una altra formació política.

Hi ha qui diu que en política tot s'hi val. Nosaltres pensem que no és així i que tot no s'hi val, i com s'ha comentat aquí les formes són molt importants en la política i també, com s'ha comentat, la majoria lliberal i el govern lliberal no es destaca, precisament, per conservar les formes.

Quan un Govern entra a tràmit una llei el normal és que l'hagi pactat, negociat i debatut acuradament almenys amb la majoria que li dóna suport. Altrament, no es pot fer la feina ben feta, i nosaltres estem aquí, pensem, per fer-ho el millor possible, i finalment pel bé d'Andorra, vull dir -aquí no hi ha cap interès personal de ningú.

Nosaltres pensem que malgrat les esmenes adoptades continua sent una llei que no s'adiu a la realitat andorrana malgrat que s'hagi pogut millorar molt i que no és una llei operativa a la pràctica, però això només ho veurem quan el Govern comenci a aplicar-la i comencin a sorgir els problemes amb els clubs, les federacions, amb la utilització de les instal·lacions esportives comunals; quan a les persones que espontàniament, voluntàriament, sense cap tipus d'interès i honestament se'ls comenci a aplicar aquest memorial de greuges que hi havia i que hi ha a la llei. Els problemes sorgiran també quan hi hauran les subvencions, les ajudes econòmiques directes o indirectes, el suport econòmic que rebim.

Nosaltres, de debò, som escèptics i pensem que no serà fàcil i menys amb la llei que ens han presentat i de la manera que s'ha fet. Ara també sapigueu que de debò desitgem, esperem que aquesta llei no perjudiqui l'esport en general andorrà; i com ha dit molt bé el ponent i president de la Comissió (Sr. Serra), el que es pretén és la normalització d'un sector de gran transcendència pel país. Realment desitgem que sigui així quan l'apliquin, si no nosaltres vetllarem perquè en tot cas no sigui el contrari. Allò que nosaltres haguéssim fet ja ho vam dir en aquesta mateixa sala el 14 de maig passat, i pensem -som de l'opinió- que no val més un mal text que res. El que calia fer era una bona llei d'entrada que s'avingués a la nostra realitat, que fos pactada amb el món esportiu del Principat i amb les diferents forces polítiques. I, pel que hem vist, el Govern no la va ni pactar amb el seu propi Grup Parlamentari, i la prova són les esmenes.

Ens cal una llei de l'esport sí, però que a més de regular la política esportiva de l'Estat, defineixi les competències -i ja vam dir-ho això- i les obligacions de totes les entitats esportives i de totes les institucions de l'Estat d'acord amb la nostra realitat.

La llei que ens demanen d'aprovar -malgrat el que s'ha dit, malgrat les esmenes que sí que han millorat una part del text- per nosaltres no es mereix que comptin amb el nostre suport i per aquest motiu votarem negativament al Projecte de llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Enric Tarrado... Ah! Miquel Alís? Perdó.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic va presentar i defensar, en el seu moment, una esmena a la totalitat al Projecte de llei de l'esport.

Volem avui únicament recordar que, segons el nostre criteri, aquest és un text excessivament reglamentarista i intervencionista que menysté el paper de la societat civil i dels comuns a l'hora de fixar la política esportiva del país. Per tant, i en coherència amb els plantejaments expressats en el debat de totalitat, votarem en contra de la llei.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Pere Cervós.

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Sí gràcies, Sr. síndic.

És cada dia més evident i acceptat per tots, la singular transcendència de l'activitat física i l'esport en el desenvolupament harmònic i integral de les persones, en la millora de la qualitat de vida i en la sana utilització del lleure i del temps lliure. En definitiva, en la configuració de la cultura dels pobles.

Per tant, no és casual que en la Carta Europea de l'esport del Consell d'Europa, en la Carta Internacional de l'educació física i esports de la UNESCO i en altres tants textos, es consideri que els poders públics han de facilitar que els ciutadans puguin fer efectiu el que ningú discuteix: el dret de tots a la cultura física i a l'esport.

La pràctica de l'esport, avui en dia, ja forma part duna manera molt rellevant de l'activitat diària de la societat andorrana i és una activitat educativa i social en la que participem tots: infants, joves i gent gran, ja sigui des de l'escola com des dels diferents clubs esportius, i que permet el desenvolupament social i cultural, així com la integració de les cultures que conviuen en el nostre país.

És inajornable, al nostre entendre, dotar l'esport i l'activitat esportiva d'un marc legal que li doni una cobertura d'adaptació a la realitat del nostre país, que organitzi i clarifiqui tots els òrgans esportius que són els que gestionen, fomenten i controlen l'esport.

La Llei es construeix a partir d'un doble eix: d'un costat, l'educació física i l'esport no són quelcom reservat o reduït a la competició en sí mateixa, sinó un factor de realització de les persones; per l'altre costat, l'associacionisme esportiu i la participació dels esportistes, instruments indispensables per l'èxit de tota política de foment i ordenació de l'esport.

En el marc d'aquesta Llei queden classificades i definides les diferents associacions esportives.

La Llei reforça el paper de les federacions com agents dinàmics a l'hora de promocionar, organitzar i regular la seva respectiva especialitat elaborant els seus programes d'activitats i en aquest cas actuen com agents col·laboradors de l'Administració pública.

Es fa un reconeixement al Comitè Olímpic Andorrà pel seu treball de fer conèixer el nostre país a nivell internacional; si entenem que per ser eficients hem de treballar tots junts i cadascú al seu lloc s'entendrà positivament que, en aquesta Llei, el Comitè Olímpic Andorrà ocupi un títol exclusivament.

També es remarca la coordinació amb els Hbles. Comuns i els òrgans esportius de l'Estat, així com el principi de participació i col·laboració de les associacions esportives i públiques.

També un punt important de la Llei, és el lligam entre l'esport i l'ensenyament, l'esport ha de formar part dels plans d'estudis, dels diferents sistemes educatius mitjançant uns principis que estiguin orientats a l'educació integral del nen i de la nena, al desenvolupament harmònic de la seva personalitat, per assolir unes condicions físiques i una formació que possibilitin la pràctica continuada de l'esport en edats posteriors i una pràctica poliesportiva no orientada exclusivament a la competició.

Cal remarcar el caràcter preventiu del servei de la medicina esportiva i les seves funcions així com el seguiment i control necessaris per evitar que els esportistes utilitzin productes no autoritzats

mèdicament i esportivament d'acord amb les normes del Comitè Olímpic Internacional.

La Llei és explícita pel seu reconeixement i tractament específic de l'esport i de l'esportista, fins i tot que no estigui federat; tenint també una especial atenció als joves, als minusvalids i a la tercera edat.

La Llei considera convenient establir un sistema de foment de l'esport d'alt nivell, en funció de la seva provada influència per estimular i impulsar la pràctica esportiva en la mateixa societat i com a camí de representació del nostre país.

L'objectiu de la Llei és optimitzar també l'ús de les subvencions esportives. Aquest principi es comprèn fàcilment si tenim present que tota subvenció és "despesa pública" i aquest fet comporta estar sotmès a la Llei de les finances públiques. És a dir, subvenció vol dir control, i control eficàcia i eficiència.

Es regula la disciplina esportiva i s'atribueixen les competències a cadascun dels òrgans que hi participen.

La Llei permetrà que la decisió positiva de fer esport no es vegi truncada per la impossibilitat de fer-ho. Per raons d'ordenació del territori es pretén aconseguir que existeixin instal·lacions equilibrades en l'aspecte territorial i que resultin econòmicament possibles i rendibles socialment.

Vist l'exposat i veient que aquesta Llei té com a objectiu defensar l'esportista, facilitar la pràctica de l'esport per a tothom, i també la bona gestió, el Grup Lliberal votarà a favor de la Llei.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

És simplement per dir que -en absència de la ministra ho dic jo- no voldria que quedés la sensació que aquesta Llei s'ha fet a l'esquena dels interessats principals: bàsicament les federacions esportives que organitzen els esports autoritzats a Andorra i reglamentats. La falta de reglamentació ha fet que s'hagi arribat a tenir, ho vam dir una altra vegada, fins a cinc projectes de llei de l'esport als calaixos, i finalment s'ha hagut de fer aquesta Llei de l'esport i s'ha pogut fer.

El que he de dir -i la ministra ho va explicar, la Sra. Carme Sala ho va explicar-: la majoria de les federacions i moltes de les més qualificades en

quantitat d'esportistes, estan d'acord amb el contingut d'aquesta Llei; el Comitè Olímpic hi ha estat també cridat a ajudar-nos a millorar-la, i així es va fer. Per tant, no és una Llei que s'ha fet a l'esquena precisament del sector que afecta, sinó que és agraïda per la majoria d'aquest sector.

Ara bé, no es pot fer content a tothom; és evident que s'ha treballat durant moltíssims anys sense una reglamentació, i per tant a cada federació s'ha treballat de la manera que el tarannà dels seus membres han donat a la pròpia federació. En el moment que s'enquadren en una llei totes les federacions i tot l'esport, és lògic que hi hagin reticències per part d'alguns o d'algunes federacions, però la veritat, són minoria i en tot cas, jo crec, que a partir del moment que la Llei estarà al carrer i que s'anirà aplicant i es reglamentarà, es veurà que està feta amb la filosofia de permetre la seriositat de l'esport i la màxima correcció, sobretot a partir del moment que es tracta, en el moment que hi hagin subvencions esportives que vénen de l'erari públic. Aquesta és la finalitat bàsica d'aquesta Llei, entre altres, entre la de coordinar també els serveis de la gran quantitat d'inversió esportiva que hi ha en el país, feta majoritàriament pels comuns. Per tant, crec que el que ha de quedar clar és que no hi ha hagut un treball del Ministeri, que ha estat prou llarg i que a més a més, ja ho dic, portava el precedent de cinc anteriors projectes o esborranys de projecte, no hi ha hagut un treball fet a l'esquena sinó que s'ha fet en coordinació amb la majoria de les federacions que han volgut participar i en tot cas s'ha tingut en compte, fins i tot, els que no hi han volgut o no l'han trobat totalment d'acord, s'ha tingut en compte una bona part de les seves reflexions.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels Grups Parlamentaris?

Sí, Sr. Simó Duró, per al·lusions.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

No puc compartir les paraules del Sr. cap de Govern.

L'altre dia ja vaig portar un escrit, aquí, a on hi havia hagut un compromís. Jo sé que aquell compromís que es va agafar a través d'una lletra, si bé, si bé, a nivell de la lletra firmant per totes les federacions es deia una cosa i a després les federacions han apartat -ja ho sabem el sistema de capelletes sempre dona resultat-, han apartat -i ho vam constatar en el moment que va comparèixer la Sra. ministra-, deien

una altra cosa, això sí que és cert. Ara, quan vostè, Sr. cap de Govern, diu que fa molt temps que hi treballen en aquest Projecte... No és cert. Almenys jo, la meva informació que m'ha arribat, que m'ha arribat... no sé, no m'atreveixo a dir, retiro la paraula no cert.

No em consta que és d'aquesta manera. No em consta que és d'aquesta manera perquè el Ministeri ha estat dotat d'un director, no fa pas tant temps d'això i aquest director va arribar després que jo marxés de la coalició. Aleshores diguem que com a màxim, hi ha hagut de dos mesos i mig a tres mesos de feina... de dos mesos i mig a tres mesos de feina, i la prova -com he dit a després- doncs jo, sobre d'aquest treball i aquest treball era el mes de novembre -com ho he dit que vaig deixar estar la Comissió-, no em constava, aleshores només comptem el temps que a la premsa van començar a parlar d'aquest Projecte i veurem el temps que, a nivell del Ministeri, es va parlar.

He dit, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General.

Alguna altra intervenció per part dels Grups Parlamentaris?

Bé doncs, procedirem...

Sí? Sr. cap de Govern, per al·lusions.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

Per puntualitzar una cosa al Sr. Simó Duró, si la Llei aquesta l'haguéssim fet amb dos mesos i mig n'estaria molt content, perquè ja m'agradaria poder fer lleis només en dos mesos i mig del contingut d'aquesta.

No és així; s'hi ha treballat abans. Que el Sr. Duró, membre de la Comissió, no tingués coneixement del treball que es feia, no vol dir que no es fes, perquè no vol dir que quan es comença a treballar en un Ministeri en qualsevol llei, s'hagi d'informar immediatament a la Comissió sobre què s'està fent contínuament. El treball previ, crec que s'ha d'estalviar als parlamentaris. Se'ls han de portar els treballs quan estan avançats. I el que sí es va fer és estudiar els projectes anteriors que són molts; són una colla de projectes els quals el Govern va haver de compaginar per intentar trobar una versió final de la llei que fos vàlida. No crec que es pugui dir, vostè ja ha dit dubtava de que fos així, però no es poden prendre les dates com que només hem treballat dos mesos i mig. Hi hem treballat el temps que sigui, i no li puc precisar des de quan, però jo mateix hi havia treballat com a advocat fa deu anys, en la Llei de

l'esport, molta gent hi ha treballat des de fa tant temps i tot ha estat bo per arribar a aquesta Llei.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Simó Duró... sí, breument si us plau.

El M. I. Sr. Simó Duró.

Sí, molt breument i gràcies.

Sr. cap de Govern: és molt ambigu quan presenta això, però només us voldria recordar que jo feia partida de la coalició, ho he dit ben bé. Aleshores que la Comissió no hi vingués, era una cosa però, a nivell de la coalició, certament que ho havia de saber.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Doncs acabat... sí Sr. Pere Cervós teniu la paraula.

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Sí, jo diria que bé, en un any i mig que estic en aquesta Cambra jo voldria dir que he vist com quasi vuit o nou projectes de la Llei de l'esport. Vull dir, no és veritat que només fa dos mesos i mig que s'ha treballat.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé doncs, acabat el debat procedirem a la votació.

El Sr. Vicenç Mateu, durant la seva intervenció ha demanat la possibilitat de votar l'article 14 per separat.

Bé, procedirem doncs, primer a la votació de l'article 14 i després procedirem a la votació de la resta de la Llei.

Sr. secretari, si us plau.

Doncs sí és sí a favor l'article 14 i no és no en contra de l'article 14.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal: Sí

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela: No

M. I. Sr. Pere Cervós Cardona: Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: No

M. I. Sr. Simó Duró Coma: No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols: No

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles: Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó: Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit: Sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: No

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués: Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: Sí

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó: Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné: Sí

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu: Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís: No

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló: Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: No

M. I. Sr. Miquel Alís Font: No

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany: Sí

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich: Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal: Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité: Sí

M. I. Sr. Modest Baró Moles: Sí

El M. I. Sr. Síndic General.

Sr. secretari, voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Sí. Vots sí: 16; vots no: 10.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies, doncs, a la vista dels resultats, queda aprovat l'article 14. Procedirem tot seguit, doncs, a la votació de totes les altres parts de la Llei.

Sr. secretari general, si us plau.

Doncs sí és sí al Projecte de Llei, i no és no al Projecte de llei.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Miquel Casal Casal: Sí

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela: No

M. I. Sr. Pere Cervós Cardona: Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: No

M. I. Sr. Simó Duró Coma: No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols: No

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles: Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó: Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit: Sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués: Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: Sí
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó: Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné: Sí
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu: Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: No
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís: No
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló: Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Sí
 M. I. Sr. Miquel Alís Font: No
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany: Sí
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich: Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal: Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité: Sí
 M. I. Sr. Modest Baró Moles: Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: No

El M. I. Sr. Síndic General.

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau.

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Vots sí: 18; vots no: 8.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé doncs, a la vista del resultat queden aprovades totes les altres parts de la Llei i, per tant, doncs, queda aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt tres de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de protecció dels animals.

L'Informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat al Butlletí número 16/98 del 16 de juny.

Els Consellers Generals Sr. Jaume Bartumeu i Sra. M. Rosa Ferrer, han presentat una reserva d'esmena.

També ha presentat una reserva d'esmena el Conseller General Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Agustí Marfany, nomenat ponent per la Comissió Legislativa d'Economia, exposarà l'Informe elaborat per aquesta.

Sr. Marfany teniu la paraula.

El M. I. Sr. Agustí Marfany:

Gràcies, Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Economia va examinar, els passats dies 28 i 29 de maig i 10 i 11 de juny, el Projecte de llei de protecció dels animals, que va ser reintitulat Projecte de llei de tinença i de protecció dels animals.

Van presentar esmenes parcials al text l'Agrupament Nacional Democràtic i els Molt Il·lustres Senyors Vicenç Alay i Vicenç Mateu, Rosa Ferrer i Jaume Bartumeu, i Simó Duró.

En total, es van presentar 45 esmenes, de les quals: 14 van ser aprovades per unanimitat; 5 van ser aprovades per unanimitat després de procedir-se a una transacció; 2 van ser transaccionades i aprovades per majoria; 6 no van ser aprovades, i 18 van ser retirades.

Durant l'estudi del text que avui es presenta a l'aprovació del Ple, i gràcies a l'anàlisi de l'esmena número 5, presentada pel Sr. Simó Duró, es va posar de manifest el problema que pot representar per al ciutadà l'assegurança d'un animal, en països estrangers.

Les companyies d'assegurances ofereixen avui en dia una pòlissa que cobreix els danys causats per un animal només dins del nostre país o en certs casos a Andorra, Espanya i França.

La Comissió vol recomanar al M. I. Govern que notifiqui a les companyies asseguradores la necessitat d'informar els seus clients d'aquesta limitació geogràfica.

Així doncs, el ciutadà que, obligat per l'article 2.3 de la nova Llei, contracti una assegurança per l'animal del qual és propietari, seria informat sobre l'àmbit de cobriment de la seva pòlissa, i de la necessitat de contractar-ne una de nova en cas que realitzi desplaçaments a països estrangers.

D'altra banda, també durant l'estudi d'una esmena presentada pel Sr. Simó Duró -la número 44 de l'Informe-, es va palesar la mancança amb què, sovint, es troben les comissions legislatives a l'hora de tractar les ja habituals disposicions finals que deroguen les normes promulgades anteriorment sobre la matèria que és objecte de regulació.

Per aquesta raó, la Comissió es permet suggerir una modificació al tradicional mètode de treball de les comissions, aquesta modificació consistiria a acompanyar tota la documentació relativa a les normes anteriors existents en la matèria per cada proposició o projecte de llei que es presenti a l'aprovació del Consell General.

D'aquesta manera, es tindria més facilitat per determinar les normes concretes que són derogades i les que no ho són, i s'obtidria una major seguretat jurídica que beneficiaria els usuaris dels textos legals.

Recollint una idea plantejada durant els treballs de la Comissió, és cert que la protecció dels animals es trobava ja regulada al nostre país, tradicionalment caracteritzat per l'existència de relacions econòmiques de l'home amb els animals, però ara podem dotar el cos normatiu d'una nova llei que coordina i completa aquestes normes, proporcionant claredat als ciutadans quant a les obligacions i drets que tenen com a propietaris d'animals.

El termini d'un any que s'estableix a la disposició final primera permetrà als propietaris actuals d'animals conèixer aquestes obligacions i complir-les amb major facilitat.

Finalment, vull dir, com a ponent de la Comissió d'Economia per aquest text, que la tasca realitzada va ser presidida per un ambient de cooperació, que vull agrair a les persones que formen la Comissió.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, començarem el debat per a la defensa de les reserves d'esmena.

Demanaria primer als Srs. Bartumeu i Alay si volen fer la defensa i votació conjuntes de les esmenes o separades.

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Bé, jo crec que podem explicar o defensar les reserves d'esmena per separat, però la votació, atès el redactat de les dues reserves, nosaltres no tenim cap inconvenient. Som els que hem presentat la reserva després de retirar la nostra en favor de la de Nova Democràcia, que en definitiva és gairebé la mateixa.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sra. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. M. Rosa Ferrer:

Sí, Sr. síndic. Ho havíem comentat abans i en principi el que ha dit el Sr. Alay ja ens va bé a Nova Democràcia.

El M. I. Sr. Síndic General:

Doncs començarem per la defensa de la reserva d'esmena de la Sra. Rosa Ferrer, que correspon a la número 10 de l'Informe de la Ponència.

Sra. Ferrer, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Rosa Ferrer:

Sí, gràcies.

A finals de l'any 1996, quan el govern "Forné" va entrar a tràmit parlamentari aquesta Llei -i que després al haver-hi eleccions doncs va quedar parat el tràmit-, des de Nova Democràcia ja vam formular una esmena semblant. Un any i mig després, quan s'ha tornat a entrar a tràmit aquesta Llei, el nostre posicionament no ha canviat. Continuem pensant que preceptes com els que figuren a l'article 6 de la Llei no es poden tolerar en un estat de dret modern, democràtic i social que vol formar part del concert de les nacions del món occidental.

Les competicions de tir al colom no s'haurien d'autoritzar. Es tracta d'una pràctica rebutjada als països del nostre entorn geogràfic per la crueltat que representa envers aquests animals.

Es tracta d'una qüestió de principi i per això no podem acceptar aquesta pràctica. Però a més de no poder acceptar aquesta pràctica, nosaltres no podem callar i permetre que prosperi aquest article sense deixar constància que es facilitarà el tir al colom només per una qüestió econòmica. Per fer rendible un camp de tir que un govern proper al Grup lliberal va fer construir sobredimensionadament.

Ara bé, la nostra pregunta és:

S'ha valorat també o quantificat d'alguna manera el perjudici econòmic -ja que són els termes que vostès entenen- que pot presentar una campanya negativa envers Andorra organitzada per qualsevol organisme o associació internacional quan sàpiguen que matem el colom només per plaer?;

Són conscients que si bé porten molts diners aquestes competicions i també ens porten turistes d'un alt poder adquisitiu -es fan apostes- que aquestes apostes no beneficiaran el nom d'Andorra? Ho saben?;

Saben vostès que a Mònaco van intentar autoritzar el tir al colom i van acabar desistint perquè els portava molt mala reputació?

Si després d'això vostès continuen pensant que a Andorra s'ha de matar el colom en competicions organitzades i autoritzades, votin... perdó... no votin la nostra reserva d'esmena, però si vostès creuen que no s'ha de matar, els demanem que ens votin la nostra reserva d'esmena i sobretot que si creuen vostès que la reputació d'Andorra val molt més que un grapat de diners, els demano que ho considerin i que ens votin les reserves d'esmenes; que malgrat que Iniciativa Democràtica Nacional ha dit que retirava la seva en benefici de la nostra -com ja diran- el contingut ve a ser exactament el mateix i és el principi polític el mateix, s'ho replantegen i ens

voten la nostra reserva d'esmena, i no autoritzem el tir al colom.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Té la paraula el Sr. Vicenç Alay per exposar la reserva d'esmena que correspon a la número 11 de l'Informe de la Ponència.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, jo només entraré en consideracions de tipus ètic o altres que ha comentat la companya Rosa Ferrer i que subscric de totes formes, i voldria simplement referir-me a alguns elements que ja apareixen en el Projecte de llei. Nosaltres, ja ho explicaré o ja ho diré més endavant considerem favorablement aquest Projecte de llei i voldríem parlar de... simplement vull fer una referència a un apartat de l'exposició de motius, que diu:

"La consideració dels animals com éssers vius capaços de patir la superació de tota visió de la humanitat com a posseïdora de drets absoluts il·limitats que permeten la pràctica de conductes destructives sobre els animals juntament amb la convicció que és necessari evitar als animals patiments innecessaris, arrelat íntimament al sentiment de la societat andorrana."

Nosaltres compartim absolutament aquestes afirmacions.

Més endavant això es concreta en el propi text de la llei, del Projecte de llei -millor dit-, en dos articles: que són l'article 4 i l'article 5 el redactat dels quals és ben explícit. L'article 4 diu, per exemple, que: queden prohibides les actuacions següents:

"4.1. Maltractar o agredir físicament els animals o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els provoqui sofriments o danys injustificats";

i en l'article 5.1 diu:

"5.1. Es prohibeix l'ús d'animals en espectacles, lluites i altres activitats, si aquests els poden ocasionar sofriment, o ferir la sensibilitat de les persones que els contempen".

Repeteixo: el nostre Grup subscriu absolutament el contingut d'aquests dos articles i per aquesta raó -ja dic, més enllà de les consideracions de la Sra. Rosa Ferrer, que també compartim-, creiem que és absolutament inacceptable un article com l'article número 6, que és contradictori i que en definitiva no es pot entendre de cap manera com no sigui amb una

lectura que està molt allunyada del que seria la protecció i tinença d'animals.

Per aquesta raó demanem que es voti favorablement la reserva d'esmena. Vull subratllar que la nostra reserva la retirem per una qüestió: demanem la supressió de l'article 6 -en això coincidim absolutament amb la reserva d'esmena de Nova Democràcia-, i la part que diferia és el fet que nosaltres proposàvem per facilitar el treball en comissió la reenumeració d'altres esmenes. No crec que hi hagi aquí cap diferència entre votar l'una i l'altra, i per això nosaltres fem aquesta retirada d'esmena i proposem una sola votació.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Simó Duró.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Només voldria fer un breu encart amb una de les frases que ha tingut la Sra. Rosa Ferrer, quan parlava del terreny de tir de Sant Julià. El terreny de tir de Sant Julià va ser l'obra dels favoritismes com sempre es fa en política. A Sant Julià "el pastís" li va tocar al Camp de tir. Jo penso com a bons administradors, avui, i com a hereus d'aquesta cosa, que se n'ha de mirar de treure el millor profit, el contrari, el contrari penso que és de mals administradors. I ho desvinculo totalment del que és el tir al colom.

En el seu moment, quan el Sr. Forné ens va presentar el primer projecte, des de la Coalició Nacional Andorrana li vam donar suport. Evidentment sóc el mateix home i encara dono suport a aquest Projecte de llei; el que vull dir, és que no puc acceptar tot i els arguments -políticament no parlaré pas de sensibilitat en un primer terme-, els arguments que han defensat els altres companys del Grup Mixt, el que vol dir que des d'ara jo ja anuncio que no votaré aquesta reserva d'esmena, i ja passo al text que ha presentat, doncs, el ponent: Sr. Marfany. Aquest text, penso que, ja s'ha dit aquí: tots hi som favorables. Per què? Perquè no és pas tan dolent que això, al contrari, s'ha fet amb un consens ja gairebé des del seu naixement, ja l'han tingut, ja han pogut treballar, ja hem expressat tot el que arriben a ser exceptuant a on hi ha hagut discrepància amb el tema del tir al colom, hem expressat el nostre parer, el nostre punt de vista, certament que s'ha de complementar, perquè hi ha llacunes com es troben a tots els textos, però penso que és una bona eina, i

com que és una bona eina, doncs, ja des d'ara també dic que el recolzo totalment aquest Projecte de llei.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Enric Tarrado.

El M. I. Sr. Enric Tarrado.

Gràcies, Sr. síndic.

Des de l'Agrupament Nacional Democràtic no veiem la pràctica del tir al colom com quelcom de positiu per al país, més aviat ho veiem com una cosa fora de lloc en una societat que es vol moderna.

En primer lloc val a dir que el tir al colom no pot ser autoritzat per una llei que té la finalitat de protegir els animals, i no de matar-los en un joc.

En segon lloc, l'Agrupament Nacional Democràtic creu que l'aprovació del tir al colom estaria mal vista de cara a l'estranger, i malmetria encara més la nostra imatge exterior, i no vull parlar de la pèrdua de credibilitat que això ens restaria.

Senyors, no és el moment de fer parlar de nosaltres, ja estem prou vigilats al voltant de les nostres fronteres, sembla que tots siguem sospitosos d'alguna cosa.

D'altra banda, tampoc creiem que el tir al colom serà la solució per al futur del Camp de tir de Sant Julià, construït en un moment, no diria de disbauxa, però sí d'optimisme desmesurat.

Per aquests motius, l'Agrupament Nacional Democràtic donarà suport a la reserva d'esmena de Nova Democràcia.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Miquel Casal.

El M. I. Sr. Miquel Casal:

Sí gràcies, Sr. síndic.

El Projecte de llei contempla el tir al colom com una pràctica controlada pel Govern i la federació respectiva i únicament es podrà celebrar en camps homologats.

La voluntat d'aquest article del Projecte de llei no és de permetre el tir al colom de forma sistemàtica i habitual sinó que limita la seva pràctica dins un marc adequat i regulat.

El tir al colom és una modalitat practicada per un sector de gent del país i també pot ser una oferta turística més, gens negligible per determinats indrets del nostre país.

Els textos legislatius no poden ignorar aquesta realitat, per això el Grup Parlamentari Lliberal no votarà la reserva d'esmena presentada per ND i IDN.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels Grups Parlamentaris?

Bé doncs, procedirem, doncs, a la votació de l'esmena reservada.

El Sr. Vicenç Alay, doncs, ha anunciat que retirava la seva esmena. Per tant, doncs, procedirem a la votació de l'esmena presentada pel Sr. Jaume Bartumeu i la Sra. M. Rosa Ferrer.

Sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela: Sí

M. I. Sr. Pere Cervós Cardona: No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: Sí

M. I. Sr. Simó Duró Coma: No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols: Sí

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles: No

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó: No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit: No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués: No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó: No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné: No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu: No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís: Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló: No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font: Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany: No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich: No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal: No

M. I. Sr. Josep Areny Fité: No

M. I. Sr. Modest Baró Moles: No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: Sí

M. I. Sr. Miquel Casal Casal: No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Sí. Vots sí: 9; vots no: 17.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i per tant aprovació de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Seguidament procedirem a la votació de totes les parts del Projecte de Llei que no han estat objecte de reserves.

Alguna intervenció per part del Grup Mixt?

Sr. Simó Duró?... No?

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, és l'explicació que acompanya la reserva que hem efectuat abans.

Bé, últimament no ha estat massa habitual, en aquest banc i en el nostre Grup, que ens felicitessin pels Projectes de Llei que s'han anat debatent en aquesta sala. En aquest cas, però -i coincideixo amb el que ha comentat el company Simó Duró-, amb l'excepció de l'article 6 que acabem de perdre en votació, la cosa entenem que és diferent.

Per nosaltres aquest Projecte de Llei és un projecte prou bo. Ja ho era en el seu redactat original, el redactat que es va portar a Comissió, i pensem que amb les esmenes que s'han aprovat en el treball en Comissió, s'hi han aportat millores. Tanmateix vull recordar que, bé..., hi ha hagut un debat franc i obert i positiu com ha recordat el ponent, però nosaltres vam discrepar puntualment en un cas, en l'article 16, per una qüestió que afectava a competències. Pensem que és allà, en aquest marc de competències, que s'haurà de debatre i, en tot cas, vull dir que de cap manera compromet la nostra valoració global de la Llei que dic, és positiva.

Ens satisfà, doncs, que aquest Projecte sigui aprovat, que sigui una realitat, tot i la llacuna esmentada, i que disposem d'una bona base legal en matèria de protecció i tinença d'animals; tant pel que fa als

aspectes més generals del text com pel que toca a maneig, a comerç, a tinença, etc. com aspectes molt més específics com poden ser el registre i el padral -que són eines necessàries-, i la sanitat que institueix una sèrie de controls, una sèrie de comunicacions que creiem que seran molt positives.

Queden per desplegar, però, alguns reglaments perquè aquesta Llei sigui plenament operativa. Fóra una llàstima que una demora en el desplegament reglamentari acabés per malmetre la iniciativa que avui anem a aprovar.

Demanem i esperem que el Govern esmerci els esforços que calguin perquè aquesta vegada sí, aquesta vegada disposem dels corresponents reglaments i que el Govern pugui vetllar per l'aplicació i el compliment de la Llei. Així doncs, i emparant-nos en l'article 101 del que diu el Reglament, IDN votarà favorablement tots els articles, disposicions, exposició de motius i títol del Projecte de Llei, mantenint però, el vot en contra de l'article 6 tal com ha quedat palesat en la votació anterior.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. M. Rosa Ferrer:

Sí, gràcies.

Bé, no repetiré el que ja s'ha dit aquí, i només dir que no estem d'acord amb el contingut de l'article 6 del Projecte de Llei, que és el tir al colom. Però el que hem de dir és que pel que respecta a la resta del contingut de la Llei, sí que el compartim tot. Per aquest motiu donarem el nostre suport a la resta de la Llei, excepte a l'article 6.

A més de millorar la Llei que existia -que ja en teníem una, sobre la protecció i la tinença d'animals-, el que sí es permetrà amb aquesta Llei és que -i nosaltres ho valorem com a part molt positiva- els Comuns podran intervenir de manera eficaç a l'hora de conservar els carrers, les vies i els espais públics nets. Els propietaris d'animals que no adoptin les mesures necessàries perquè no s'embrutin les vies, les voreres, els espais públics i que no retirin immediatament les matèries fecals, doncs podran ser sancionats. Això era una mancança que teníem aquí a Andorra i ara és una eina que es dona als Comuns, amb aquesta Llei per poder, bé, que tots plegats en sortim beneficiats des del punt de vista d'higiene.

Vull aprofitar per dir, també, que pensem que el resultat final ha estat una bona Llei. I aquí -el que volem dir en honor a la veritat- s'ha de dir que ha existit un diàleg previ amb el ministre d'Economia, el Sr. Casadevall, i també amb la secretària d'Estat, la Sra. Olga Adellach. I també dir que hi ha hagut un ambient -com s'ha repetit aquí i com ha quedat palès amb l'Informe del ponent- de treball molt positiu al si de la Comissió. S'ha debatut i s'han adoptat un nombre important d'esmenes i, sobretot, el treball ha permès la reflexió pausada, serena, enriquidora, com es mereix un bon treball parlamentari. I és aquí quan abans al Sr. Pujal -quan parlàvem d'una altra Llei-, doncs, li havia comentat que reglaments que no havien arribat en aquesta Comissió, en aquest cas concret, hem de dir tot al revés, i que realment se'ns ha fet arribar la documentació i hi ha hagut una predisposició de diàleg com no hi estàvem acostumats des que havia començat aquesta legislatura.

I pensem per tant que el resultat final, en definitiva, haurà estat positiu.

Ara només caldrà que aquesta Llei s'apliqui en tot el seu contingut i que el Govern desenvolupi els reglaments, com ha dit el Sr. Vicenç Alay, que s'havien de fer; i només aquí aprofito, aprofitem, per també fer un crit al Govern, que hi han moltes coses en aquesta matèria a resoldre, però entre d'altres n'hi ha una de molt important que entenem que és la canera, que ha de disposar dels mitjans adequats per funcionar correctament i sobretot les condicions higièniques, que avui en dia no són tot el desitjables que haurien de ser.

I per tant, des d'aquí els convidem, bé, fem una petició formal que sobretot -aprofitant ja que tenim un nou marc legal- que el Govern ho tingui present i faci el que realment li toca fer.

En una compareixença pública del ministre d'Economia i de la secretària d'Estat d'agricultura efectuada la setmana passada davant la Comissió Legislativa d'Economia, ens van presentar el projecte de creació d'una Societat de Ramaders d'Andorra. Els desitjo sincerament que aquesta Llei, amb el padral i d'altres i tot el control veterinari, etc. els pugui ser útil per tirar endavant aquest Projecte que entenem molt ambiciós i que alhora també pensem que és bo per a Andorra.

Només això. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Enric Tarrado.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Gràcies, Sr. síndic.

En primer lloc voldria també fer constatar el bon ambient de treball que hi ha hagut en les reunions de la Comissió, fet que crec que ha contribuït a millorar el text. També voldria remarcar el fet que la Llei ens va ser presentada uns dies abans de ser tramitada a la Sindicatura, i ho trobo tot un detall de la part del Ministeri d'Economia cap a l'oposició.

Des de l'Agrupament Nacional Democràtic creiem que aquesta Llei és necessària per regular les relacions entre animals i persones. La Llei, a més, defineix els tipus d'animals, les normes de conducta d'animals ja siguin de renda o de companyia, les normes de protecció envers els animals per part de les persones, etc, etc. Bé, ara no és el moment de fer una recapitulació del text i solament voldria dir que l'Agrupament Nacional Democràtic votarà favorablement el Projecte de Llei de protecció dels animals, tot i no estar d'acord amb la pràctica del tir al colom, perquè com he dit, el conjunt del text és bo i és necessari per al conjunt de la societat.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Guillem Areny.

El M. I. Sr. Guillem Areny:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Ja fa deu anys que en una data com la d'avui el Consell General va aprovar la Llei de tinença d'animals. L'experiència adquirida durant aquest termini permet que aquesta Cambra voti avui una nova llei que demostra la sensibilitat del nostre país envers la tinença i també la defensa i protecció dels animals en un marc equilibrat. La llei que avui votarem es caracteritza per una regulació molt moderna i actualitzada dels diferents aspectes que planteja la convivència de l'home amb l'entorn natural i els animals, afrontant problemes que fa deu anys no es plantejaven o que per les circumstàncies d'aquell moment no eren cap molèstia per a les persones ni per als mateixos animals. El Principat ha passat gairebé a doblar la població durant aquest lapse de temps i la mateixa evolució de la societat comporta que s'hagin de resoldre noves situacions.

Com diu l'exposició de motius la Llei s'inspira en principis internacionals vigents i recull normes de tractats internacionals quant al comerç, circulació i tinença d'animals.

La Llei regula i protegeix els animals, tant domèstics com salvatges, distingint els animals de companyia

dels de renda, i els de la fauna autòctona de la no autòctona, amb una especial atenció a les espècies protegides autòctones i una rigorosa regulació de la comercialització i venda d'espècies no autòctones.

Les disposicions generals estableixen les obligacions que assumeixen els propietaris d'animals, fent-los responsables dels danys i perjudicis que ocasionin i que hauran de ser emparats amb una pòlissa d'assegurança obligatòria.

La introducció en aquesta Llei d'un registre específic depenent del Govern dels nuclis zoològics, definits com a centres o establiments que alberguin o comercialitzin animals, són també objecte de regulació i permetrà controlar molt millor la cabana dels animals al país.

Les associacions també són objecte de registre, especialment previst a la Llei, i se'ls reconeix un rol més actiu en la defensa i protecció dels animals, ja que en molts casos, per mitjà de llurs associats o simpatitzants, reben les queixes oportunes que, a partir d'ara, se'ls permetrà instar les inspeccions oportunes quan es detectin casos concrets d'irregularitats.

Per la gran importància que comporten les mesures de control sanitari mereixen una àmplia regulació per prevenir les malalties contagioses i parasitàries que puguin comportar un perjudici per a l'home i per als mateixos animals.

Els animals de companyia, principalment gossos i gats, hauran de ser identificats i registrats en el registre d'animals de companyia depenent del Departament d'Agricultura i la seva presència en establiments i llocs públics estarà condicionada a mesures de protecció per a les persones, màxim quan es tracti d'animals potencialment perillosos, preveient-se una regulació específica per als gossos d'atac o els de guarda i els de defensa.

Els animals de renda són també objecte de regulació definint-se les condicions necessàries per al seu allotjament i establint-se el padral com a registre d'animals de renda el funcionament del qual ja està parcialment regulat.

La venda i la comercialització tant d'animals de companyia com de fauna salvatge es regula especialment amb la finalitat de tenir un control adequat d'aquestes activitats, evitant comercialitzacions clandestines d'espècies protegides o, fins i tot, en vies d'extinció, i controlant les malalties ja que els animals hauran de tenir una carta sanitària.

Per a una correcta aplicació de la Llei s'encomana als ministeris responsables d'Agricultura i Medi Ambient la inspecció i control de la normativa que s'estableix, tipificant-se les infraccions que

comportarà l'incompliment i les sancions que es podran imposar als infractors, que hauran de ser valorades en cada cas d'acord amb els criteris que la pròpia Llei estableixi.

Malgrat la reserva d'esmena presentada per Nova Democràcia, el Grup Parlamentari Lliberal creu que aquesta Llei s'ha de valorar globalment, havent demostrat en el si de la Comissió el màxim d'interès en relació a les esmenes presentades per l'oposició, i havent prevalgut, en moltes de les esmenes aprovades, l'entesa i les opinions constructives.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General.

El Govern vol intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels Grups Parlamentaris?

Sí, Sr. Vicenç Alay pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Voldria fer un recordatori al Sr. Guillem Areny: que la reserva d'esmenes també l'havia presentat IDN, o sigui que tècnicament hi ha hagut una votació. No, però ho dic perquè no abduquem de la nostra posició prèvia.

Res més. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Guillem Areny, voleu intervenir? Sí, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Guillem Areny:

No perdó, és que la he retirada perquè com que l'havíeu retirat, doncs ja no hi comptava. Però no, no, estic d'acord amb vós.

(se senten rialles)

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, per al·lusions.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Interpretacions quan es fan retirades... és una retirada per una pura qüestió tècnica, que no és anar repetint votacions. O sigui, la nostra esmena la seguim mantenint, el que passa és que l'únic que fem és evitar en aquesta sala una doble votació que seria idèntica... és de suposar!

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord. Cap altra intervenció?

Bé doncs, a la vista de les intervencions proposo aprovar per assentiment totes les parts del Projecte de Llei que no han estat objecte de reserva d'esmena, d'acord?

Doncs queda aprovat.

Passem al punt número quatre de l'ordre del dia.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per a les despeses derivades del canvi d'ubicació de l'Ambaixada del Principat d'Andorra a França.

El Projecte fou publicat al Butlletí número 13/98 del 25 de maig. No s'ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció?

Cap intervenció?

Bé doncs, no havent-hi cap intervenció entenc que el Projecte de Llei queda aprovat per assentiment?

Doncs queda aprovat.

Passem al punt número cinc.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de creació de l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurança d'Automòbil.

El Projecte fou publicat al Butlletí número 13/98 del 25 de maig. No s'ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció?

Sí, Sr. Simó Duró, teniu la paraula pel Grup Mixt.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Pensava no intervenir, però havent tornat a llegir aquest Projecte de llei, només vull manifestar davant d'aquest Ple que em sento plenament satisfet perquè, en el seu moment, -és a dir, després que s'aprovés la Llei al 1993- es va viure, justament per part de companyies que estaven molt arrelades aquí amb un potencial molt fort i molt solvent -amb un potencial molt fort de persones que estaven, doncs, assegurades en aquesta companyia- un moment que diria gairebé dramàtic; i en aquells moments les autoritats de torn, doncs no van voler considerar la greu situació, la greu situació de tenció fortíssima i sobretot era una -com he dit- molt solvent a on hi

havia tot un sector que era el sector dels educadors que depenien en aquells moments del copríncep francès, que estaven subjectes a aquesta mala passada que els va fer la Llei, no volent, en cap cas, posar una transitòria que fes que per ells doncs, no fossin afectats.

Veig que aquí s'ha corregit, és amb un esperit d'obertura i em felicito, d'aquest Projecte de llei.

No volia intervenir, però penso que val la pena que ho hagi manifestat.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé doncs, a la vista de la intervenció del Sr. Simó Duró i no havent-hi cap altra intervenció entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment.

D'acord? Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número sis de l'ordre del dia.

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de regulació de la creació de noves entitats bancàries de dret andorrà.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat al Butlletí número 17/98 del 19 de juny.

El conseller general Sr. Jaume Bartumeu, ha presentat 4 reserves d'esmena en nom propi, de la consellera Sra. M. Rosa Ferrer i del conseller Sr. Simó Duró.

El Sr. Josep Dallerès, ponent nomenat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, exposarà l'Informe elaborat per aquesta.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies, Sr. síndic.

D'acord amb els articles 97, 98 i 99 del Reglament del Consell General, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va examinar, en el decurs de les reunions mantingudes els dies 4, 10 i 11 d'aquest mes de juny, les 27 esmenes presentades al Projecte de llei de regulació de la creació de noves entitats bancàries de dret andorrà.

Del treball en Comissió, se'n desprèn que de les esmenes presentades: 1 va ser transaccionada i aprovada per majoria; 3 van ser retirades; 4 van ser aprovades per unanimitat; 5 van ser transaccionades i aprovades per unanimitat, i 14 van ser rebutjades.

En base a l'exposat, el text presentat pel Govern resta, doncs, modificat en els articles 4, 12, 13, 14 i 16.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé doncs, començarem el debat per la defensa de les reserves d'esmena.

Té, doncs, la paraula el Sr. Jaume Bartumeu per exposar la primera reserva d'esmena que correspon a la número 26 de l'Informe de la ponència.

Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Faré una defensa global de totes les esmenes reservades perquè de fet, com ja es diu a la reserva, estan lligades les unes a les altres.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Aprofito, també, Sr. síndic, per demanar-li que després hauríem d'aclarir si podem, a l'hora de fer el debat de les tres lleis bancàries, fer una sola intervenció, potser, de valoració de les tres lleis..., però això ja ens ho dirà després.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Bé, hem reservat aquestes esmenes perquè considerem que la majoria lliberal ha volgut traduir i concretar en la disposició transitòria segona d'aquesta Llei -que és la que recull la idea de la famosa "gradualitat" en l'obertura del sector bancari- els seus compromisos interns i externs, interiors i exteriors.

Compromisos interns amb persones vinculades al sector financer actual andorrà, als quals els lliberals han promès una obertura limitadíssima per fer el mínim mal possible.

És el compromís del "mal per mal". Diu: "mal per mal, que només siguin dos i un altre dia, potser un tercer".

Compromisos externs amb persones vinculades a banques foranes a les quals s'ha rebut i s'ha apadrinat en la tramitació de les primeres maniobres de desembarcament.

Compromisos interiors, portes endins, de la coalició lliberal amb aquells que volen, aspiren, desitgen, formar part del selecte club dels accionistes andorrans d'unes banques que ja no tindran gran cosa d'andorranes.

Compromisos exteriors amb aquelles institucions dels països veïns a les quals el Govern ha anat a prometre aquell mite del reequilibri de la participació d'entitats de crèdit estrangeres en el mercat andorrà.

L'equilibri d'aquests quatre compromisos, concretat en aquesta disposició transitòria segona, ha aixecat dubtes de constitucionalitat en el plantejament d'una limitació quantitativa del nombre d'autoritzacions que es poden concedir.

Consideràvem, en presentar les esmenes, i continuem pensant-ho avui, que *contingentar* prèviament les llicències és contrari a la Constitució.

El mandat de l'article 32 de la Constitució, en el sentit de buscar un desenvolupament equilibrat de l'economia andorrana, no pot emparar, al nostre entendre, aquesta contingentació de dues noves entitats bancàries per al 1999 i una tercera per a l'any 2000.

Per què dues i no tres, o quatre?

No hem vist enlloc els criteris de caràcter polític i econòmic que haurien de recolzar la discrecionalitat limitada de dues úniques autoritzacions en un primer terme i una tercera al tancar el segle.

I com que no els veiem hem de concloure que es tracta de l'aplicació dels compromisos interns i externs, interiors i exteriors que no podem acceptar.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, passem a la intervenció dels Grups Parlamentaris.

Té la paraula el Sr. Simó Duró pel Grup Mixt.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Repetir el que ha dit el Sr. Jaume Bartumeu no val la pena, però sí que he de manifestar ben fort que comparteixo totes les paraules que, davant d'aquest Ple, ha exposat.

I per què les comparteixo? Perquè les coses amagades no m'agraden. I m'explico: per què les coses amagades no m'agraden? Vull fer una mica de pensament al que després- deia el Sr. cap de Govern.

Quan he tingut al meu abast uns informes que vam haver de reclamar -i també aquí m'adreço a la Sra. ministra de Finances-, a després d'haver-los passat dos o tres vegades per les meves mans, he tingut la greu sorpresa o desagradable sorpresa de veure que tota una sèrie d'informes estaven encomanats quan jo pertanyia a la coalició, sense que ningú me n'hagués dit res. És a dir, parlo el del senyor, parlo... aquest informe... -sí, no feu la cara estranyada, no!..., (se senten rialles)

...si miro les dates... oh, Sr. Sangrà!, jo feia partida de la Coalició i en aquells moments -i dispenseu que intervingui, potser no és propi... passo!, en tot cas ja ho faré- però, aquest text està posat del mes de novembre, que vol dir que pel mes de novembre el van lliurar. Jo vull dir que l'última reunió amb la Coalició a on vaig assistir va ser el dia 4 de novembre, però no vaig marxar de la Coalició fins al dia 23 de novembre amb el Consell aquell de la Caixa de la Seguretat Social; és a dir, que fins aquell moment se m'havia d'informar.

I Sra. ministra, va *fallir* el principi d'informació directa que m'havíeu de donar.

Això, parlo per aquest Informe.

També he de dir que a nivell de la Coalició, vaig treballar, i em sorprèn tant més perquè en dues o tres vegades quan vam parlar d'aquest tema, el senyor president ens va convidar a fer unes votacions, unes votacions i resulta que mentrestant, doncs, s'encomanaven informes, s'encomanaven dictàmens sense que nosaltres en sabéssim res. I la última votació que vam arribar a fer va ser la de si hi havia d'haver obertura o no obertura, i aquesta era el dia 4 de novembre, precisament, a on vam procedir a aquesta votació. Resulta que hi havien càrrecs d'un costat i de l'altre.

Bé, aleshores, és clar, això no fa més que posar la meva preocupació davant d'aquesta assemblea.

Entrem a dintre del Projecte: si bé -i aleshores jo voldria dir una petita cosa de tipus organitzatiu-, Sr. síndic, quan es publica a nivell del Butlletí Oficial, el Projecte de llei es destarota una miqueta perquè quan es treballa a sobre el Butlletí i, a després, segons l'ordre del dia penso que el que convindria és que el mateix que hi ha a sobre del Butlletí a després sortís a sobre de l'ordre del dia, i podeu comprovar que hi ha un canvi: del número 1 en passa a 2, i així...

Passem doncs, a aquest text. Aquest Projecte, el Sr. Bartumeu doncs, ha fet les seves al·legacions; com he dit, que arribo a compartir. He llegit, aleshores ara tornem...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Simó Duró, perdoneu que el talli, voleu debatre sobre el conjunt del text?

El M. I. Sr. Simó Duró:

No, no, no, no, només dic que he llegit, doncs, l'Informe -dispenseu Sr. síndic-, he llegit l'Informe i aquest Informe, que no deixa pas clar el que es presenta com a Projecte de llei, doncs, aquest Informe, només fa que pensar... Tot i que en el mateix Informe es parli que hi ha consens, hem de constatar que hi ha consens per presentar aquest Projecte de llei, el que vol dir que aquest Projecte de llei anirà endavant, però anirà endavant amb totes les reserves que nosaltres hem expressat -parlo a nivell de la reserva d'esmena que comparteixo totalment i que votaré, doncs, a favor en el seu moment.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula... no?

Pel Grup Mixt no hi ha cap altra intervenció?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Josep Dallerès.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí. Referent a les reserves d'esmena de Nova Democràcia, només anunciar que nosaltres ens abstindrem. No, que no les compartim vist el redactat final, que suposem, tindrà la Llei i vist que també sabem com van quedar les votacions en el si de la Comissió. Essencialment, la nostra abstenció correspon únicament i exclusiva al plantejament que nosaltres havíem fet a les nostres reserves d'esmena, que anaven cap a una gradualitat molt més pausada, inspirada essencialment en l'Informe de l'INAF. En el cas de l'esmena corresponent a la transitòria segona, l'havíem fet amb sentit contrari, prejutjant o pensant que es podria arribar a un diàleg molt més ampli del que vam tenir en el si de la Comissió de Finances.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Josep Àngel Mortés.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Gràcies, Sr. síndic.

Una de les peces claus que condiciona tota la configuració del procés d'obertura bancària, tal com es dissenya al Projecte de llei, és la decisió de limitar el nombre de noves autoritzacions que es podran concedir. La finalitat d'aquesta limitació consisteix, com es desprèn del propi Projecte de llei, a aconseguir una necessària i desitjable gradualitat en el procés d'obertura del sistema financer; gradualitat que permeti assolir els avantatges d'una millor competència, d'un impuls al dinamisme i de noves perspectives de creixement sense posar en risc la seguretat del sistema financer en conjunt.

Els objectius que es persegueixen amb la gradualitat es poden inscriure sens dubte en el mandat genèric que l'article 32 de la Constitució dirigeix als poders públics, en el sentit de fer possible un desenvolupament equilibrat de la societat, que en aquest sector comporta -a criteri del nostre Grup- que l'obertura bancària s'hagi de fer de forma progressiva i prudent. I per consegüent, tant la limitació com la gradualitat estan justificades amb principis i valors constitucionals i s'han de considerar, en conseqüència, legítimes.

Per tot això votarem en contra de la reserva d'esmena presentada.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sr. Antoni Martí, també pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies, Sr. síndic.

Per al·lusions -i em semblen al·lusions fortes- que han vingut del Sr. Jaume Bartumeu i a les quals s'ha afegit el Sr. Simó Duró, amb el qual dubta gairebé, m'ha semblat, de l'honestetat del Grup Parlamentari Lliberal des del punt de vista que, en boca seva i si l'he entès bé, que potser no l'he entès bé, diu que gairebé nosaltres estem a l'expectativa de tenir accions a les noves creacions bancàries.... Miri, bé, Sr. Bartumeu, no vull entrar en cap més polèmica en aquest tema, però en tot cas doni temps al temps per veure si nosaltres fem les coses per l'interès del país o no. En tot cas li puc assegurar que als disset consellers lliberals mai ens ha mogut cap interès de ser accionistes de cap banc.

I pel que fa referència a un altre apartat, quant al Sr. Simó Duró, que també fa al·lusions -del que passa dins del Grup Parlamentari-, sí que és veritat que aquell dia vam tenir la sort de tenir la seva presència -la qual cosa no passava tampoc massa sovint- i aquell dia doncs, vam votar i vam votar coses com 5.000 milions de capital social, 51% d'obertura real, cosa que està molt lluny del que en teoria -com deia el Sr. Jaume Bartumeu- era l'interès que nosaltres defensàvem de la banca actual, que ja se sap, i perquè ho han manifestat obertament, que els hauria agradat una llei que no contemplés el 51%.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, per al·lusions a la intervenció del Sr. Martí, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies, Sr. síndic.

El Sr. Martí -mentre estava jo parlant dins de l'exercici lliure de la meua funció parlamentària- doncs ja he vist que feia grans manifestacions de neguit. Li he de dir primer que calma i tranquil·litat perquè, és clar, si l'ha molestat aquesta, pobre de mi el que li deurà passar quan sentirà el que diré a la votació general de les lleis... I a més a més, és clar, em sembla que comencem malament, potser és la calor, si ara ja estem així no sé com acabarem demà, el dia del debat d'orientació general, no?. Però en tot cas, jo no he dit el que ell diu. Ell s'excusa d'alguna cosa de la qual jo no l'he acusat, això podria tenir, doncs, altres consideracions, Sr. Síndic, que no hi entraré. Jo no he acusat de res i a ningú, de res del que diu el Sr. Toni Martí, però de totes maneres temps al temps i ja veurem qui seran els accionistes. Si el Sr. Martí hagués assistit a les reunions de la Comissió Legislativa de Finances potser tindria més dubtes dels que ara sembla que no té; però en tot cas a mi això m'és igual, he dit el que he dit, constarà a l'acta del Consell i ho ratifico amb tots els punts i comes.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per al·lusions, Sr. Simó Duró, també teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Seré molt breu, perquè el Sr. Bartumeu, és clar, és advocat i ell, doncs, s'envolta de tota la prudència jurídica, però jo no. Ell diu el mateix que jo però ho

diu amb un llenguatge d'una persona que arriba a tenir una altra formació.

Sr. Martí i tots els qui vulguin escoltar: mireu!, el dia futur, el temps ens ho dirà. Estem en un estat de dret, sabrem obligatòriament quins són els accionistes; aleshores alerta si mai hi ha hagut soborn, perquè en comptes d'estar aquí..., no, no, no!..., no, no, no!..., no, no, res, res, res!..., només dic alerta, no dic pas que n'hi hagi hagut... i sóc home del camp. En comptes d'estar aquí, potser es trobaran asseguts a baix. Una.

(Se senten rialles)

Després una altra cosa, i ho volia dir, ho volia dir i ho vaig anunciar que ho diria.

Segona cosa, quan parreu de la votació us enganyeu, consulteu les actes, si actes hi ha de la coalició, però el dia 4 de novembre no es va votar el que heu arribat a dir. Consulteu-ho i ja ho veureu, si actes hi han. He dit, perquè jo no n'havia aprovat mai cap tot i no venir totes les vegades. Però ja ho veureu, a després quan aprovarem els comptes de l'Administració, ja ho veureu que hi vaig ser també, en una reunió a on faré les meves excepcions.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Antoni Martí, per al·lusions; demanaré de ser breu si us plau.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

No voldria allargar el debat i suposo que a més no voldria allargar ja l'expectativa del que dirà en un futur el Sr. Jaume Bartumeu, que aleshores segurament em baixaran les gotes de suor de l'acalorament que tindrà. Però en tot cas, si hi ha acalorament és vertaderament que fins que jo sigui president del Grup Parlamentari no deixaré dir a ningú que a l'hora de fer les lleis el Grup que jo presideixo es mou per connotacions d'interès personal. Llavors que quedi clar, si els altres tenen algun dubte en aquest sentit en tot cas, jo fins que estaré en el Grup Parlamentari Lliberal i no dubto dels meus companys, poden estar segurs que és un dels pilars fonamentals del que ha estat la gestió del Grup Parlamentari i això durarà fins que acabem la legislatura.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Simó... Sr. Jaume Bartumeu, perdó, teniu la paraula per al·lusions.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic, m'ha semblat sentir..., més ben dit, he sentit que el Sr. Antoni Martí diu que mentre sigui president del Grup no deixarà dir a ningú no sé què. Sortosament mentre aquí hi hagi Constitució i llibertat d'expressió, els consellers generals podrem dir el que creguem honestament, sincerament i políticament que hem de dir i no serà pas el president del Grup Parlamentari de la majoria qui ens en privarà.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, el Govern vol intervenir? No?

Alguna altra intervenció dels Grups Parlamentaris?

Cap altra intervenció?

Doncs procedirem a la votació. Abans heu demanat de debatre conjuntament les quatre reserves d'esmena. Procedim a la votació de les quatre reserves d'esmena conjuntament. Doncs sí és sí a les quatre esmenes i no és no a les esmenes, i per tant aprovació del text tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Pere Cervós Cardona: No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: m'abstinc

M. I. Sr. Simó Duró Coma: Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols: Sí

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles: No

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó: No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit: No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: No

M. I. Sr. Francesc Mora Sagúés: No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó: No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné: No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu: No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: m'abstinc

M. I. Sr. Jordi Torres Alís: m'abstinc

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló: No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: No

M. I. Sr. Miquel Alís Font: m'abstinc

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany: No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich: No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal: No

M. I. Sr. Josep Areny Fité: No

M. I. Sr. Modest Baró Moles: No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: Sí

M. I. Sr. Miquel Casal Casal: No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela: m'abstinc

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Vots sí: 3; vots no: 18; abstencions: 5.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé doncs, a la vista del resultat de la votació queden desestimades les esmenes i, per tant, es mantenen els articles tal com han sortit de la Comissió.

Abans de procedir a la votació de la resta del Projecte de Llei, el Sr. Jaume Bartumeu ha demanat de poder fer una valoració i un debat conjunt de les tres Lleis; llavors proposo que es faci ara, si tothom està d'acord.

Sr. Antoni Martí?

Sí..., potser el Sr. Jaume Bartumeu voleu fer algun aclariment?

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. síndic.

El fet de precisar el que volia dir, que en tot cas s'hauria de fer quan s'acabin les reserves d'esmena, jo entenc...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, perquè hi han reserves d'esmena de l'altra Llei, d'acord.

Doncs aleshores... Sí, Sr. Dallerès, teniu la paraula

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

En el cas nostre no hi ha problema per les dues primeres lleis, en tot cas per la tercera tenim una reserva d'esmena plantejades, en fi, tres reserves d'esmena plantejades.

El M. I. Sr. Síndic General.

Llavors doncs, si us sembla bé, doncs, ho faríem...

Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies, Sr. síndic.

En aquest cas el Grup Parlamentari Lliberal té preparada una intervenció per cada una de les tres lleis. No sé com ho podríem acabar de...

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord, doncs es farà una intervenció per cada una de les lleis.

Bé doncs, abans de procedir a la votació de la resta del Projecte de Llei, alguna intervenció?

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt? No?

Sr. Vicenç Mateu, pel Grup Mixt, tampoc?

Sr. Jaume Bartumeu, tampoc?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, i en aquest cas ho farem conjuntament pels punts 6 i 7, és a dir, per les dues primeres lleis, deixant de banda la tercera.

L'Agrupament Nacional Democràtic votarà sí al Projecte de Llei de regulació de noves entitats bancàries de dret andorrà, com també votarà sí al Projecte de Llei de regulació del capital social mínim de les entitats bancàries de dret andorrà.

Ho farà perquè és un text que s'inscriu en les grans línies, o són dos textos que s'inscriuen en les grans línies, i que van endegar tot un conjunt de dones i homes, l'any 1993, la majoria dels quals, van, a finals d'aquell mateix any, formar el partit que avui representem en aquesta Cambra.

Efectivament, s'inscriu en la línia de compromís endegada per la Llei de mesures provisionals per a l'ordenació i regulació del sector financer, a l'abril de 1993; continuada per la Llei d'ordenació del sistema financer al novembre del mateix any, per la Llei de regulació del coeficient d'inversions obligatòries, del juny de 1994 i pels polèmics projectes de Llei que van ser retirats de tràmit parlamentari pel flamant govern lliberal i que l'Agrupament Nacional Democràtic va tornar a entrar, l'endemà mateix, com a proposicions de Llei i que són: la Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals a mantenir i dipositar per les entitats enquadrades en el sistema financer, la Llei de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig de diners o valors de productes del crim, i la Llei de la reforma del codi penal -que treu els articles 145, 146 i 147.

El conjunt de totes aquestes lleis, pedra de toc de l'organització del sistema financer andorrà.

Votarem a favor malgrat ens hagués agradat que algunes de les nostres esmenes haguessin rebut, com a mínim, un estudi més acurat del que van rebre i, en particular, les que anaven lligades al tema de "l'atomització" del capital i que proposàvem des de l'Agrupament.

Que quedi clar per a tothom: quan parlem d'atomització, -terme que no hem inventat, l'hem recollit de l'informe de suport als treballs previs a la regularització de l'obertura del sistema financer, informe de l'INAF-, que quan parlem d'atomització -deia-, parlem de la possibilitat per a tots i cadascun dels andorrans i residents amb drets econòmics que ho desitgin, que puguin subscriure accions de la banca i que això sigui regulat per llei.

No ha estat així. Tan sols una sola esmena va ser retinguda i acceptada en aquest sentit, la que correspon al títol V. Criteris de valoració de les sol·licituds, article 16.4- i que diu: que es tindrà en compte en els criteris de valoració de les sol·licituds "l'atomització -cito- de la base accionarial", és a dir, la participació d'andorrans o estrangers legalment establerts amb més de 20 anys de residència.

La majoria només ho ha volgut així.

Considerem que és poc, molt poc, millor que res, així ho esperem, però una marca clara més de quines són les diferències que fan que nosaltres seiem en aquest costat del Consell, i que no estem asseguts a l'altre. Que tothom en vagi prenent nota.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Josep Àngel Mortés.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Sí, gràcies, Sr. síndic.

Tal com diu l'exposició de motius del Projecte de llei que avui es sotmet a votació, el text presentat és producte de la reflexió a fons sobre les característiques que ha de reunir un canvi amb tanta rellevància potencial com el que ara s'està duent a terme en el sector bancari.

Des de la perspectiva de l'article 32 de la Constitució que confirma la primacia de l'interès general en l'organització econòmica de la societat i també per raons fonamentals de prudència pública i d'eficàcia econòmica, el Consell General ha de procurar assegurar el bon funcionament del sistema financer i la seva positiva aportació a la vida econòmica del país, amb la implantació de les mesures apropiades

que s'han anat portant a terme i que culminen avui amb l'obertura efectiva del sistema bancari, quedant, per tant, al marge dels projectes presentats a les restants entitats enquadrades en el sistema financer andorrà.

La prudència i la recerca de l'eficàcia han presidit aquell objectiu en el text del Projecte de llei que avui es proposa, i pel que fa al procés d'atorgament d'autoritzacions, s'ha considerat que amb la incorporació d'un nombre important de criteris quantitius i qualitius per a la valoració de les sol·licituds, la Llei conté els elements necessaris per poder prendre decisions en aquesta matèria amb equanimitat i eficàcia.

D'altra banda -i com ja s'ha dit anteriorment-, per reforçar el caràcter gradual de l'obertura, s'ha establert mitjançant una disposició transitòria, el nombre de noves autoritzacions que el Consell General considera convenient atorgar fins a l'any 2.000.

Finalment, cal destacar que a fi de donar consistència al fet de la presentació de sol·licituds, es preveuen uns condicionaments rigorosos, inclosa l'obligació de constituir un dipòsit previ i a fi d'orientar degudament els interessats sobre els objectius que es volen aconseguir amb la creació de noves entitats, s'expliciten els criteris específics que es tindran en compte a l'hora d'efectuar la valoració de les sol·licituds.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Alguna altra intervenció?

Doncs bé, si no hi ha cap altra intervenció procedirem a la votació.

Sí és sí, a totes les parts del text que no han estat objecte de reserva d'esmena; i no és no, a totes les parts del text que han estat objecte de reserva d'esmena.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: Sí

M. I. Sr. Simó Duró Coma: M'abstinc

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols: M'abstinc

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles: Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó: Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit: Sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués: Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: Sí
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó: Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné: Sí
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu: Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: Sí
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís: Sí
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló: Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Sí
 M. I. Sr. Miquel Alís Font: Sí
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany: Sí
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich: Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal: Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité: Sí
 M. I. Sr. Modest Baró Moles: Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: M'abstinc
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal: Sí
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela: Sí
 M. I. Sr. Pere Cervós Cardona: Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari, si us plau, voleu procedir al recompte?

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Sí. Vots sí: 23; abstencions: 3.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé doncs, a la vista del resultat de la votació declaro aprovat per majoria el Projecte de llei.

Passem al punt número set de l'ordre del dia.

7- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de regulació del capital social mínim de les entitats bancàries de dret andorrà.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat al Butlletí número 17/98 del 19 de juny.

El Sr. Jaume Bartumeu nomenat, ponent, per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost exposarà l'Informe elaborat per aquesta.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Bé, la discussió d'aquesta llei va ser curta i sense plantejar gaires problemes. Va ser examinat els dies

10 i 11 de juny per la Comissió; únicament hi havia dues esmenes:

Una, que era una esmena de l'Agrupament Nacional Democràtic, va ser retirada. Era una esmena que demanava la supressió d'un paràgraf de l'exposició de motius.

I una altra esmena, va ser transaccionada i adoptada per unanimitat.

I amb aquestes dues úniques incidències es va aprovar el conjunt del text pel conjunt de la Comissió.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé doncs, passarem a la intervenció dels Grups Parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Per dir només, que recolzaré, doncs, aquest Projecte de llei.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Vicenç Mateu... no intervé?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic?... Ja heu intervingut abans?

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Marc Pintat.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Gràcies, Sr. síndic.

El Projecte de llei de regulació del capital social mínim de les entitats bancàries de dret andorrà té únicament per objecte la fixació d'una de les característiques que han de reunir les entitats bancàries per tal de poder accedir i desenvolupar les seves activitats en el mercat financer: el Projecte de llei determina el capital social mínim.

El capital social mínim de les societats anònimes titulars d'una empresa bancària ha estat determinat, de conformitat amb la disposició transitòria quarta de la "Llei de regulació de reserves en garantia" en un Projecte de llei diferent, el "Projecte de llei de regulació del capital social mínim de les entitats bancàries de dret andorrà."

L'import del capital social mínim que han de tenir les societats anònimes bancàries queda establert, segons l'article únic del referit Projecte, en 5.000 milions de

pessetes, import que haurà de mantenir-se de forma permanent en concepte de recursos propis mínims tal i com estableix l'article 8 del Projecte de Llei de regulació del règim administratiu bàsic de les entitats bancàries.

La xifra de capital social mínim ha de garantir, en primer lloc, la seriositat dels projectes de creació de noves entitats bancàries i, en segon lloc, aquesta xifra ha de constituir un coeficient de solvència mínim de les entitats bancàries.

La xifra establerta satisfà àmpliament ambdues funcions. És suficient per garantir tant la seriositat com la solvència mínima de les entitats bancàries si es té present que 5.000 milions de pessetes és un import que està per sobre del mínim comunitari (que és de 5 milions d'euros) i dels mínims establerts en tots els estats membres de la Unió Europea.

Els efectes negatius que per a la capacitat competitiva de les entitats bancàries andorranes pugui tenir aquesta exigència, han de quedar compensats pel major compromís de solvència que oferiran. Compromís per la solvència que ja és present a la vigent Llei de regulació dels criteris de solvència i de liquiditat de les entitats financeres.

El Projecte, a més a més, amb l'objectiu d'assegurar l'efectivitat dels mitjans patrimonials amb què ha de comptar l'entitat bancària per garantir la seva solvència mínima, exigeix la subscripció i el desemborsament íntegre i mitjançant aportacions dineràries de l'import total del capital social mínim.

De la mateixa forma, es preveu un termini de 6 mesos perquè les entitats operants actualment compleixin amb aquest requisit ampliant el seu capital social (com a mínim fins al dit import), considerant-se als efectes del que disposa la Llei, com efectuades mitjançant aportacions dineràries les ampliacions de capital que les entitats bancàries actualment efectuen, amb càrrec a reserves, durant l'esmentat termini de 6 mesos.

Per aquests motius el nostre Grup dóna suport i votarà a favor del Projecte de Llei presentat pel Govern.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Alguna altra intervenció?

Doncs a la vista de les intervencions, proposo declarar aprovat el Projecte de Llei per assentiment.

D'acord?..., doncs queda aprovat.

Passem al punt número vuit de l'ordre del dia.

8- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de regulació del règim administratiu bàsic de les entitats bancàries.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat al Butlletí número 17/98 del 19 de juny.

El conseller general Sr. Josep Dallerès, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, ha presentat reserves d'esmena.

El Sr. Vicenç Mateu, ponent, nomenat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, exposarà l'Informe elaborat per aquesta.

Teniu la paraula, Sr. Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha examinat, a les reunions celebrades els dies 10 i 11 de juny, el Projecte de Llei. En aquest Projecte s'han presentat 24 esmenes; d'aquestes: 4 han estat aprovades per unanimitat; 1 ha estat aprovada per majoria; 3 han estat transaccionades i aprovades per unanimitat; 2 més, transaccionades i aprovades per majoria. Això fa un total de 10 esmenes, les que s'hagin aprovat. Les esmenes no aprovades han estat 13, i finalment 1 esmena ha estat retirada.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, iniciarem el debat amb la defensa de les reserves d'esmena presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic.

Demanaria abans, al Sr. Josep Dallerès, si vol debatre i votar les esmenes conjuntament?

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, sí, formen part d'un tot.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord. Bé doncs, es farà conjuntament.

Doncs teniu la paraula per exposar les tres reserves d'esmena que corresponen a les números 1, 2 i 6 de l'Informe de la Ponència.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies, Sr. síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic ha decidit presentar reserva d'esmena al Projecte de Llei de regulació del règim administratiu bàsic de les entitats bancàries per dues raons essencials:

1. per com s'estableix el percentatge de participació estrangera en el text de la Llei;
2. per com estableix, la Llei, la resta de participacions de capital andorrà, en aquest cas.

Referent al primer punt, cal fer una remarca prèvia: l'Agrupament Nacional Democràtic no està, per principi, ni per sistema, en contra de poder augmentar les participacions estrangeres en les societats andorranes fins al 51%, o fins i tot més. Sí, però, està en contra de com es fa, en el cas present, i això, no únicament per una sola raó.

M'explico. D'entrada, ja hem manifestat més d'un cop en aquesta Cambra, i ho tornem a dir avui, que no som partidaris de modificacions puntuals de les lleis existents, per resoldre un tema donat, traient-lo del context global.

En aquest cas, el context global és la Llei de societats mercantils, i d'entrada, entenem que el debat de les participacions de capital estranger en les societats andorranes, que n'és el tema puntual, s'havia d'estudiar en aquest context més global: el de la Llei de societats mercantils.

Calia, al nostre entendre, que s'establiessin els diferents escenaris possibles, en funció de les diferents possibilitats, que s'estudiessin les diferents repercussions -les internes i les externes-, en funció de cada escenari i, a la llum dels punts a favor i dels punts en contra, comptats i recomptats per cada escenari, prendre la decisió més escaient, no com a decisió política de partit, sinó com a opció política d'estat.

Per procedir així són necessaris estudis acurats, informació clara i fluida, arguments raonats, no únicament menyspreu, secretisme i la força dels vots.

Dit això, val la pena que quedi constància de com s'ha procedit, en aquest cas, versió Agrupament Nacional Democràtic:

a. Iniciada la legislatura actual va haver-hi una proposta del president del Grup Parlamentari Lliberal per procedir, com en la legislatura anterior, en un seminari de totes les forces polítiques representades al Consell General per tractar d'aquest tema.

A la vista de les intervencions que van cloure aquesta col·laboració (veure Consell del 19 de desembre de 1996) i també, tenint en compte la nova composició del Consell General, l'Agrupament Nacional Democràtic va optar per no accedir a tal proposta.

b. Sí, però, va precisar -va ser en la Comissió de Finances en compareixença de la ministra i vaig ser jo mateix- que un cop el Grup Lliberal sabés com pretenia portar a terme l'obertura, durant la reunió se'ns va dir que no se sabia encara, que llavors ens plantejaríem en quines condicions, en tot cas, estaríem disposats a treballar conjuntament i fins a on.

També vam afegir que estàvem disposats a assistir a tantes reunions com se'ns convoqués, per a informació. Demanàvem tan sols que fossin reunions oficials -de les que se n'aixeca acta-, no oficioses.

Val a dir que no vam ser convocats a cap reunió d'aquest tipus.

c. Ja les lleis en tramitació parlamentària, en la primera reunió sobre el tema, en la qual, a demanda conjunta dels grups de l'oposició, va comparèixer la ministra de Finances, quan es va demanar el perquè del 51%, se'ns va fer referència a un informe, "Le potentiel de developpement du système financier andorran: la perception internationale", com si aquell fos el document que donava la llum verda per poder decidir del tema, informe del qual no disposàvem.

Passem, ara i aquí, de com vam haver d'actuar per poder-lo obtenir.

d. Un cop en possessió d'aquest informe i de l'Informe de Suport als treballs previs a la regulació de l'obertura del sistema financer -informe de l'INAF-, ben avançat ja el termini de presentació d'esmenes, i havent anunciat nosaltres públicament el tipus d'esmenes que presentaríem, en el decurs d'una reunió oficiosa amb la ministra de finances i basant-nos ja en el primer informe esmentat, en tornar a posar la pregunta sobre el perquè del 51% de capital forà, se'ns contestà que l'opció del 51% era decisió política adoptada pel Grup Lliberal.

Traducció: doncs innegociable -la traducció és meva.

Es tractava, en tot cas, de negociar l'atomització del capital andorrà -segon punt de la nostra esmena a l'article 2 del Projecte de Llei.

Ens demanem si els membres del Grup Parlamentari Lliberal, que en definitiva són els qui votaran la Llei, han llegit detingudament el cinquè apartat de les conclusions de l'informe "Le potentiel de developpement du système financier andorran: la perception internationale", (pàg. 26) quan abans de passar a enunciar el programa director a seguir diu i cito:

"El conjunt d'aquestes accions requereix una molt forta voluntat política (el subratllat és de l'autor: una molt forta voluntat política) basada en un consens mínim en el sí del país. Aquesta voluntat ha

d'expressar-se així que sigui possible en l'enunciat de línies directrius clares i fermes (també el subratllat és subratllat per l'autor), que defineixen, sense ambigüitat el desitjable i el prohibit (també subratllat per l'autor). No hi hauria res de pitjor que un desenvolupament anàrquic que tindria únicament per resultat paradoxal de destruir el que existeix avui i que fonamentalment és sa". Fi de citació.

Senyor, on són les línies directrius clares i fermes a les quals es refereix l'Informe? On es defineix el desitjable? On el prohibit?

Senyors, sembla com si, d'aquest informe que, segons se'ns va dir, ha guiat la decisió d'obrir les societats -algunes societats-) al 51% de capital estranger, només se n'hagi retingut un paràgraf, el de la pàgina 8, i que en cap moment s'hagi tingut en compte l'exposat en les pàgines següents i en particular els paràgrafs: 2- Deficiències de les comunicacions; 3- Reputació comercial; 4- Credibilitat tècnica; 5- Regulació de caràcter fiscal; 6- Absència de regulació de les societats financeres; 8- Absència d'un estatut de la fidúcia o del trust; 9- Absència de convencions fiscals, o encara tot l'apartat 3 del capítol 2n.

Senyors consellers de la majoria lliberal no sabem si vostès han disposat de més informació que nosaltres -suposem que sí-, com a mínim vostès n'han disposat més amplament, nosaltres amb limitació de temps, vostès ho saben, i sàpiguen també que els en fem còmplices.

Hem de suposar que han participat de la decisió, no entenem, però, que no hagin tingut en compte, doncs, tots els elements que l'autor de l'informe planteja com a bàsics per procedir a l'obertura del 51% de capital estranger i, en particular: no es plasma en el text la definició clara i ferma del que és desitjable i del que és prohibit, no hi és; no se'ns han donat els elements com per poder dir que l'estratègia que es vol portar a terme sigui clara i coherent.

Senyors Consellers Lliberals, han llegit l'informe de l'INAF i la prudència que inspira, -això suposem-: "En la línia que es va definir a Sispony -diu-, no s'hauria de concebre l'obertura com un fet puntual i definitiu sinó com un procés gradual, subjecte a l'experiència i a l'acumulació d'informació que s'anirà adquirint pel que fa a possibles entitats candidates. En tot el procés d'obertura, l'experiència ha d'aportar elements de reflexió que poden tenir un pes determinant en l'adaptació de l'estratègia que es vagi desplegant." Fi de citació.

e. Un cop en Comissió, presentades les esmenes, vam rebre una proposta de transacció d'esmena al segon punt que presentàvem, el de l'atomització, en els següents termes: 51% de capital estranger; 49% de capital andorrà dividit en dos parts: 24% de capital

"lliure", 25% de capital "atomitzat", segons la fórmula proposada per l'Agrupament Nacional Democràtic, és a dir, subscripció pública i distribució a prorrata; condició suplementària: que no es considerés com un article de la llei, sinó com una transitòria, aplicable tan sols a les tres primeres entitats que rebessin autorització d'obertura.

Vam demanar què s'entenia per 24% de capital "lliure"-lliure, entre cometes-, i se'ns va contestar que la societat estrangera (el 51%, s'entén) fos lliure de triar els socis andorrans per aquest 24%.

El nostre posicionament va ser de mantenir l'atomització en els mateixos termes que inicialment, és a dir: subscripció d'accions de la banca amb les mateixes possibilitats per a tots els andorrans i residents amb drets econòmics. Volíem que això es contemplés en l'articulat de la Llei, que acceptàvem en cas que hi hagués un límit en el temps, en el moment de la subscripció, i que, en tot cas, si es volia un percentatge -entre cometes- "lliure", aquest fos el 18 % que anés del 33% de capital estranger, al 51% que conforma la majoria de capital de la societat.

Recordar tan sols aquí que un dels punts de coincidència en les reunions de Sispony, que tant se'ns ha reprotxat no voler reconduir, era, i així ho recull l'informe de l'INAF, el manteniment de la legislació actual sobre societats, en el marc d'una obertura real, gradual, prudent i moderada -cada un dels termes tenint el seu pes específic-, i argumentant en les conclusions, en parlar de la limitació que pot representar per a certs grups financers la limitació del capital, que existeixen, i cito: "altres fórmules jurídiques i tècniques per assegurar, de dret i de fet la gestió i el control efectiu d'una entitat".

No va haver-hi acord i el text restà com redactat pel Govern en aquests dos apartats. La nostra reserva d'esmena respon a un plantejament d'obertura substancialment diferent del que està defensant la Unió Lliberal, que tan sols s'ha plantejat l'obertura, i així ho diu la Llei: 1. a noves entitats, en particular estrangeres; 2. i al capital estranger.

No s'ha plantejat la voluntat d'obertura a la societat andorrana, al conjunt de la societat andorrana. Nosaltres proposàvem -proposem, al mantenir l'esmena- la possibilitat per a tots els andorrans i residents amb drets econòmics de poder subscriure lliurement, i amb les mateixes condicions per a tothom, accions d'un sector que, des de fa dècades, ha estat tancat a la part més important de la societat andorrana. Molt ens temem que amb el text tal com restarà redactat, anem, un cop més, a una obertura

per a uns quants, uns quants privilegiats més, en detriment de la majoria dels altres.

Una mesura que hauria pogut ser..., que hauria hagut de ser, a més d'econòmica, de cohesió social, es pot transformar en una de divisió social.

Coneixem les possibilitats que tenim de fer prosperar les nostres esmenes: cap. Malgrat això, demano el vot favorable d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels Grups Parlamentaris.

Sr. Simó Duró pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

D'entrada he de dir que felicito al Sr. Dallerès.

No entraré pas en una argumentació, que també, més o menys havia agafat amb una sèrie de punts, però el que sí -en síntesi- vull dir, és que dono validesa al que ha dit, dono validesa al que ha dit per la forma i també comparteixo els arguments de fons, però plenament.

Votaré a favor de les reserves d'esmena.

Ja ho he dit tot pel que serà el meu pronunciament, només voldria fer èmfasi, molt ràpid -perquè aquí, doncs, està afectat- sobre el que ha dit de l'estudi global del que són les societats bancàries.

Al 1980, al Consell General -o llavors és que els assessors han canviat d'orientació- ens van dir que una cosa eren les societats mercantils -i en aquest sentit, doncs, no faig més que abocar el que ha dit el Sr. Dallerès-, i era molt diferent el que eren les societats bancàries o creditícies.

He de dir que la voluntat, al 1980, del Consell General era de dotar al mateix temps que ho feia per a les societats mercantils, fer una dotació de text sobre bancàries i creditícies. En aquells moments els qui tenien el poder són els qui -i em perdonareu una miqueta, Sr. Dallerès, i estic satisfet que sigui així-, els qui tenien el poder amagat -que era el poder de la banca- són els qui van fer frustrar, els qui avui es queixen, i els qui es queixen, aleshores tant és; i els qui manaven i que no ho volien, ara als successors són als qui els ho demano i penso que feu bé de demanar que hi hagi neteja, que hi hagi netedat i que hi hagi aclariment de termes. Sí senyors, hi hauria d'haver una llei sobre les bancàries i les creditícies; i llavors, dintre d'aquest context és quan s'hauria emmirallat amb tota noblesa, amb consens, amb voluntat ferma, i és clar, la voluntat ferma aquí és la voluntat de setze,

és senzillament. Llavors, ja ho he dit tot, tampoc entraré en detalls, també els he dit a després i els manifesto i els ratifico, com ho he fet fa poca estona, aleshores en resum, doncs, estic d'acord amb aquesta reserva d'esmena, i evidentment -que de cap de les maneres, de cap de les maneres, que agafi les responsabilitats qui les hagi d'agafar, i les agafaran, segurament; no votaré aquest Projecte de llei, perquè no puc de cap de les formes, compartir-lo.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Vicenç Mateu... no?

També pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Bé, com ha exposat molt bé el company de Comissió Legislativa, Josep Dallerès, intervenint en nom de l'AND defensant la reserva d'esmena, en aquesta qüestió apareixen ben clarament a la llum els compromisos de la majoria lliberal.

La discussió en Comissió de les esmenes de l'AND, a les quals nosaltres vam donar suport, va ser molt il·lustrativa dels compromisos soterrats que alguns lliberals tenien ja contrets abans d'iniciar-se la discussió parlamentària.

La majoria ja tenia decidit el què i el perquè de les participacions de capital del 51%, i del 49% de la participació andorrana.

I el que és més preocupant, la impressió que en vaig treure és que els lliberals no podien acceptar les esmenes de l'AND perquè els compromisos interiors no els ho permetien. Recordo que ja he definit abans com a compromisos "interiors" -i no se m'ha volgut entendre- aquells que s'han establert portes endins de la coalició lliberal per satisfer les operacions d'aquells, siguin qui siguin, que volen formar part del selecte club dels accionistes andorrans de les noves banques.

Comptat i debatut, això ha estat molt poc enaltidor del debat democràtic.

Ens queda a nosaltres, doncs, ben clar que els lliberals han volgut impedir que prosperés una bona proposta que hauria permès l'accés de tots i de tothom, tots i tothom, en la mesura de les seves capacitats econòmiques, al capital de les noves entitats bancàries.

Per tant votarem aquesta reserva d'esmena, i evidentment, no votarem la Llei.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Modest Baró.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. síndic.

El nostre Grup no pot acceptar les reserves d'esmena proposades per l'Agrupament Nacional Democràtic, ni pel que fa a l'apartat relatiu a la participació d'entitats estrangeres en les societats o entitats bancàries andorranes -que a criteri d'aquest Grup no hauria de superar un terç del capital social-, ni pel que fa a l'atomització del capital social -que vol limitar a un 1% la subscripció dels dos terços del capital social restant.

En relació al total de la participació estrangera, que segons l'article 2 del Projecte de Llei pot arribar al 51% del capital, creiem que es justifica totalment tenint en compte que la voluntat política del nostre Grup és que l'obertura sigui, d'una banda, real; i d'una altra banda, transparent.

I quan diem real volem dir efectiva, perquè sembla clar que cap entitat de primeríssima línia europea difícilment es plantejarà instal·lar-se a Andorra si no pot subscriure, com a mínim, el 51% -i això també ho diu l'informe d'ISAL.

Amb la voluntat política clara i, volent que realment puguin crear-se a Andorra noves entitats bancàries amb participació d'entitats estrangeres de primera línia, i que aquestes tinguin interès per instal·lar-se a Andorra, cal ser coherents i no posar limitacions en la Llei que convertirien l'obertura només en aparent sobre el paper o sobre la Llei, sense possibilitats per convertir-se en una realitat.

I diem també que l'obertura ha de ser transparent, a fi de permetre a les entitats interessades venir a Andorra de forma clara, amb la cara descoberta i sense necessitat d'aconseguir la majoria de capital o percentatges superiors amb fórmules jurídiques o altres mecanismes legals més o menys encertats.

Havent-se de tenir en compte que quan el Projecte de Llei parla d'un 51% del capital social ho fa amb caràcter de màxim, sense que res impedeixi que les entitats que puguin instal·lar-se a Andorra, interessades a venir a Andorra, amb una participació inferior ho puguin fer sense cap problema.

Pel que fa a l'atomització. Cal fer esment aquí d'una altra de les lleis que avui s'han sotmès a la consideració de la Cambra, que és la Llei de regulació de la creació de noves entitats bancàries de

dret andorrà, que s'ha votat anteriorment, i l'article 16, apartat 4 de la qual recull l'atomització de la base accionarial, entesa com la participació d'andorrans, o estrangers legalment establerts amb més de 20 anys de residència, com un dels criteris específics de valoració de les sol·licituds que el Govern ha de tenir en compte a l'hora d'atorgar les autoritzacions. La voluntat política del Grup Lliberal ja quedava expressada en la redacció originària d'aquell apartat, quan parlava de l'extensió de la base accionarial, concepte que ara s'ha fet més específic en haver-se acceptat l'esmena proposada per l'Agrupament Nacional Democràtic.

I cal recordar aquí que en les reunions de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost es va intentar arribar a un acord per atomitzar la majoria del capital social restant per a les properes 3 autoritzacions que s'han d'atorgar, proposta que no fou acceptada per l'Agrupament Nacional Democràtic.

També hem de dir que el nostre Grup té confiança en l'actitud i en els criteris marcats per la Llei que seguirà el Govern a l'hora de donar les autoritzacions, i que no es pot acceptar una atomització que a la pràctica comportés, com a conseqüència no desitjada, una obertura purament formal i no real -que és el que es pretén- perquè cap entitat tingués interès a instal·lar-se o venir a Andorra en unes condicions no acceptables des del punt de vista de la lògica i de la racionalitat econòmica.

Finalment, volem assenyalar que hem quedat estranyats en veure que les reserves d'esmenes de l'Agrupament Nacional Democràtic, no s'estenen a la disposició transitòria quarta del Projecte de Llei, que sembla que per coherència també hauria de ser esmenada. Hem de creure que es deu tractar d'un oblit o d'un descuit involuntari, perquè si no fos així es cauria en la incongruència i en la discriminació de no voler acceptar que les noves entitats bancàries puguin tenir una participació de fins a un 51% per part d'entitats estrangeres, però que aquesta possibilitat sí que seria vàlida per a les entitats bancàries actualment autoritzades, a partir del setembre de l'any 1999.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General.

El Govern vol intervenir? No?

Altres intervencions dels Grups Parlamentaris?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Josep Dallerès, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, només... seré molt breu.

No sé si el Sr. Modest Baró no m'ha escoltat quan he parlat, perquè hi ha tota una sèrie de punts als que fa al·lusió que els he mencionat, i em sembla, de forma molt clara. Començaré pel primer:

Primer: és ell qui ho diu, jo ho havia dit perquè va sortir per boca de la ministra, en una reunió oficiosa, ella ho diu públicament: "Voluntat política del nostre Grup". Queda clar que és "voluntat política del nostre Grup", no "voluntat política de l'Estat andorrà", el fer-ho així, i ho mantinc, no s'ha plantejat en cap cas una voluntat de diàleg, que sembla ser quan menciona la proposta, la proposta de la Unió Lliberal, he fet exprés de fer-la constar a la meua intervenció, efectivament, no la vam acceptar perquè senzillament és inacceptable de la forma que es va presentar.

Quan diu: "cap entitat de primera línia no vindrà sense el 51%", efectivament, i això també ho he mencionat, ho diu l'informe "Le potentiel de developpement du système financier", i ja ho he mencionat; però també diu tota una sèrie d'altres coses que no consten a la Llei i que diu que són prèvies o que s'han de fer conjuntament, i no les trobem a la Llei, i jo no dubto que no hi hagi la voluntat de fer-les, però en tot cas al mateix Informe, diu que en tot cas, hi han uns elements previs i que s'ha de tenir en compte tota una sèrie d'elements que no s'han tingut en compte a hores d'ara al moment de desenvolupar la Llei.

Per altra banda, l'informe de l'INAF referent a aquest tema, també fa menció -i ho he citat a dins de la meua intervenció- de les possibilitats, i no són pseudopossibilitats; és a dir, el conjunt de les nostres esmenes anava lligat a un procés gradual que no m'he inventat..., l'hem extret de l'informe de l'INAF, no l'hem inventat nosaltres, és a dir, que no en volem pas tenir l'autoria; l'hem extret de l'informe proposat per l'INAF on diu "una gradualitat" i on posa les pautes per a aquesta gradualitat. I a molts punts, l'informe de l'INAF i l'Informe Molins Isal, en alguns punts, coincideixen sobre el tema aquest.

Referent a l'última esmena, no és oblit -som conscients i també ho he dit a la meua intervenció- de les possibilitats que tenen les nostres reserves d'esmena de prosperar. En som plenament conscients, sabem com van anar; no és per res que últimament hem entrat una Proposició de llei.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció, pel Grup Lliberal?

Cap altra intervenció?

Bé doncs, procedirem a la votació de les esmenes reservades. Sí és sí a les tres esmenes; i no, és no a les tres esmenes, i doncs, l'aprovació dels textos tal com han sortit de la Comissió.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Simó Duró Coma: Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols: Sí

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles: No

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó: No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit: No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: No

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués: No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó: No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné: No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu: No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís: Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló: No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: No

M. I. Sr. Miquel Alís Font: Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany: No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich: No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal: No

M. I. Sr. Josep Areny Fité: No

M. I. Sr. Modest Baró Moles: No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: Sí

M. I. Sr. Miquel Casal Casal: No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela: Sí

M. I. Sr. Pere Cervós Cardona: No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Vots sí: 8; vots no: 18.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé doncs, a la vista del resultat de la votació, queden desestimades les esmenes i es mantenen els textos corresponents tal com han sortit de la Comissió.

Seguidament procedirem a la votació de la resta del Projecte de llei.

Alguna intervenció per part dels Grups Parlamentaris?

Sr. Simó Duró? No?

Sr. Vicenç Mateu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, el que jo vaig a fer, doncs, és procedir a la valoració conjunta i en general dels tres projectes de llei. La nostra valoració és, en general, positiva. Jo diria que aquests projectes que avui es presenten culminen aquí un procés d'obertura bancària iniciat al 1993 i establert en el calendari, igual que es va establir en el seu moment la seva filosofia bàsica per part d'aquesta Cambra, de forma unànime, al 1995.

En aquells moments es va fixar com a forma d'actuar utilitzar un sistema que maximitzés la prudència, que fes que tothom fos moderat, i crec que sortir-se d'aquesta via és un mal favor que tots hauríem d'evitar, i crec que també, avui en aquesta Cambra, hauria de mirar-se d'evitar.

Bé, nosaltres, el nostre Grup, IDN, està a favor de l'obertura bancària, ho hem dit sempre de forma molt clara, fins i tot en els programes polítics -per qui s'ho vulgui mirar-, estem a favor d'una obertura bancària que sigui real, que no sigui només hipotètica, perquè creiem que aquesta obertura, doncs, portarà la millora pel sistema financer, portarà una major diversificació d'aquest; creiem que hi han, doncs, espais que no estan adequadament coberts, i creiem que portarà una major competitivitat en benefici del ciutadà, que finalment, és del que es tracta.

Evidentment, creiem que tot això s'ha de fer tal com s'havia establert en la filosofia bàsica d'anys anteriors i que nosaltres continuarem compartint, a partir doncs, de la prudència, a partir de la *gradualitat*, a partir, doncs, també, de la realitat d'aquesta obertura, per no malbaratar el que són els alts estàndards de serietat de la banca que ja actualment està implantada al país.

Precisament, perquè aquests principis fossin una realitat, nosaltres havíem presentat una esmena -he de dir que és l'única esmena que no va prosperar en el si de la Comissió- que eliminava el fet que el Consell s'hagi de pronunciar abans del setembre d'enguany sobre les entitats financeres, sobre les financeres; i jo crec que precisament per la *gradualitat* i per la prudència, seria bo que ens donessin un temps suficient per veure com funciona

l'obertura del sector amb la incorporació d'un parell d'entitats bancàries i deixar per més endavant la hipotètica obertura d'activitats financeres.

Bé, he de lamentar, doncs, que aquesta esmena no va rebre el suport, jo crec que la prudència no serà mai sobrerera en aquestes qüestions.

Un tercer criteri que anima la nostra forma de pensar, és que la banca, la nova banca que vingui, que vingui de fora o que vingui del país, sigui una banca efectivament andorrana, que no sigui, doncs, una pura i simple oficina, una pura i simple sucursal d'un "saber fer" bancari exterior al país.

En aquest sentit, nosaltres també hem presentat tota una sèrie d'esmenes. Per exemple, una esmena que eliminava del text -i que ha estat aprovada per unanimitat- la possibilitat que un banc nou tingués un 100% de capital forà. Actualment aquest límit serà únicament del 51% i no del 100%.

Bé, aquesta banca andorrana, de totes formes, en alguns dels arguments que s'han anat donant aquí, quan es parla del 33% o del 51%, és un debat en el que cadascun pot tenir l'opinió, evidentment, respectabilíssima que tingui, però voldria dir que hi ha tot un tema de fidúcies de prestanoms que no es pot obviar i que tothom que els vulgui veure, doncs, els pot veure, no ja de la banca a venir, sinó de la banca que està, diguem radicada en el país; jo crec que si no ens volem posar benes davant dels ulls, doncs s'han de dir les coses, doncs de forma clara.

Quan es parla dels interessos d'Andorra, doncs... Evidentment s'han de tenir en compte els interessos d'Andorra i nosaltres, en tot cas, a la nostra acció política intentem de fer-ho. El que passa és que de vegades es tendeix a confondre els interessos generals del país o els interessos dels ciutadans del país amb els interessos d'alguns consells d'administració, interessos que també són molt legítims i que s'haurien de vetllar però que no cal confondre'ls com si fossin els únics legítims andorrans -diguem-, andorrans són molts més que no els que estan en els consells d'administració.

Bé, un quart principi que nosaltres creiem que s'assoleix i que en tot cas ha estat rector de la nostra conducta, és aconseguir els majors efectes induïts possibles sobre l'economia andorrana. És evident que aquest era un sector que estava estancat, que ara pot tenir, doncs, un dinamisme afegit i hi ha tot un seguit d'esmenes presentades pel nostre Grup, però també per altres grups, que han estat recollides per tal d'afavorir, doncs, la presència d'andorrans en els consells d'administració, en els òrgans de direcció, en els llocs de treball, en l'obertura d'oficines, el fet de que els bancs tinguin els sistemes informàtics de forma absolutament autònoma a possibles altres

bancs de fora, que el coneixement bancari també estigui radicat a Andorra, la tresoreria també; jo crec que això és obrir..., donar un impuls a un sector que, doncs, potser, tot i que era dinàmic, es veurà reforçat amb aquest nou impuls.

Un cinquè element que nosaltres considerem com a molt interessant, era que l'obertura no fos només de noves entitats bancàries, sinó crec que seria bo, també, considerar l'obertura amb un altre sentit: l'obertura en el sentit de possibilitar l'accés d'andorrans i residents a l'accionariat de les entitats bancàries. En aquest sentit nosaltres vam acollir, doncs, amb molta satisfacció, quan l'Agrupament Nacional Democràtic va anunciar, que presentaria esmenes en aquest sentit, i lamentem que no s'hagués pogut trobar en el si de la Comissió tot i que nosaltres vam intentar, que fos possible d'arribar a una solució, per tal d'arribar a un acord que hagués possibilitat que en els textos es digués de forma més clara, d'aquesta possibilitat; és a dir: de l'atomització.

Nosaltres voldríem, doncs, que hi hagués aquesta possibilitat de l'accés d'andorrans i residents a l'accionariat de les entitats bancàries, perquè així, entenem que una majoria de la població es beneficiaria de la creació de riquesa que els nous bancs i els ja establerts -perquè potser, doncs, també hi haurà obertura en aquest sentit- puguin aportar.

Bé, no es va arribar a aquest acord però malgrat tot i com ja s'ha dit aquí -i gràcies a l'Agrupament Nacional Democràtic- en l'article 16.4 de la Llei de creació de noves entitats bancàries, doncs sí ja es parla de l'atomització com un dels criteris que es poden tenir en compte a l'hora de donar noves.... a l'hora de decidir entre les sol·licituds de nous bancs.

Bé, en línies generals, creiem que això, fent una valoració positiva als textos, creiem que això és el que s'aconsegueix amb aquests projectes que avui debatem i per això i per coherència amb el que s'ha estat fent en la Comissió de Finances des del 1993 i seguint el que era la filosofia del seminari de Sispony, doncs, el nostre vot serà favorable als projectes de llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. síndic.

Bé, com ja s'ha dit el Consell ha adoptat -o adoptarà d'aquí a un moment- tres textos bàsics per acabar

d'enllestir l'ordenament del sistema bancari i financer andorrà.

Les Lleis permeten, amb les reserves i observacions que ja he exposat anteriorment -i també han estat exposades pel portaveu de l'Agrupament Nacional Democràtic-, l'obertura bancària i l'acabament del paquet legislatiu que es deriva de la Llei d'ordenament del sistema financer andorrà que el Consell General constituent va adoptar l'any 1993 malgrat els "ai-oi-uis" de la banca.

El Consell General de l'any 1993 estava unit, malgrat les lògiques discrepàncies, a l'entorn d'una comuna voluntat política que era desenvolupar legislativament els principis constitucionals que permetin fer realment d'Andorra un estat de dret democràtic i social.

Fou així com la Comissió Legislativa de Finances d'aquest Consell constituent dels anys 1992-1993 va treballar conjuntament per assentar les bases del que avui s'està enllestint.

Durant la darrera legislatura (1994-1995-1996), tot i ja no existir aquella unanimitat a l'entorn d'una voluntat política d'unió en els principis bàsics de fonamentació de l'Estat -hem de pensar que els lliberals ja eren aquí i havien engegat ja el comptador endarrere-, es va aconseguir, tanmateix, que es dugués a terme molt treball en comú i malgrat la intolerància es desenvoluparen les lleis financeres mitjançant el consens.

L'arribada a aquesta casa, però, el mes de febrer de l'any passat, d'una majoria tan acaparadora va fer desaparèixer el consens esfarnegat sota el pes de l'anivelladora.

La fatxenderia va surar per damunt la voluntat de diàleg d'alguns altres que, ben aviat, van esdevenir muts, orgullosos com estaven -i potser encara estan avui- de tenir un cap de Govern com el que tenen.

Així, la tramitació parlamentària d'aquestes tres lleis ha estat llastimosa.

Els lliberals s'han fet les lleis a la seva imatge i conveniència.

La ministra de Finances, a petició de l'oposició, només ha comparegut uns breus instants a la Comissió i -com ha explicat abans el portaveu de l'Agrupament Nacional Democràtic-, el seu breu passatge no va ser dels més constructius.

Ho va fer amb la típica fatxenderia lliberal, negant-nos el nostre dret constitucional a tenir tota la informació necessària per poder-nos pronunciar en relació a les lleis en tramitació.

Estic convençut que els lliberals han volgut "xipollejar" els principis bàsics de l'acord emprant

l'INAF com han fet -institució pública que ha de romandre al marge dels partits, com a assessor de la Unió Lliberal-, els anys 1992 i 1993, com també els anys 1994, 1995 i 1996, l'INAF fou una institució pública consultada per la Comissió Legislativa de Finances... insisteixo: la Comissió Legislativa de Finances.

Els anys 1997 i 1998 l'INAF s'ha convertit, per obra i gràcia del Govern Lliberal, en un organisme consultiu del seu partit.

Es tracta d'una veritable desviació de poder, que vaig denunciar a la Comissió, i que torno a denunciar avui aquí davant el Consell General.

L'any 1993 una majoria de consellers, que representàvem una amplíssima majoria dels ciutadans andorrans, vam tenir com a horitzó bàsic per debatre i adoptar la Llei del sistema financer, el consens.

L'any 1998 una majoria de Consellers Generals que representen el 43% dels ciutadans andorrans han tingut com a sostre de la seva política el fer-se passar la seva -i els seus compromisos interns i externs, interiors i exteriors- aixafant amb la seva anivelladora la minoria de Consellers Generals que representem la majoria dels ciutadans andorrans.

El resultat el tenim al davant. Allí on s'havia aconseguit presentar fins ara un acord polític nacional al servei de l'interès general davant de la banca i els països veïns, hi ha avui una majoria política presonera dels seus compromisos, al servei de l'interès d'uns quants.

Per això, no votarem aquesta última Llei.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Josep Dallerès.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Després del resultat de la votació de les reserves d'esmena presentades pel text que ens ocupa actualment, i vist el redactat final de la Llei, nosaltres, evidentment, votarem no al text... pel tercer text, amb ganes de votar que sí, però votarem que no essencialment pel contingut de l'article 2; i en tot cas, demanem -i voldríem que així fos, i acabaré la intervenció una mica tal com vam fer a la intervenció sobre la Llei del tabac. Tant de bo ens equivoquem nosaltres i no s'equivoqui la majoria que ha votat. En l'altre cas, lamentablement pensem que nosaltres devem tenir raó, no voldria que fos així.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Modest Baró.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. síndic.

El vell anhel del poble andorrà, d'intervenir en la regulació del sistema financer, no fou possible fins que, amb l'aprovació de la Constitució del Principat d'Andorra a l'any 1993, la sobirania es va fer residir en el poble andorrà, i va fer possible la intervenció de l'Estat en l'ordenació del sistema econòmic i financer per fer possible, en el marc de l'economia de mercat, el desenvolupament equilibrat de la societat i del benestar general.

Aquell anhel es concretava en diferents aspectes, un dels quals era, de forma preferent, la regulació i l'obertura bancària, aspectes en què no s'havia pogut intervenir abans per manca de competència plena del Consell General, i es va posar de manifest des del punt de vista polític ja en les primeres sessions del Consell General després de la Constitució.

La voluntat política dels grups que avui componen el Grup Lliberal fou sempre clara. Però el camí no era fàcil, doncs calia conciliar les legítimes aspiracions de regulació i d'obertura i l'interès general, amb la tradicional seriositat, prestigi i solvència dels bancs andorrans.

Per fer possible aquells anhels i desigs s'han hagut d'aprovar vàries lleis al llarg d'aquesta i de les anteriors legislatures; algunes d'elles amb un caràcter marcadament polític, i altres de més tècniques, doncs la tasca era complexa i gens fàcil.

1- El primer pas fou la Llei de mesures provisionals del 28 d'abril de 1993, aprovada pel Consell General a la vista de la preocupant evolució del sector financer i de l'obligada situació de transitorietat que es derivava de l'acabament del procés constituent i l'endegament del nou marc constitucional van aconsellar l'adopció immediata d'unes mesures que, tot i presentar un marcat caràcter transitori, permetessin barrar el pas a qualsevulla temptativa de condicionar o dificultar l'actuació del parlament andorrà a partir de l'entrada en vigor de la Constitució.

2- La Llei d'ordenació del sistema financer del 27 de novembre de 1993, feta des de la perspectiva de la singularitat andorrana i sense pertorbar el bon desenvolupament d'aquelles empreses que, al llarg dels anys, havien reeixit a dotar-se d'una bona estructura econòmica, comercial i professional, s'encaminà a corregir situacions de privilegi i a fer assumir al sistema financer les responsabilitats públiques que li corresponen, propiciant que

s'encarés el futur des d'una perspectiva que tingués present -a més dels legítims interessos particulars- l'interès general del país i fer-ho compatible de forma global amb l'interès primordial del conjunt de la societat andorrana.

3- Seguiren altres lleis necessàries. I avui, amb aquesta Llei reguladora del règim administratiu bàsic de les entitats bancàries que aprovem, es clou el calendari fixat per la disposició transitòria quarta de la Llei de regulació de reserves en garantia de l'11 de maig de 1995.

Volem fer esment del fet que, en el programa polític per a la present legislatura, en parlar del reforçament de l'expansió econòmica, el nostre Grup feia expressa referència al desenvolupament del sector financer dins del marc d'una economia productiva en renovació constant, amb el doble objectiu de millorar la situació del mercat financer vers el ciutadà i també de desenvolupar el sector per tal que contribueixi a generar llocs de treball i activitat econòmica. També es deixava constància en el programa que sotmetíem als electors que la liberalització és una qüestió prou important per fer-la amb prudència, garantint per damunt de tot l'estabilitat del sector i la seva reconeguda solvència moral i econòmica. El compromís del nostre Grup en aquest sector fou doncs, clar i explícit, i el nostre esforç i la nostra actitud ha estat en tot moment coherent amb el compromís contret. I una bona prova en són les lleis que avui aprovem després del complex procés a què anteriorment he fet referència.

No és el moment, però, de voler penjar-se medalles o d'atribuir-se mèrits en exclusiva; la feina feta ha estat producte de l'activitat i l'interès de tots els Grups Parlamentaris encara que -naturalment- uns hi han contribuït més que altres.

No és la intenció del nostre Grup estendre's avui en els aspectes tècnics de la Llei que es proposa, i que són prou coneguts. Volem, això sí, fer esment dels següents aspectes de la llei que ens semblen dignes d'un comentari especial:

(a)- La importància particular que la Llei atorga als accionistes de l'entitat que tinguin participacions significatives, introduint un canvi important en la naturalesa del capital de les entitats bancàries de dret andorrà que, atesa l'especificitat de les seves activitats, permet, amb caràcter general, la participació d'entitats de crèdit fins a un 51% del capital. Amb aquesta mesura es vol potenciar una obertura a l'exterior equilibrada i prudent, que contribueixi a enfortir la imatge internacional de la banca andorrana i que faciliti alhora el reforçament sectorial en aquells camps tan susceptibles d'una conversió tecnològica.

(b)- Pel que fa al tema de l'atomització de les accions, i tal com el nostre Grup ja ha manifestat en les precedents intervencions, hem de recordar que l'extensió de la base accionarial ja figurava en el Projecte de Llei de regulació de la creació de noves entitats bancàries de dret andorrà aprovat anteriorment, concretament en l'article 16, com un element important a valorar des de la perspectiva d'aportació a l'economia andorrana en general i al sistema financer en particular. Aquesta voluntat ha quedat reforçada o, si es vol, concretada d'una manera més clara durant el tràmit en Comissió, amb una redacció que parla expressament de l'atomització de la base accionarial, és a dir, la participació d'andorrans o estrangers legalment establerts amb més de 20 anys de residència, com un dels criteris específics de valoració de les sol·licituds.

(c)- L'òrgan d'administració de les societats bancàries, que tan sols pot adoptar l'estructura de consell d'administració i ha d'estar compost per un mínim de cinc membres, es justifica per la bondat del règim col·legiat dels acords d'aquest òrgan i la responsabilitat individual dels seus membres que ha de procurar una major deliberació en la presa de decisions. A més, els membres del consell d'administració han de ser persones de reconeguda honorabilitat empresarial i professional, exigències que troben el seu fonament en el principi general segons el qual el que, d'una manera o altra, determina la gestió d'una entitat bancària ha de ser una persona honorable, això és, una persona en la qual no hi concorrin circumstàncies que podrien posar en discussió la seva integritat moral. Cal fer esment també de l'exigència que un mínim de dos i un terç del total com a mínim dels membres del consell d'administració han de ser persones de nacionalitat andorrana o residents amb els corresponents dret econòmics, i que l'òrgan d'administració s'haurà de reunir sempre a Andorra.

(se senten veus)...

El desenvolupament de la regulació del sistema financer andorrà clou doncs, avui, una etapa important, i ho fa en completa sintonia amb els punts de coincidència generalitzada del seminari sobre el sistema financer andorrà mantingut a Sispony durant el mes de juny de l'any 1996 i, concretament, amb el punt essencial de la filosofia que hauria de regir la reglamentació a adoptar, que es va definir en el seminari com el d'una obertura real, gradual, prudent i moderada. Creiem que les lleis que avui es proposen, compleixen totalment aquells paràmetres i objectius, i que es troben en la línia del que convé al país.

Fins aquí la regulació i l'obertura del sistema bancari; però cal recordar que el procés no està encara

acabat. Que ha de continuar amb la discussió i aprovació d'altres disposicions legals necessàries que han de rebre el corresponent desenvolupament. Sabem que el Govern -i concretament la ministra de Finances- està treballant en la modificació de la Llei de règim disciplinari del sistema financer i altres perquè es puguin presentar en el proper període de sessions.

Creiem honestament que la responsabilitat de governar que les electores i els electors van atorgar al nostre Grup, les darreres eleccions, s'ha fet real i efectiva també en aquest camp i ens en congratulem, donant tot el nostre suport i recolzament a aquest Projecte de Llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sra. ministra de Finances, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Susagna Arasanz:

Gràcies, Sr. síndic.

Sense allargar la meua intervenció, perquè em sembla que tothom ha entès la posició del Grup de Nova Democràcia i la de l'Agrupament Nacional Democràtic -que consisteix a fer una obertura sobre el paper però que no es converteixi en obertura real- voldria fer els següents comentaris:

L'Agrupament Nacional Democràtic intenta presentar-se avui com el gran defensor de tots els andorrans i residents amb unes reserves d'esmena per mantenir el límit actual del capital estranger i que garanteixin una atomització del capital en cas d'obertura efectiva.

Feia la impressió que es vol realitzar una obertura formal i no real i que en la realitat no esdevingui efectiva per mantenir la situació actual de privilegi, mantenint un límit de participació estrangera del 33%, negant a les noves entitats bancàries la capacitat d'escollir uns accionistes de referència, imposant criteris restrictius de tota mena respecte als administradors i al personal, a les oficines, etc., difícilment es produiria realment una obertura.

Nova Democràcia, per la seva banda, continua amb l'actitud opositora en tots els projectes del Govern sense preocupar-se de les contradiccions a les quals es veu exposada per fer creure a l'opinió pública el contrari del que realment defensa.

En el cas que ens ocupa, Nova Democràcia es presenta com a defensora de l'obertura intentant amb les esmenes presentades obtenir un resultat contrari.

Pel que respecta al Grup IDN cal dir que des de la fidelitat dels seu plantejaments i sense renunciar al seu rol opositor ha tingut una actitud constructiva amb la preocupació exclusiva de l'interès general; fet que vistes algunes posicions s'ha de remarcar, i que vull agrair aquí públicament.

Els tres projectes de llei que avui s'estan debatent estan, donada la identitat de la matèria sobre la qual versen, intensament relacionats: perquè d'un costat comporten la culminació del calendari establert pel Consell General en la disposició transitòria quarta de la Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits, i d'un altre costat la relació entre els tres projectes de llei es fa patent també perquè la conseqüent obertura gradual del mercat financer andorrà, sols és possible assolir-la en l'aprovació simultània d'aquests tres projectes. I per aquest motiu el Govern els ha presentat de forma unitària, destacant la seva estreta vinculació amb la normativa ja vigent en relació amb el sistema financer.

Cal remarcar que ens trobem davant d'una normativa que pretén satisfer diverses finalitats i objectius com poden ser la competència, l'eficiència, l'estabilitat o l'interès general. Els projectes presentats volen assolir un equilibri entre tots aquests objectius i la intervenció de l'Estat en l'ordenació del sistema financer que l'article 32 de la Constitució autoritza pel desenvolupament equilibrat de la societat i el benestar general.

Pel que fa a la naturalesa de l'autorització per a la creació d'una nova entitat bancària, és important determinar que el règim projectat conté elements reglats i també elements discrecionals, conjuntament amb l'exigència dels requisits de caràcter objectiu que han de satisfer els promotors, el Projecte disposa més que les sol·licituds es valoraran en funció de la solidesa del Projecte, des del punt de vista empresarial i de les perspectives d'aportació a l'economia andorrana en general i el sistema financer en particular, detallant la Llei diversos elements de valoració relatius a les garanties tècniques, les garanties econòmiques, les perspectives d'incidència corporativa sobre el sistema financer i les repercussions de caràcter internacional.

En definitiva el conjunt de criteris de valoració disposats al Projecte de llei han de permetre al Govern, no solament constatar la presència dels requisits de caràcter objectiu en el Projecte de creació d'una nova entitat bancària, sinó també dur a terme un judici sobre l'oportunitat o no de l'ingrés d'una nova entitat en el sistema financer andorrà. Aquesta facultat del Govern per atorgar o denegar les autoritzacions sol·licitades, és coherent amb la

pluralitat de finalitats i objectius perseguits, per l'ordenament del sistema financer andorrà.

Al Govern correspondrà, doncs, la valoració equilibrada de tots aquests objectius en el marc del principi de *gradualitat* en l'atorgament de les autoritzacions marcades en els projectes de llei, amb tota responsabilitat..., Sr. Bartumeu, potser les seves paraules referents als *compromisos* són fruit del reflex de les que serien les seves accions, si la responsabilitat la tingués vostè.

Finalment, vull manifestar que el Govern Lliberal ha complert amb el compromís del Consell General de l'any 1993, en el qual amb la Llei d'ordenació del sistema financer s'anunciava la necessitat de procedir a l'obertura bancària. En aquest sentit vull agrair la col·laboració dels representants de tots els partits polítics durant els seminaris de Sispony de 1995 i 1996, i lamentar que pel que fa a Nova Democràcia i AND, la política en aquesta matèria depengui de les persones i del moment, i no segueixi una mateixa línia coherent al llarg del temps.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Intervenien els Grups Parlamentaris?

El Sr. Simó Duró, li dono la paraula pel Grup Mixt... teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

En aquest apartat d'agraïments que ha fet la Sra. ministra, voldria dir -perquè em sembla que no ha quedat gaire clar:

Primerament: que no digueu senzillament el Sr. Bartumeu, digueu també el Sr. Duró que ho pensa, ja m'hi podeu assimilar, primera cosa.

Segona cosa: voldria posar, també, de relleu anant al que deia després -i aleshores per al·lusió- el Sr. Baró, quan parlava que era un anhel del poble andorrà. Això m'ha fet pensar una miqueta. L'anhel del poble andorrà, és veritat, en aquells moments em sembla que érem vint-i-vuit consellers que estàvem perquè hi hagués, com he dit després, societats bancàries, i els senyors delegats permanents eren els qui hi posaven la seva inflexibilitat. Resulta que amb una democràcia com és el Consell General, avui vosaltres, permeteu-me de dir, teniu el paper dels senyors delegats permanents i nosaltres tenim la voluntat del poble de cara al que són les normes. I això, senzillament per recordar-vos que en aquells moments hi havia els senyors delegats permanents i avui depèn com vagi per la qüestió de

contingentació, per la qüestió de participació també existeix un Tribunal Constitucional que potser ell també posarà les coses en el seu punt; és a dir, que en trobarem en el mateix després de tant èmfasi i de tanta història com s'ha arribat a plantejar aquí.

Una cosa, també, voldria posar de relleu -i és veritat, i ens hem queixat tots (i és per això que he dit que també les paraules del Sr. Bartumeu les compartia)- ho heu dit, senyor portaveu, que era treball de tres o quatre, és veritat... n'estem segurs que és treball de tres o quatre per fer anar l'aigua cap al toll que un vol que vagi.

El procés ha estat molt laboriós... molt laboriós, eh?, i això, aleshores afegeixo el meu afegitó en el sentit que després -com ho ha fet remarcar el Sr. president- s'enganyava quan feia esment de tota una sèrie d'acords, un dels acords que jo vaig votar va ser el de l'obertura -i ho sap ben bé la coalició-, que sempre l'havia manifestada; però també voldria recordar que quan parlava després del 51%, jo mai vaig ser en aquesta fase, i per què? -i ho vull dir ben fort-, vaig dir que fins a l'1% -i aquí vaig una miqueta al que després el Sr. Vicenç Mateu deia; és a dir, no fem societats que després, doncs, puguin operar de fora servint-se del nom d'aquí, d'Andorra- vaig dir que certes banques, certs bancs, només amb l'1% representaven un gran perill i no calia que passessin ja del 33% -que s'ha passat, tot i que jo no era, per les societats bancàries, i ja ho dic amb divuit anys enrere, no era perquè s'apliqués el mateix estatut de les societats mercantils amb les de les societats bancàries-, és a dir, només volia fer aquesta miqueta de..., aquesta miqueta per al·lusió, com he dit, i després també, per concretar que jo sempre he estat per l'obertura bancària.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, Sr. Vicenç Mateu..., no?

Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies, Sr. síndic.

A veure, era d'esperar o ens hauríem hagut d'esperar que la Sra. ministra de Finances fes una intervenció una mica més tècnica i no tant de secretària general de partit, com semblava la intervenció que ha fet. Ens hauria agradat que ens hagués dit que això de l'INAF no és veritat, però es clar, tots aquests temes que són de *brutilla*, doncs, ha passat... ella anava, dient-nos que ho havia fet molt bé, doncs, la seva majoria li deurà donar acta que ho ha fet molt bé.

El que passa que en un moment donat se li ha anat aquí, el llapis o ha tingut mal conseller a l'hora de redactar apressadament les seves conclusions, i és clar, jo considero lamentable que hagi dit vàries de les coses que ha dit; per exemple: en relació al tema de l'interès general, no vull parlar-ne gaire, no és pas ella la que ens pot donar lliçons a la gent de Nova Democràcia i a tots els que seiem aquí, de criteris de defensa d'interès general; el que ha dit dels compromisos, mereix el següent comentari: diu que jo puc pensar això, perquè potser faria això si estigués allà a on està ella. Miri, si jo estigués allà a on vostè està, primer hi seria tot el dia, cosa que vostè no fa, perquè jo quan he estat nomenat ministre he assumit els meus compromisos en defensa de l'íntegre interès general, complint estrictament amb la meva feina... (es senten veus)... Sr. síndic, digui-li al Sr. Sangrà que calli.

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau, Sr. ministre...

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Aleshores...

(es senten veus)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau, Sr. Sangrà, deixeu intervenir el Sr. Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

He dit això, perquè quan hi ha una al·lusió desafortunada, doncs a vegades passa el que passa. Cadascú fa l'horari que creu que ha de fer, però abans de donar lliçons als altres, s'ho ha de pensar.

En tot cas, nosaltres, hem estat sempre per l'obertura quan els que ara la fan, a recules, doncs no hi eren, nosaltres la vam fer, la vam fer en moments molt difícils, fins i tot el Sr. Modest Baró que ha parlat en nom del Grup Lliberal, així ens ho ha dit; no era fàcil fer l'obertura a l'any 1993, i si els que érem aquí l'any 1993 no haguéssim fet aquesta Llei, probablement aquesta obertura no s'hauria fet, i això, doncs, ho sabem els que estem aquí, ho saben bastants dels que estan asseguts allà al davant, i d'altres dels que parlen ho haurien de saber i no se'n recorden.

En tot cas, aquí, com ja he dit abans, tothom és lliure de dir el que vulgui, i nosaltres també som lliures de contestar el que considerem que hem de contestar, Sr. síndic, però, alhora de defensar l'interès general i

amb això acabo- i insisteixo, doncs no necessitem l'ajuda del Partit Lliberal.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Josep Dallerès, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Evidentment, és inacceptable el que ha dit la Sra. ministra: d'obertura sobre el paper i no real. Jo crec que la Sra. ministra sap perfectament quines van ser les posicions que va defensar, que van defensar els homes i les dones que estaven, que després van estar alguns d'ells, a l'Agrupament Nacional Democràtic. Estava ben situada per saber, a l'abril de 1993, quan es va fer la Llei de mesures provisionals per la regulació del sector financer, com es va plantejar, així mateix, quan es va fer la Llei d'ordenació del sistema financer. Llavors dir, que era obertura sobre el paper, és senzillament inacceptable, i és fals i és una mentida!... així de senzill.

Quan es parla de situació de privilegi..., quan es parla de situació de privilegi, siguem clars, es va cap a una situació de privilegi per uns quants, amb la Llei tal com quedarà redactada.

De la batalla del 33 i del 51%, nosaltres no en fem un cavall de batalla, nosaltres ens limitem a plantejar el que diu l'informe de l'INAF referint-se a la *gradualitat* de l'obertura, i és en el sentit de la *gradualitat* que hem fet totes les nostres esmenes, perquè sembla que es deixi de banda -molt bé el 51%, hi ha un informe que en parla-, sembla que es deixi de banda tota la reglamentació que s'ha de fer en paral·lel, entre altres la Llei de fidúcia i de trust. Ho planteja el Sr. Molins de la mateixa manera que planteja l'altre. El 33%, el 33%, el 51% i si vol o no vol a la banca andorrana, contràriament del que es diu, li arrega bastant bé la situació.

Què passarà amb el 51%: doncs governarà -tinc els meus dubtes-, malgrat el que digui la llei, que es governi des d'Andorra. Espero que sí, tinc els meus dubtes. És un interrogant que queda penjat.

Quant a defensors del no res, quant a l'interès general, em sembla que no és pas, en aquest cas, el Govern lliberal que ens pot donar lliçons, i agafaré un cas..., agafaré un cas concret o més aviat n'agafaré dos; no citaré noms: l'un va passar en Comissió, vam plantejar el que es pretenia amb l'atomització amb el 33% i totes les mesures que anaven lligades al 33% i a l'atomització que eren indesligables i estan dintre

del mateix article. I hem de donar com a exemples, de coses que ja han passat, un exemple particular va ser el de "Gasopas", a la parròquia d'Encamp, a on es va fer una distribució amb aquest sistema, efectivament i se'ns va contestar que això per als seus interessos no era bo, per exemple... és una de les contestes que se'm va donar.

N'agafaré una altra..., n'agafaré una altra. El que s'ha de vigilar és quan es diu alguna cosa.

El Decret de l'habitatge. El Decret de l'habitatge surt a rel de les lleis bancàries, surt a rel de les lleis bancàries per afavorir els més desfavorits, en un moment que els interessos bancaris estan a 13, 14, 15% i es baixa a 6%, actualment els interessos del Decret de l'habitatge, contràriament al que es va dir fa un any i mig, estan en alguns casos per sobre dels interessos que s'estan pagant al mercat. No s'ha fet res. Quan si s'hagués mantingut del Decret inicial, s'hagués continuat baixant.

(es senten veus).

No, Sr. Sangrà, és així, i potser vostè no necessita d'aquests crèdits... n'hi han que sí.

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau, Sr. Sangrà...

(es senten veus).

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Només recordar, aleshores, un altre punt i aquí acabo.

S'ha fet referència a l'informe de Sispony, un dels punts de coincidència a l'informe de Sispony -i això ho recull l'informe de l'INAF-, era el 33% per la *gradualitat*, amb molts dubtes, efectivament i hi havia emesos molts dubtes pel conjunt de grups polítics si vindrien o no vindrien i la proposta que hi havia de l'INAF és: "Fem una prova i en funció d'això... -és la citació que he fet a la meua intervenció- ... ja veurem els resultats". No, aquí es va pel broc ample i tirem endavant. No és la nostra forma de procedir.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre de la Presidència?

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

A veure, a mi, el Sr. Dallerès que em digui que potser no ho necessitava, efectivament, segurament no ho necessito i no m'hi vaig acollir. Potser el que podríem fer és recuperar la llista dels que s'hi van

acollir, tot i que hauria de mantenir-se en confidencialitat. Potser valdria la pena de mirar-la i a partir d'aquí, doncs, construir afirmacions com la que fa vostè.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Antoni Martí.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies, Sr. síndic.

Ja m'ho havia anunciat una mica el Sr. Bartumeu, que la part final seria més acalorada. I es veu que sí, i llavors sentint al Sr. Bartumeu sí que m'he acalorat una mica, però quan he sentit el Sr. Dallerès m'he acalorat més. De totes maneres intentaré sortir una mica de la fatxenderia que l'oposició sempre diu que tenim els lliberals i parlar d'una manera molt planera.

Mireu, quan el Sr. Josep Dallerès deia en un passatge (no ara), que per això presentem aquella Proposició de llei sobre la prevaricació i el soborn i tal, a mi em sembla desencertat, és un judici d'intencions molt dur. En fi, vostè ho ha dit, al final potser, llançat ja que estava amb el seu discurs, potser se li ha escapat.

Quan el Sr. Bartumeu diu que la contesta que li ha fet la Sra. ministra podia ser desafortunada, miri, jo fins i tot puc estar-hi d'acord que pot estar desafortunada, o tan desafortunada com la seva o les seves envers al seu Grup Parlamentari.

Aquí el que passa és que sembla que siguin acceptables -en paraules del Sr. Josep Dallerès-, quan s'acusa a una part de l'oposició o es tenen comentaris, potser, fora de to, que jo ja estic d'acord que puguin haver estat. En canvi, sembla que siguin completament legítims quan aquests mateixos comentaris es fan a les files lliberals.

En fi, em sembla que el debat l'he de tornar a reconduir cap allà on he d'anar. Penso que hi han hagut diferents plantejaments polítics al torn de les lleis bancàries i hi ha hagut gent que defensava, i ben bé legítim, el Sr. Vicenç Mateu, el 33% i n'hi havien d'altres que defensaven el 51%. A nosaltres ens hauria agradat també poder entendre les motivacions de l'oposició parlamentària quan diu: "*ara vosaltres teniu setze vots i heu d'assumir la responsabilitat política*"; ens hauria agradat que el dia, quan nosaltres -jo com a president del Grup Parlamentari, el Sr. Ladislau Baró, és una llàstima que no estigui aquí, segurament em donaria la raó quan vaig proposar a la Junta de Presidents de continuar amb el consens que hi havia hagut; i també perquè no dir-ho, el

tomb de la presidència del Sr. Jordi Cinca, que se n'ha fet referència, que portava molt bé la Comissió.

Jo em sembla, senyors, que el debat l'hem de deixar anar i que les coses són com són. Al Grup Parlamentari Lliberal ens hauria agradat arribar a un consens des del començament, poder fer les coses com s'havien fet anteriorment, no ha estat possible a partir d'aquí moltes vegades, ho heu dit des de l'oposició parlamentària, hem d'assumir les nostres responsabilitats, Sr. Dallerès, esperem que no ens haguem equivocat, i en tot cas és el que espero.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels Grups Parlamentaris?

Sí, per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Josep Dallerès.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, únicament..., únicament un tema al qual ha fet referència el Sr. Martí i a més el contestaré que qui se senti frare em fa dir unes paraules que no he dit.

En fi, nosaltres vam presentar una llei, perquè no les tenim totes... punt. Però això no prejutja res més, no prejutja res més, en tot cas qui se senti frare que agafi candela, res més.

Però no em faci dir el que no he dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Mixt, Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí..., no..., molt breument ja que han fet al·lusió a la legislatura anterior. El tema de les presidències de les comissions, Sr. Martí, quan les vam fer, que eren moments d'eufòria per uns, i de gens d'eufòria pels altres, vostès tenien l'oportunitat de fer el que nosaltres havíem fet al 1994, eh?, que és agafar comissions políticament importants i que requereixen consens i donar una vicepresidència a l'oposició; això se'ls va dir i no ho van voler fer.

Només li volia dir això... probablement la Comissió de Finances del 1994, 1995, 1996 que entre altres coses va funcionar, molt més bé, no vull fer cap greuge als actuals president i vicepresident, perquè el president i vicepresident que hi havia eren de colors polítics diferents i tenien aquesta voluntat de consens.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per al·lusions Sr. Antoni Martí, us dono la paraula breument.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Hi podria estar d'acord..., hi podria estar d'acord des del punt de vista, com també podria estar d'acord amb que ja no únicament la de Finances, potser i segurament tindrem ocasió amb el debat d'orientació política del Sr. cap de Govern, la d'Interior potser encara s'adiu més que hagi d'estar compartit. En realitat aquest comentari a mi em sembla pertinent i quan hi han comentaris pertinents també s'han de dir, Sr. Bartumeu, eh? Perquè de lliçons nosaltres en sabem rebre quan tenen algun sentit.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General.

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

De tota manera, per intentar resumir una mica el que no s'ha d'oblidar, és que s'han votat ja dues lleis de l'obertura bancària: la primera, amb 23 vots i 3 abstencions; la segona, per consens; i la tercera previsiblement, segons he sentit, pels vots de la Unió Lliberal, del Grup Lliberal Parlamentari i a més a més amb els d'IDN si no vaig errat. A partir d'aquí crec que és aquest, que s'ha de centrar el problema, hi han hagut alguns punts de diferència per part de l'AND i per part de Nova Democràcia: per part de l'AND defensats correctament com és el dret de tothom, són punts de fricció que no eren abstractes, és a dir, la decisió sobre el 51% no era fàcil en cap cas, dins del Grup Lliberal no hi havia unanimitat com no n'hi ha en un grup democràtic com és el nostre en el qual el debat és obert, i en el qual preval l'opinió de la majoria, per tant jo ho comprenc que per part d'altres grups hi hagi hagut la voluntat de defensar una opció; és una opció, però crec que el que ha de quedar per sobre de tot és que l'obertura bancària va endavant, i va endavant -em sembla a mi- uns termes adequats, tenint en compte l'entorn geopolític en el qual estem i el moment en què estem; estem en el moment de l'entrada en funcionament de l'euro ben aviat, estem en un moment en què Europa va cap a una homogeneïtzació cada vegada més gran -ho diré més endavant en el debat d'orientació política- i per tant, la prudència que des de Sispony, per dir-ho així, es va imposar, crec que s'ha imposat també, al vot

d'aquestes lleis, salvades les discrepàncies sobre punts tècnics i polítics, no són punts tècnics el 51% o el 33%, però en fi, hi havia d'haver una opinió, l'opinió majoritària dins del Grup Parlamentari Lliberal, va ser la que... la que ha prevalgut a la Llei, jo em congratulo que aquestes lleis tirin endavant, com van tirar endavant les que van ser presentades per vostès com a Proposició de llei i aprofito per dir que eren propostes de llei, inicialment, pel Govern d'Òscar Ribas abans d'acabar, però que tampoc en aquell moment havíem tingut gaire documentació per saber-les, després van sortir, no van sortir tal com eren, es van verificar -vostè ho sap- i se'ns hi va participar i se'ns va ajudar a fer-ho a tots els que érem a la Comissió tal com ha dit el Sr. Martí, i per tant aquest resultat va ser bo amb tres lleis; també tornem a estar amb tres lleis al davant, em sembla que amb el treball de tots s'han millorat i no hi ha pogut haver consens amb totes però hi ha una majoria suficientment ampla, em sembla a mi, i diria fins i tot qualificada, perquè tinguin el suport de la societat andorrana.

És tot, gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels Grups Parlamentaris?

Bé doncs, a la vista d'aquestes procedirem a la votació.

Sí és sí a totes les parts del text que han estat objecte de reserva d'esmena, i no és no a totes les parts del text que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols: No

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles: Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó: Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit: Sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués: Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: Sí

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó: Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné: Sí

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu: Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís: No

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló: Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font: No

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany: Sí

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich: Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal: Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité: Sí

M. I. Sr. Modest Baró Moles: Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal: Sí

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela: No

M. I. Sr. Pere Cervós Cardona: Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: No

M. I. Sr. Simó Duró Coma: No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Sí. Vots sí: 18; vots no: 8.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies. Doncs a la vista del resultat de la votació declaro aprovat per majoria el Projecte de llei.

Abans de continuar l'ordre del dia, es suspèn la Sessió 10 minuts.

(Son les 12.20 h.)

(A les 12.40 h. es reprèn la sessió)

(El M. I. Sr. Francesc Bonet Casas s'incorpora a la reunió).

Bé doncs, es reprèn la Sessió amb el punt nou de l'ordre del dia.

9- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració General i parapúbliques, corresponents a l'exercici 1996.

L'Informe elaborat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat al Butlletí número 17/98 del 19 de juny.

El Sr. Vicenç Mateu, ponent nomenat per la Comissió, procedirà a la presentació del referit Informe.

Sr. Mateu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha analitzat, segons estableix l'article 34.2 de la Llei general de finances públiques, els informes d'auditories del M. I. Consell General, Tribunal Constitucional, M. I. Govern, INAF, CASS, SAAS, STA, FEDA, ORTA, CNIA, Institut d'Estudis Andorrans, Residència Solà d'Enclar, Col·legi Sant Ermengol, Col·legi Janer i Sagrada Família.

Els informes d'auditories s'han fonamentat en l'anàlisi dels aspectes següents:

- a- Anàlisi dels estats financers.
- b- Comprovació dels ingressos i despeses realitzats.
- c- Comprovació dels documents justificatius dels assentaments comptables.
- d- Comprovació del material de les existències.
- e- Verificació dels balanços.
- f- Comptes dels resultats i altres estats, o altres comptes que hagi de formalitzar l'organisme en qüestió.
- g- Planificació del compliment del que estableix la Constitució, la Llei del pressupost, la Llei de les finances públiques i la Llei de contractació pública.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha analitzat la documentació següent: els informes d'auditoria dels estats financers el 31 de desembre de 1996; les recomanacions proposades en l'exercici tancat el 31 de desembre de 1996; el seguiment particular de les reserves i recomanacions d'exercicis anteriors.

Després d'analitzar aquests documents, les propostes de la Comissió són les següents: amb l'excepció de l'Institut d'Estudis Andorrans, els informes d'auditories demostren la imatge fidel del patrimoni i de la situació financera el 31 de desembre de 1996, així com dels resultats de les seves operacions corresponents a l'exercici anual acabat a la data de conformitat amb els principis i normes comptables generalment acceptats i aplicats uniformement; d'altra banda, l'Agrupament Nacional Democràtic, fa constar en el present Informe la reserva següent:

- 1- que pren acta dels resultats de les auditories,
- 2- que en base dels arguments exposats en els debats del Consell General dels dies 20 de desembre de 1995 i 29 de febrer de 1996, l'Agrupament Nacional Democràtic deixa constància del seu desacord en l'aprovació dels comptes de l'Administració General.

Per tant, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al Ple del Consell General l'aprovació dels comptes del Consell General, de l'Administració central i de les entitats parapúbliques amb les excepcions exposades.

La Comissió fa especial menció als punts següents:

1- Del conjunt de les auditories analitzades es fan palesos de forma general, uns comentaris que es poden aplicar gairebé a totes les entitats. La gestió comptable es porta en general de manera correcta, però per les recomanacions que es desprenen dels diferents informes, convindria millorar qualitativament aquesta gestió.

En el mateix sentit no s'observa una uniformitat de criteris en la comptabilitat i pressupost del sector públic. Per tal d'arribar a una harmonització dels criteris comptables convé que es desenvolupin unes normes comptables específiques per al sector públic.

Per a les pensions de jubilació, convé, dels comentaris dels auditors, apreciar la necessitat de formar unes provisions pel risc incorregut per l'entitat.

També convé assenyalar que es detecta una certa manca de coordinació entre les diferents entitats del sector públic que caldria potenciar: conciliació de saldos, intercanvis comercials, criteris comptables i pressupostaris, circulació de la informació, etc.

Els auditors recalquen la necessitat d'enregistrar el patrimoni de les diferents entitats, procedint a l'amortització d'aquest, d'acord amb llur deteriorament per l'ús.

2- Quant al Servei d'Atenció Sanitària: vist que les limitacions que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost posava de manifest en els informes sobre les liquidacions corresponents als exercicis 1994 i 1995, pels quals recomanaven al Consell General la nova aprovació dels comptes del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, han estat regularitzades segons indiquen els informes d'auditoria analitzats, la Comissió proposa al Ple del Consell General l'aprovació dels comptes del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària corresponents al exercicis 1994, 1995 i 1996.

3- Quant a l'Organisme de Ràdio i Televisió d'Andorra, la Llei de radiodifusió i televisió aprovada pel Consell General en data 12 d'octubre de 1992, preveu en la seva disposició transitòria segona l'adscripció a l'ORTA dels béns mobles i immobles, equips, instal·lacions i xarxes necessaris per a la gestió directa dels serveis de radiodifusió i televisió. També disposa que per dur a terme aquest precepte, serà necessària l'elaboració d'un informe per part de l'ENAR i de l'STA.

La Comissió posa de manifest la inexistència de l'informe del traspàs d'aquests béns d'un organisme a l'altre, doncs l'STA té competència respecte a la gestió de les infraestructures tècniques i de la xarxa

de radiodifusió i televisió sense repercutir cap cost a les entitats que les utilitza.

Pel que fa a l'Institut d'Estudis Andorrans:

L'informe dels auditors assenyala l'existència d'importants limitacions que els han impossibilitat expressar una opinió favorable sobre els estats financers adjunts, limitacions que es reproduïxen a continuació (el que ve és una cita de l'informe dels auditors):

"1) L'auditor ha analitzat els adjunts estats financers de l'Institut d'Estudis Andorrans que comprenen el balanç de situació a 31 de desembre de 1996 i el compte de pèrdues i guanys i la liquidació del pressupost corresponents a l'exercici anual acabat en la mateixa data, la preparació del contingut als quals és responsabilitat de l'entitat. La responsabilitat de l'auditor és expressar l'opinió sobre els esmentats estats financers en el seu conjunt que, excepte per la limitació esmentada en el paràgraf 4 a continuació, s'ha fonamentat en el treball realitzat d'acord amb les normes d'auditoria generalment acceptades que requereixen l'examen mitjançant la realització de proves selectives de l'evidència justificativa dels estats financers i l'avaluació de proves selectives de l'evidència justificativa dels estats financers i la valoració de la seva presentació global, així com dels principis comptables aplicats, les estimacions realitzades i el grau de compliment de la legalitat vigent.

2) Els saldos inicials del balanç de situació no coincideixen amb els saldos finals de l'exercici anterior, ja que l'entitat ha cancel·lat els comptes romanents d'exercicis anteriors i pèrdues d'exercicis anteriors. En el balanç inicial d'aquest exercici, apareixen existències no registrades a la data de tancament en l'exercici anterior.

3) Els estats financers de l'entitat no inclouen en el seu immobilitzat material les obres realitzades al centre de Barcelona per un import de pessetes #26.730.000-#.

4) Atès que els auditors van ser contractats amb posterioritat al 31 de desembre de 1996, no van poder estar presents en el recompte físic d'existències efectuat per l'entitat en aquella data.

5) Els estats financers no inclouen un compte corrent dipositat a La Caixa corresponent al centre de Barcelona per pessetes #785.000-#. Tanmateix no és possible conèixer l'import dipositat en entitats bancàries corresponents al centre de Perpinyà.

6) L'import comptabilitzat com a subvencions de capital, correspon al patrimoni fruit de la incorporació a aquest exercici de les existències de publicacions al balanç de situació.

7) Existeixen passius que no formen part dels estats de l'entitat, donat que les despeses comptabilitzen en els centres de Barcelona i de Perpinyà, segons el principi de Caixa juntament amb el fet que l'entitat no efectua previsions de despeses corrents ni personals.

L'auditor no ha pogut quantificar l'impacte que aquest fet podria tenir sobre el balanç de situació i sobre el compte de pèrdues i guanys

8) No s'ha comptabilitzat una despesa pressupostada de #815.000-# pessetes."

Fins aquí la cita de l'informe dels auditors.

Per tant la Comissió de Finances i Pressupost proposa al Ple del Consell General la no aprovació dels estats financers presentats per l'Institut d'Estudis Andorrans a 31 de desembre de 1996, i en els termes precedents es formula l'informe de la Comissió d'acord amb l'article 7.1 del Reglament del Consell General.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Alguna intervenció per part dels Grups Parlamentaris?

Pel Grup Mixt, Sr. Simó Duró teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

He escoltat i... He llegit primer, i a després he escoltat l'informe que ha fet el ponent sobre la liquidació dels comptes del 1996.

Voldria dir que l'any 1978 quan es va manifestar una voluntat -i voldria recordar les paraules del Sr. Síndic d'aquells moments que va dir: "per la tranquil·litat de tots els senyors Consellers, convindria que es fessin les auditories d'una forma contínua"- i així és va fer per les del Consell General i després a poc a poc hi van anar-hi tots els estaments i avui, veiem que tenim el ventall de totes les auditories.

La primera de tots els plantejaments, o el primer de tots els plantejaments és el següent: jo, després d'haver llegit i d'haver escoltat, de tranquil·litat -us ho asseguro-, les auditories, no me'n donen cap; potser sí -com ho ha dit el senyor ponent- a nivell comptable, però després ja hi posaré el meu afegitó, també, per dir que tampoc l'arribo a tenir.

Però només voldria que si es donés a informàtica -s'informatitzés- les auditories que des de vint anys s'han fet, tindríem una desagradable sorpresa de

veure que exceptuant una o dues vegades de les recomanacions que han fet els auditors no se n'ha seguit cap, perquè sempre es sent i es llegeix la mateixa *quiriel·la* de coses que no van bé. De totes maneres vull ser objectiu, certament, que això també és degut al fet que uns anys són uns auditors i uns altres anys en són uns altres i llavors s'estableix una competència; però això s'hauria de veure de prop i el que ho hauria de veure i hauria de fer la coordinació és el Ministeri de Finances -i em sap greu, Sra. ministra-, me n'adono que no és pas allà a on s'excel·leix, i ho dic després d'haver pensat i d'haver reflexionat sobre vint anys. Dit de pas, he estat molt decebut, perquè em pensava que de part, doncs, almenys del Ministeri que presidiríeu hi hauria molt més rigor, però en fi, no és un atac personal, només és un atac a nivell del tecnicisme i a nivell de tot el que vos dirigiu: això per una primera part.

Fetes aquestes consideracions, he de dir que sento que no puguem aprovar -perquè així la Comissió l'ha portat-, la liquidació de tots els comptes de l'Institut d'Estudis Andorrans. Sr. cap de Govern, no hi és aquí i ho sento, encara una vegada: què fa la Sra. ministra d'Educació que n'és la presidenta?... Li heu de recalcar, doncs, la necessitat urgent -i no us vull fer de missatger, però sí que ho he de dir al Govern-, que no entenc com podeu portar -o com es poden portar- coses d'aquest tipus. Aleshores qui en sigui responsable, que ho comparteixi amb ella, tot i que ella és el cap visible aquí en aquest cas.

Pel que pertoca als comptes de l'Administració General, és a dir, del Govern; senyors del Govern tampoc no us els aprovo, i no us els aprovo perquè en el seu moment vaig felicitar a la Sra. ministra de Finances perquè dintre d'aquest esperit de contenció pressupostari, ens havia fet arribar un aire nou una mica contravertit, sabent que hi havien moltes persones que ho posaven en dubte i que jo, doncs, ho recolzava, que era la central de compres a nivell de Casa de la Vall, a nivell de Govern..., i ho vaig felicitar perquè pensava que el Govern estava dintre d'aquest rigor, estava dintre d'aquest control que desitjava el poble, i pensava, doncs, en una bona contenció pressupostària.

Malauradament, en el decurs del temps -i això sí que no li recriminaré pas a la Sra. ministra, perquè ella va haver d'agilitzar, doncs, coses que s'havien plantejat-llastimosos, com de la política nefasta del transport públic. És a dir, ara si voleu he plantejat la cosa tècnica, ara passaré perquè no els aprovo políticament, perquè vam haver d'assistir a un escatiment dels diners pel que era el transport públic.

Com el mal record del *sufragament* unipersonal del complex radiotelevisiu de lloguer que vaig haver -per una estranya i poc constitucional disciplina-

d'atorgar en el seu capmàs. Ara, alliberat d'una professió que no és pas per a tots políticament, rebutjo els comptes de l'Administració General, és a dir, del Govern; i si aquesta motivació no és prou, encara voldria afegir per finalitzar -i aleshores és aquí que passo a nivell comptable, arribo a tenir els meus dubtes-, quan a finals del mes d'octubre del 1996, sense parlar -no pas en públic però sí a nivell de la coalició-, d'una quantitat que era la de 2.500 milions, que fóra el superàvit per a quell any. Amb aquesta quantitat havien d'anar al rescat del Centre Hospitalari, és a dir: era el primer pas; eren diners que per inversions no s'havien gastat, però que sí podien servir per la compra de l'Hospital.

Evidentment hi havia un senyor Ministre de "pell fina"... Per què dic de "pell fina"? perquè poc temps abans hi havia hagut -i aquí el Sr. ministre de la Salut-, hi havia hagut un debat a on vint-i-tres Consellers sobre cinc, havien refusat el que era el forfet d'urgències. En aquells moments hi havia una predisposició per la compra, pel rescat d'aquest Hospital i jo sé que a ell li vaig dir: "Valdria la pena que es convoqués novament una Comissió per parlar d'aquest tema", i ell, doncs, em va sortir amb un criteri, doncs, més aviat així de tallament, que és el seu i que respecto perquè va portar el fruit que havia de portar. No es va fer, i a després, per sorpresa... el que no ho he trobat, no ho he trobat perquè tinc la liquidació dels comptes del 1995, tinc la liquidació de comptes del 1997, però no tinc la del 1996 per saber (per informar-me), no la tinc dintre dels tres llibres que em van arribar, no la tinc... i a després, sé que és dintre de l'ordre de 800 a 1.000 milions, aleshores és aquí la meua pregunta: com és que en un moment -amb prudència, eh?, diguem-ho, perquè la Sra. ministra en aquells moments, doncs ens deia: "tampoc és exacte, potser que sigui aquesta quantitat", d'altres deien: "sí que és aquesta quantitat", l'interventor deia: "potser no serà aquesta" -com és que a després en resum ens trobéssim, doncs, amb 800 o 1.000 milions; aleshores, clar, evidentment, jo dubto que hi hagi un rigor comptable, perquè quan normalment se'ns ha de donar o se'ns exigeix o es demana una informació, ha de ser al més verídica possible.

Doncs, per aquestes qüestions que he dit políticament, doncs, no puc acceptar el tema dels comptes del 1996. Si bé, accepto totes les liquidacions de comptes dels altres estaments pels quals no he fet objecció.

He dit, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part del Grup Mixt?

Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

Només remarcar que, bé, sí que crec que per l'experiència d'aquests anys passats algunes de les recomanacions de la Comissió van ser assimilades, però sí que és cert també que n'hi han altres que cada any van quedant d'any en any. Aleshores, jo diria que seria un mal favor al país que, doncs, ja s'acostumessin les diferents entitats que són auditades que això fos una manera de música de fons, però que no s'hi aporta remei; doncs voldria demanar al Govern que està present en els Consells d'administració, doncs, que insti que realment es faci cas de les recomanacions de la Comissió, i especialment en el cas de l'ORTA, crec que valdria la pena de fer-ho així.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic.

Nosaltres tampoc no donarem el nostre vot favorable als comptes de l'Administració General, sí que el donem a tots els comptes de les parapúbliques, amb l'excepció, també, del que s'ha dit de l'Institut d'Estudis Andorrans, que compartim el criteri de la Comissió.

L'hora és tardana, i no cal que fem, potser aquí, un debat sobre quina hauria de ser una millor gestió de les finances públiques, però nosaltres que ja no vam aprovar el pressupost tampoc no aprovem la liquidació.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé doncs, a la vista de les intervencions he d'entendre que voleu una votació expressa o... sí?

Bé doncs, procedirem doncs, a la votació de les liquidacions de comptes del Consell General i de les entitats...

(es sent algú parlar de fons)

Les altres queden aprovades per assentiment; és a dir, que les liquidacions de comptes excepte les de l'Administració General corresponent a l'exercici

1996 queden aprovades en els termes que figuren en l'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, excepte l'Institut d'Estudis Andorrans.

(se senten veus)

Assentiment per tot excepte l'Administració General i l'Institut d'Estudis Andorrans. És correcte així?

Bé doncs, llavors passarem, doncs, a la doncs passarem a la votació de les liquidacions de comptes de l'Administració General per a l'exercici 1996... i l'Institut d'Estudis Andorrans, i així queda en bloc, eh?

Procedim a la votació.

(es senten veus)...

Doncs, fem per separat, clar... fem per separat Administració General i...

Doncs, comencem per la votació de la liquidació de comptes del 1996 de l'Administració General.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles: Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó: Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit: Sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: m'abstinc

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués: Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: Sí

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó: Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné: Sí

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu: Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís: No

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló: Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: m'abstinc

M. I. Sr. Miquel Alís Font: No

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany: Sí

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich: Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal: Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité: Sí

M. I. Sr. Modest Baró Moles: Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: No

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas: Sí

M. I. Sr. Miquel Casal Casal: Sí

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela: No

M. I. Sr. Pere Cervós Cardona: Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: No

M. I. Sr. Simó Duró Coma: No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols: No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau?.

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Sí. Són 17 vots: sí; 2 abstencions; i 8: no

El M. I. Sr. Síndic General:

Doncs a la vista dels resultats queden aprovats els comptes de l'Administració General, corresponents a l'exercici 1996 per majoria.

Procedim ara a la votació de l'Institut d'Estudis Andorrans.

Sr. Antoni Martí?

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Sr. síndic, jo entenc que ja queda clar amb l'informe del ponent penso, vaja!, si els companys ho entenen així, que no caldria passar votació.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord?

Gràcies. Doncs donem per acabat el punt número nou de l'ordre del dia.

Passem al punt número deu.

10- Examen i aprovació, si escau, de les auditories relatives a les transferències fetes per l'Administració Central als Comuns, corresponents a l'exercici 1996.

L'Informe elaborat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, ha estat publicat al Butlletí número 17/98 del 19 de juny.

El Sr. Josep Dallerès, ponent nomenat per aquesta Comissió, procedirà a la presentació del referit Informe.

Sr. Dallerès.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies, Sr. síndic.

Segons disposa la Llei qualificada de transferències als Comuns, el Consell General, per mitjà de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost procedeix anyalment a la realització d'una auditoria, l'abast de la qual consisteix a comprovar la correcta aplicació dels fons transferits de l'Administració Central, als Comuns i més concretament:

- Si al procedir a la confecció del pressupost comunal, s'inclou un capítol de la quota de la transferència rebuda.

- Si consta una comptabilitat separada de les despeses efectuades a càrrec de la quota de participació en les transferències.

- Si els projectes d'inversió s'atenen al determinat en la Llei de contractació pública.

- Si les despeses de conservació i de manteniment de les obres que s'hagin pogut realitzar amb càrrec a la transferència s'han imputat al pressupost del Comú corresponent en els termes definits per la Llei.

- Si les transferències als Comuns s'han utilitzat en finalitats autoritzades per la Llei qualificada de transferències als Comuns.

La Comissió va estudiar els diferents documents en les sessions dels dies 26 de març, 2 i 29 d'abril, 13, 21 i 28 de maig, dia en que s'aprovà l'informe que, com a ponent, m'ha escaigut presentar al Consell General.

De l'informe d'auditoria cal ressaltar els següents punts:

1. Quantitats transferides: la quantitat total dels recursos transferits als Hbles. Comuns durant l'exercici de l'any 1995 ha estat de 5.018.151.583-pesettes, de les quals 4.879.075.341- pesettes l'any 1996 i un ròssec corresponent a l'exercici 1995 de 139.076.242- pesettes.

2. Consignació pressupostària: es constata que els pressupostos de l'exercici 1996 inclouen un capítol per recollir les transferències previstes per l'exercici econòmic de 1996, d'acord amb l'article 2 de la Llei.

3. Comptabilitat separada de les inversions i despeses a càrrec de les transferències: tots els Comuns incompleixen el precepte enunciat en l'article 9 de la Llei qualificada de transferències als Comuns que estableix que s'haurà de elaborar una "anàlisi interna detallada de tots els moviments que s'hi produeixin, amb una comptabilitat separada de les despeses efectuades a càrrec de la respectiva quota de participació en les transferències derivades dels pressupostos de l'Administració General...".

4. Contractació de les inversions a càrrec de les transferències d'acord amb la Llei de contractació pública: en tots els comuns les contractacions de les inversions a càrrec de les transferències s'han dut a terme segons l'esmentada Llei qualificada de transferències als Comuns.

5. Enviament al Govern del resum de les aplicacions de les transferències: Govern ha confirmat la recepció de l'esmentat resum per part de tots els Comuns.

Hi han comentaris específics sobre l'aplicació de les transferències per als Comuns de Canillo, Ordino, la Massana, Sant Julià de Lòria i Escaldes-Engordany que resten reflectits en l'Informe.

Així doncs, i en base a l'exposat considerant que la carta de recomanacions dels auditors torna a posar de manifest alguns dels problemes destacats en anteriors legislatures, quant a aplicació i interpretació de la Llei qualificada de transferències als Comuns i en particular:

- l'absència d'una comptabilitat separada per les inversions i despeses a càrrec de les transferències en tots els Comuns, tal i com preveu l'article 9 de la Llei qualificada de transferències.

- la reiterada diversitat d'interpretació quant a la utilització d'una part de les transferències quan es tracta de finançar despeses derivades d'activitats esportives, culturals, socials i de lleure, enquadrades en l'article 7.

Considerant que, tal com ja s'ha remarcat en anteriors informes d'anteriors legislatures, la Llei qualificada de transferències als Comuns, en certa forma pot ser llegida com "obligant" a efectuar inversions, i "normalment un increment de les inversions ocasiona un augment de les despeses corrents futures motivades per les mateixes inversions", i cito informes anteriors que reprenem.

Considerant que aquestes despeses "no es poden finançar amb els fons transferits pel Govern als Comuns, i aquest fet ha produït ja en alguns Comuns i pot produir en d'altres a mig termini que aquests hagin de fer front a despeses corrents originades per inversions fetes amb anterioritat, i al mateix temps es vegin obligats a continuar efectuant inversions que poden provocar noves despeses de funcionament".

Considerant encara que un dels objectius que proposava la Comissió, objectiu que també va rebre el suport del Consell General, era el "d'impulsar un esforç de coordinació de les polítiques pressupostàries de les diferents institucions així com les polítiques d'inversions públiques, amb la finalitat d'equilibrar i harmonitzar el desenvolupament nacional i parroquial, determinant de comú acord, segons la distribució de llurs competències, els projectes en què es materialitzen les inversions realitzades a càrrec de les transferències".

Considerant que de no procedir amb celeritat ens podem trobar amb un enfrontament entre les diferents administracions implicades, cosa que, a l'entendre de la Comissió, cal evitar.

Considerant encara que, més que reprendre les recomanacions que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va expressar en els darrers

informes, el que cal és dur a terme un estudi acurat de l'aplicació, la o les interpretacions que s'han vingut fent del text, i definir les precisions o, en el seu cas, les modificacions que caldria aportar-hi per una correcta aplicació, retrobant l'esperit que el va propiciar i que no pot ser altre que el desenvolupament legal del títol VI de la Constitució.

Considerant finalment que dels informes d'auditoria sobre les transferències rebudes per part dels Comuns, se'n desprèn que l'aplicació dels recursos efectivament transferits des de l'Administració General als Hbles. Comuns durant l'any 1996, s'ha concretat en inversions i en despeses d'acord amb el que disposa la Llei qualificada de transferències als Comuns.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al M. I. Consell General:

1. L'aprovació de dits resultats.
2. Comunicar als Comuns juntament amb el resultat de les auditories l'opinió de la Comissió Legislativa, expressada en el present document i la del Consell General en el cas que aquest document sigui assumit pel Ple.
3. Donar mandat a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost perquè, tal com s'estableix en la disposició transitòria de la Llei de transferències, dugui a terme el procés d'anàlisi de l'aplicació d'aquesta Llei i formuli al Consell General les recomanacions oportunes per poder procedir, de ser necessari, a la corresponent precisió o modificació del text actualment vigent.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció per part dels Grups Parlamentaris?

Bé doncs, vista la proposta de la Comissió i no havent-hi intervencions, proposo declarar aprovades les auditories de les transferències fetes per l'Administració Central als Comuns corresponents a l'exercici 1996 en els termes que figuren en l'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

D'acord?... Doncs queden aprovades.

Passem al punt número onze.

11- Nomenament d'un membre de la Junta de Govern de l'ORTA

Es constata que no s'ha presentat cap candidatura dins del termini establert pel Reglament.

Es convocarà, doncs, novament aquest nomenament en la propera reunió.

Alguna intervenció per part dels Grups Parlamentaris?

Sr. Vicenç Mateu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

Ja vam dir el que havíem de dir, doncs, al passat Consell i crec que en l'altre també. Només voldria, doncs, aprofitar ara que estem a punt de començar les vacances estivals i m'imagino que tothom tindrà temps, doncs, de convidar als Consellers de la majoria lliberal que, puguin anant pensant què farem amb aquest tema, perquè si no anirà sortint a tots i cada un dels Consells que aniran venint a continuació.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé doncs, passem al punt número dotze de l'ordre del dia.

12- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Grup Mixt, per escrit, de data 16 de juny de 1998, relativa a l'ensenyament de la religió a l'Escola Andorrana.

La pregunta ha estat admesa a tràmit amb declaració d'urgència, després d'haver estat admesa sota procediment ordinari i publicada al Butlletí número 18/98 del 23 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, la pregunta es deriva de l'arribada en les darreres setmanes, als pares dels alumnes de l'Escola Andorrana, d'un formulari, que és aquest, en el qual es demana que es retorni a l'Escola un formulari que parla de si l'alumne escull o no escull -i hi ha un quadrat pel sí, i un quadrat pel no- la religió catòlica pel curs escolar 98-99 en horari lectiu.

Això ens va fer repassar el Diari de Sessions i allà vam trobar que en la Sessió Ordinària del Consell General del 18 de desembre de 1997, en resposta a una pregunta formulada per Nova Democràcia en relació a la inclusió -ja aleshores se'n parlava-, en

horari lectiu de l'ensenyament de la religió a l'escola pública andorrana, la ministra d'Educació (Sra. Carme Sala), ens deia: "vaig manifestar les demandes reiterades dels representants de l'Església i de la Mitra en el sentit que es fes un canvi d'horari. Vull deixar molt clar que la proposta era únicament i exclusiva d'àmbit horari, sense cap altra mena de consideració, i encara menys de consideració de la religió com a àrea d'aprenentatge, tal com ho fixa i ho regula la Llei d'ordenament del sistema educatiu".

En la mateixa Sessió -18 de desembre de 1997-, la ministra va dir (i torno a citar-la): "en el tema dels horaris de l'ensenyament de la religió a l'Escola Andorrana, el Govern i el mateix cap de Govern han seguit amb puntual atenció aquestes dificultats de combinar els horaris i que en tot moment han donat suport a les decisions preses pel Ministeri, tant les del trasllat de l'horari lectiu com la d'intentar arreglar-lo".

Alhora, la ministra d'Educació Carme Sala, contestant la intervenció del Conseller General: Simó Duró va manifestar que: "la Llei del sistema educatiu andorrà diu que els centres han d'oferir l'ensenyament de la religió catòlica i que aquest ensenyament és d'opció voluntària per als alumnes", però no parla en un horari o en l'altre. Aquí pot haver-hi algun dubte en la interpretació d'això, "però queda aclarit -deia ella- aquest dubte de l'horari quan es parla del contingut de les àrees d'aprenentatge"; per tant, enteníem -entenia el Govern- que fent en l'horari no lectiu, complia amb els dos punts de la Llei.

Doncs bé, com acabo de dir, a finals de maig s'ha distribuït aquest document als diferents centres de les escoles andorranes i es demana de retornar emplenat el qüestionari, i queda clar que la matèria serà opcional, però serà en horari lectiu.

Aquesta mesura, és doncs, clarament contrària al que havia manifestat la ministra d'Educació tot just fa sis mesos davant del Ple d'aquest Consell, i això podríem deixar-ho com si fos una nova contradicció del Govern, però, nosaltres pensem que intentar-ho modificar d'amagatotis com s'ha fet, pot suposar realment no respectar la Llei.

I per tant la nostra pregunta que ha estat publicada diu (preguntem):

Quantes hores lectives es destinaran a l'ensenyament de la religió catòlica com a opció durant el curs escolar 98-99 a l'Escola Andorrana?

En quins cursos s'impartirà?

Què entén el Govern per treball personal dirigit pels tutors? (això és l'alternativa que es dona en el formulari, a on he dit abans, diu: "els alumnes que no

escullen religió faran en el mateix horari, treball personal dirigit pels tutors")..., volem saber que entén el Govern per treball personal dirigit pels tutors, i si això és una alternativa presentada als alumnes que no escullen religió? (com sembla dir el qüestionari).

I finalment, demanem al Govern: si creu que amb això que està fent ara, està respectant la Llei del sistema educatiu andorrà? És a dir, introduir en horari lectiu l'ensenyament de la religió.

Aquesta és la pregunta.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

En primer lloc, excuso l'absència de la Sra. Carme Sala per motius familiars. M'ha deixat la resposta, que comparteixo, naturalment.

El primer de tot, hauríem d'aclarir un concepte que apareix en el preàmbul de les preguntes, quan es diu que en la fitxa que es va distribuir a les famílies s'indicava que per al curs escolar 98-99 la religió catòlica esdevindrà una matèria opcional en horari lectiu. En la fitxa diu el que vostè ha llegit, Sr. Bartumeu, l'alumne escull religió catòlica pel curs escolar 98-99 en horari lectiu, en cap moment es parla de matèria opcional, per tant, el contingut de la fitxa va ser el mateix sentit, va anar en el mateix sentit de les declaracions de la ministra de fa sis mesos, quan deia en la part de la seva declaració que vostè cita textualment en aquest preàmbul: "vull deixar molt clar que la proposta era únicament i exclusiva d'àmbit d'horari, sense cap altra mena de consideració i encara menys de consideració de la religió com a àrea d'aprenentatge que seria el mateix que matèria opcional."

Pel que fa a les preguntes, llavors, la primera: quantes hores lectives es destinaran?

S'hi destinarà una hora lectiva setmanal per grup de classe de primer a sisè curs de primera ensenyança i aquí hem de dir que aquest formulari que s'ha enviat, ha estat contestat i la demanda ha estat feta per 336 alumnes sobre 831, és a dir, un 40% de la primera ensenyança que demanen aquesta hora lectiva setmanal de religió catòlica. Pel que fa a la segona ensenyança baixa en picat, com ja era el cas abans, quan s'havia fet, el temps que s'havia fet, abans de la nova Llei i el nombre de demandes era reduït a 21 sobre un total de 315, és a dir, 7%, i s'hi destinarà

una hora setmanal no lectiva; en aquest cas serà no lectiva.

Quan demana què entén el Govern per treball personal dirigit per tutors i quina és l'alternativa?

Per treball personal dirigit pels tutors, que és l'alternativa que ja es presentava en la mateixa fitxa adreçada als alumnes, entenem que es tracta del desenvolupament d'activitats relacionades amb totes les àrees durant les quals els alumnes poden plantejar dubtes o preguntes al seu tutor, o bé, fer consultes a la biblioteca.

I què pensa el Govern de la mesura que vol aplicar respecte a la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà?

Tal com hem manifestat anteriorment, en no considerar la religió com una àrea d'aprenentatge i en la mesura que la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà no precisa explícitament l'horari lectiu o no lectiu, entenem que respecta la Llei.

És tot el que he de contestar.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, ja conec els motius de l'absència de la ministra i per tant, Sr. cap de Govern, li vull fer una altra pregunta, però també entendre que vostè, que no porta l'àrea directament, no tingui... no li farà greuge que em digui que d'això ja en parlarem un altre dia.

A veure, no estic d'acord amb la interpretació de la fitxa. Li diré perquè hi vam posar matèria opcional; aquí la fitxa diu -la tenim tots dos-: escull religió catòlica en horari lectiu: sí o no; si diu que sí, doncs ja l'ha escollit -i vostè ha donat l'estadística-, si diu que no, diu a sota: "els alumnes que no escullen religió faran en el mateix horari treball personal dirigit pels tutors". La paraula opcional que vam posar allà és per això, perquè s'entén que estem parlant d'una àrea lectiu, per tant, dit amb termes menys tècnics: horari de classe amb horari de classe; si et deixen triar et deixen fer una opció i fas l'opció: o me'n vaig a religió o me'n vaig a aquest altre treball; és per això que posava la paraula opcional i per tant jo crec que ja estem d'acord, no es que jo vulgui fer un debat tècnic sobre això. L'opció es deriva que en hores de classe et deixen triar entre una cosa i una altra. Era això el que jo volia dir, per tant no..., el problema és -i això a mi m'ho han dit pares i mares-, que l'opció segona, és a dir, serà una activitat lectiva, i per tant, una activitat d'aprenentatge -i ja no vull entrar a polemitzar si la

primera ho és, és a dir, si la religió ho és o no ho és, jo ho respecto, està a la Constitució i ho hem de respectar, i jo ho vull respectar-, però el que està clar és que els pares que triïn religió, aquest nen perdrà aquestes activitats lectives, i aquí, jo crec que hi ha un problema tècnic que repeteixo, no hi ha la ministra, ja en parlarem un altre dia, però aquí hi pot haver un cert problema, i això és el que alguns pares ens han vingut a explicar a nosaltres.

Per tant jo, la pregunta que li trasllado perquè la pogués traslladar a la ministra, l'altra pregunta era aquesta, és a dir: què passa, per què, és clar, en horari lectiu es fa una activitat que els nens que estiguin a religió se la perdran (això és el problema que sembla ser que hi ha...).

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Breument per dir-li que sí que hi ha aquest greuge que alguns pares fan, però l'opció que han fet una bona part dels pares, és de demanar de fer religió en lloc de fer aquest treball personal, que no és una matèria de millorament o d'aprenentatge, es de treball personal. És evident, els nens que els seus pares escullin de fer religió no tindran aquesta hora de col·laboració, d'una hora setmanal de col·laboració pels altres temes de les matèries, és el problema que planteja aquesta qüestió, sense dubte.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra pregunta?

Sí, Sr. Simó Duró del Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

No, no es per fer cap pregunta, però només..., jo no hi crec els ulls...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Simó Duró, demanaria que aprofitau... No entreu en el fons de la qüestió si no... Només formuleu altres preguntes...

El M. I. Sr. Simó Duró:

És que no vull entrar ni al fons de la qüestió, només vull dir, com és que aquest problema que ja fa dos anys que s'arranca i que avui es tingui tan clar, que

s'hagi fet durant un any, creant tantes tensions, s'hagi polititzat tant, quan avui ens ve aquesta cosa assumida per tots, que els qui no ho assumien; això és el que vull dir..., em dol, em dol com a persona de convenciment que s'hagi tardat tant i que s'hagi manipulat tant aquesta qüestió.

Ja no entro a dintre, però ja que tan clar és avui com és que fa dos anys que no fos tan clar?, i com és que heu permès tanta polèmica i tantes tensions i tant malestar?

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, voleu contestar?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

Miri, que hem tardat molt, jo li admeto, el que no li admeto que en digui manipulació..., pot dir-ho, però jo ho haig de contradir que no hi ha hagut manipulació de res, hi ha hagut un tema polèmic que en països veïns fa segles que dura i a Andorra està molt més limitat en polèmica que no en altres llocs, per tant no crec que sigui tant excessiu que se n'hagi parlat i per tenir un fet. Hi va haver un temps en el qual no hi havia religió en aquests horaris, i dins del contingut de la Llei creiem que pot ser, i pot ser-hi i el resultat és que un 40% dels fills de primària ho han demanat, crec que és prou respectable i no crec que se n'hagi de fer una gran polèmica en aquest moment. Potser ha tardat una mica, i tant, sí, segurament, però és un tema prou sensible com per que no s'hagi resolt a empentes.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Simó Duró, per al·lusió, voleu... si us plau.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Quan he dit per manipulació, és que aquí en aquesta sala almenys hem parlat tres o quatre vegades, penso que és massa que n'hem arribat a parlar, llavors no em digueu, Sr. cap de Govern, que rebutgeu això, aquí i a nivell de la Comissió. Jo encara ho mantinc.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, voleu posar alguna repregunta?

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Jo voldria fer una repregunta.

Primer voldria deplorar aquest comportament erràtic del Govern i les conseqüències que ha comentat el company Sr. Simó Duró.

La pregunta seria: bé, ara ens trobem davant de la religió que és una assignatura optativa, evidentment, i que és optativa però ve obligada per la pròpia Llei del sistema educatiu. Penso, pensem que a la llarga és fàcil i seria bo que el sistema educatiu, els centres escolars oferissin més assignatures optatives, em sembla una dinàmica normal. Si en aquest cas s'ha posat dintre de l'horari lectiu -deixo una mica la pregunta oberta pel que ha comentat també el Sr. Jaume Bartumeu, que segurament fóra la ministra, la millor situada per contestar això, no?, però deixem-ho en l'aire-, en el cas que es vagi avançant cap a assignatures optatives, quin és el plantejament?... perquè jo penso que si es van introduint en horari lectiu, això acabarà envaint les àrees d'aprenentatge. Acabem d'iniciar -veurem a veure el què-, en un cas més o menys discutible, però a la llarga segurament és un tema que s'haurà d'estudiar.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, voleu contestar?

Sr. Josep Dallerès, voleu formular alguna pregunta?

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, és una pregunta que no sé si me la podreu contestar.

No és entrant en el fons del debat. Però a mi el que em preocupa és que la fitxa aquesta s'hagi enviat sense haver modificat els decrets, en particular, el Decret de programa de primera ensenyança. És el Decret de data 20 d'agost de 1997, perquè en alguns elements pot entrar en contradicció amb alguns articles i en particular amb l'article 8. És a dir, és un Decret que vau firmar vos mateix, i que venia a rel d'unes preguntes que s'havien posat sobre aquest tema al 1996, i unes respostes que s'havien donat al respecte. És un segon Decret que també implica, perquè porta una definició implícita del que és una hora lectiva, és l'únic Decret en el qual hi figura, és un Decret de data del 23 d'octubre del 1996, que fa referència a la segona ensenyança, però, vist que a primera ensenyança no hi ha res pot ser aplicable, i llavors sí que les causes poden ser problemàtiques pels alumnes que no prenguin religió.

La pregunta és: és que compten modificar aquests dos decrets?, adaptar els dos decrets aquests?, i de quina manera?

Llavors, entenc que tampoc em podeu contestar...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí. Li puc contestar dient que sí, que això és una enquesta per saber realment quina era la disponibilitat dels pares que estaven disposats a donar religió i que el Ministeri sí ha de modificar aquests decrets preparar la modificació dels decrets en el moment oportú, això segur. El que no li puc dir ara és el contingut dels decrets, si realment són contradictoris o no, això no ho he pogut mirar en aquest moment. Li agraeixo que en puguem parlar un altre dia, com vostè ha dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra pregunta, Sr. Vicenç Alay?

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Una pregunta referida a la pregunta que es fa als alumnes de l'escola. Quan s'ha triat aquest redactat que l'alumne escull religió catòlica pel curs escolar 98-99 en horari lectiu, perquè s'ha fet d'aquesta manera fent-ho en sol paquet quan es podia haver fet, penso, en dos paquets?, és a dir, escull religió catòlica en el curs escolar sí o no, en horari lectiu sí o no, haguéssim tingut també una visió, potser, més ampla de la voluntat del pares dels alumnes.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

La decisió de Govern era d'intentar que es pogués fer en horari lectiu, llavors es va demanar orientat cap aquí perquè és com volíem fer-ho, per les raons que ja s'han comentat aquí altres vegades. Llavors, com que creiem que està conforme a la Llei, fer-ho així -perquè no hi ha una definició clara del que és optatiu, del que és lectiu i del que no ho és-, si fa falta modificar la Llei, fins i tot es pot arribar a modificar la Llei, però jo crec que avui dia amb aquesta solució estem dins de la Llei. Allà el Ministeri va creure que era una solució que d'alguna manera podia satisfer bastant totes les parts molt enfrontades en aquest tema i bé, donar satisfacció a aquestes tres-centes quaranta-i-tantes famílies que demanen la religió pels seus fills i que no la demanaven l'any passat en ser l'horari d'esbarjo o la mitja part, entre una hora i l'altra; això crec que ha estat la part positiva d'aquesta solució, i hi han tres-

cents quaranta... infants o nens que podran accedir a l'horari de la religió que abans no podien i els seus pares volien, llavors els criteris han estat aquests, podrien ser uns altres, ben segur, i podria fins i tot haver-se de modificar la Llei, en algun cas..., potser sí, potser s'haurà d'estudiar en el seu moment.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra pregunta? No?

Bé doncs, passem al punt següent de l'ordre del dia, número tretze.

13- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Grup Mixt, per escrit de data 18 de juny de 1998, relativa a la potabilitat de l'aigua destinada al consum humà a la zona de Besillosa -la Massana.

La pregunta ha estat admesa a tràmit amb declaració d'urgència després d'haver estat admesa sota procediment ordinari, publicada al Butlletí número 18/98 del 23 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, aquesta pregunta es deriva d'una situació que el nostre Grup ha considerat preocupant, ha considerat preocupant especialment després d'haver rebut una representació de les persones afectades que es queixen d'una situació que no considerem que sigui normal. L'explicació ve donada aquí; llegiré la pregunta, abans diré, però, que malgrat que durant tots els mesos que hi ha hagut una certa polèmica periodística no havia tingut ocasió de veure cap manifestació pública del Govern en relació amb aquesta problemàtica, he de creure que la presentació de la nostra pregunta ha ajudat que el ministre donés unes explicacions públiques en roda de premsa, dic això abans de llegir el text, perquè evidentment, el text és anterior a la compareixença davant dels mitjans de comunicació del Sr. ministre de Sanitat i, per tant, algunes de les coses que surten aquí, no poden ser debatudes dient que el ministre ja va dir l'altre dia a la premsa, perquè nosaltres havíem formulat la pregunta amb anterioritat.

La preocupació que ens mou és la següent:

El mes de setembre passat, els veïns d'aquesta parròquia de la Massana, concretament de la zona de

Besillosa, van començar a patir un greu problema de potabilitat d'aigua en haver-se produït unes fuites que van barrejar l'aigua del clavegueram comunal amb la xarxa que subministrava l'aigua pel consum de nombroses famílies.

L'aigua es subministrava per part d'una empresa privada i no reunia les condicions de potabilitat mínimament exigides i es van provocar evidents problemes de salubritat.

D'ençà el mes de setembre de l'any passat s'han anat donant informacions contradictòries aparegudes als mitjans de comunicació i que els propis afectats han anat rebent. Per una banda des del Govern es deia que no era competència seva sinó del Comú, i per tant corresponia al Comú actuar, però l'Executiu també reconeixia que es tractava d'un afer de la seva competència en ser una qüestió de salut pública. També deia el Govern, en un moment donat, que l'aigua ja era potable -i ara ho ha tornat a dir, i ara ens ho deurà tornar a explicar.

Al mateix moment els veïns de Besillosa sortien als mitjans de comunicació mostrant botelles d'aigua bruta que manava de les aixetes des dels seus domicilis amb un resultat analític, evident, de no potable per al consum humà.

Davant de les contradiccions que s'han anat succeint en els nous mesos, d'ençà que es va produir el desafortunat incident inicial, cal tenir present que la Llei qualificada de la limitació de competències del 4 de novembre de 1993, dóna als Comuns o els atribueix únicament i exclusiva, la competència relativa a la captació, tractament i distribució pública, pública, d'aigües potables.

El cas dels veïns de Besillosa, fa referència a una captació i distribució privada.

Alhora, la Llei sobre el règim jurídic de policia i protecció de les aigües del 31 de juliol de 1985 i el Reglament del control de les aigües residuals i de protecció de les aigües superficials del desembre de 1996, atribueix al Govern la competència de vigilància de l'aigua per al consum humà que ha de ser sotmesa periòdicament a controls analítics a fi de verificar que en tot moment és potable i ens consta que el Govern ha estat fent anàlisis -suposo que ara ens ho explicarà- en aquella captació.

En aquestes condicions preguntem:

Sent competència seva -del Govern- vetllar per la salubritat de l'aigua potable subministrada mitjançant unes instal·lacions correctes, pot el Govern assegurar la potabilitat de l'aigua que reben a casa seva els veïns afectats?

Si no pot assegurar-la, pensa adoptar el Govern alguna mesura concreta per garantir el

subministrament de l'aigua potable als veïns de Besillosa?

Com sigui que és de la competència de Govern verificar les condicions tècniques -aquesta és una altra qüestió-, que potser no és, fins i tot, de sanitat- de les instal·lacions d'abastament d'aigua per al consum humà per tal de garantir-ne la salubritat abans d'autoritzar l'exercici i la distribució,

Pot dir-nos el Govern quins són els permisos administratius i quin és el registre de comerç i indústria que permeten l'activitat comercial de l'empresa privada que utilitza una xarxa per distribuir l'aigua a Besillosa?

Es va verificar la xarxa abans d'atorgar l'autorització de comerç?

No creu el Govern que les instal·lacions d'abastament d'aigua potable han de reunir els requisits necessaris perquè l'aigua arribi als particulars almenys en les condicions i exigències establertes en la directiva 11.21 del Consell de la Comunitat Europea del 15 de juliol del 1980, relativa a la qualitat de les aigües destinades al consum humà?

Com és que tenint Govern, des d'octubre del 1996, anàlisis que indicaven que l'aigua que subministrava no reunia les condicions exigibles de potabilitat no va fer res més durant tot un any que trametre els resultats de les anàlisis al Comú de la Massana?

Per què no ha fet el Govern ni una sola inspecció a la xarxa en qüestió?

I finalment, a finals del passat mes de maig, els cònsols de la Massana van adreçar-se per escrit al Govern, sol·licitant si el Ministeri de Sanitat garantia la potabilitat de l'aigua d'aquella zona, i preguntem si és cert que el ministre no ha contestat o no havia contestat el dia 18 de juny afirmativament aquesta pregunta; i si és cert que no ha contestat, per què no ho ha fet

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern, el Sr. ministre de Sanitat. Sr. Goicoechea, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep M. Goicoechea:

Gràcies, Sr. síndic.

Sr. Bartumeu, no m'importaria repetir coses que hagi dit en públic davant d'altres mitjans, però també voldria anar al gra, atesa l'hora en què estem i la feina que ens queda per fer. No vull defugir cap de

les seves preguntes, no obstant, i si us plau, repregunti'm.

Vostè pregunta si estem en condicions d'assegurar la potabilitat de l'aigua de Besillosa, i jo li diré que sí, i com a prova tinc una sèrie d'anàlisis fetes durant l'any 1997, durant l'any 1998 i anteriorment també, i el que vull remarcar és que les analítiques a l'aixeta del consumidor d'aquesta xarxa són del 28 de novembre de 1997, totes les analítiques han estat d'aigua potable. Això no exclou -i és el fet que ho estem fent- que estem fent una revisió a fons i un pla de millora de les instal·lacions d'acord amb l'empresa, que acabem de rebre fa dos dies una part del contingut de resultats de l'estudi per millorar aquesta xarxa i que el pla de millora contempla no només la potabilització de l'aigua sinó la captació i reformes estructurals en aquesta tasca... en aquesta xarxa, perdó.

Vostè pregunta sobre les autoritzacions administratives, i jo li he de dir que l'empresa Aigües Naturals Teixidó SL, la societat -perdó-, va ser autoritzada el 31 de gener de 1972 pel M. I. Consell General, inscrita en el registre de societats el 7 de febrer de 1973 amb l'objecte d'explorar l'aigua que brolla a les finques de Casa Teixidó. Aquest no és l'únic registre a nivell de comerç, però sí és l'únic on es parla d'aquesta finalitat de la societat, perquè aquesta entitat Aigües Naturals Teixidó SL, s'inscriu al registre de comerç al mes de juny de 1997, inscriu un despatx d'atenció als usuaris de la xarxa d'aigües de la societat.

Això no ens ha d'estranyar si sabem que de les dotze entitats que distribueixen aigua en el nostre país, només hi ha una privada o semiprivada que té les autoritzacions pertinents a nivell d'empresa, a nivell de comerç, diguéssim, eh?; cap de les altres quatre xarxes o entitats comunals o les altres vuit, és a dir, set en queden, entitats privades, no tenen cap autorització amb això que ens toca. Suposo que respon a una manera de fer, i no a una manera d'administrar en els últims anys.

Estem d'acord amb vostè, Sr. Bartumeu, que les instal·lacions d'abastament d'aigua i que l'aigua que arriba a l'aixeta dels consumidors han de complir les condicions de garantia del Consell de les Comunitats Europees del 15 de juliol de 1980; no estem d'acord amb la xifra que vostès ens diuen, perquè no l'hem trobada, hem trobat una altra que és la que fem servir, que és la 80/778/C, suposo que això no és l'objecte important, l'important és el contingut d'aquesta directiva, aquesta directiva és la que apliquem actualment, i no des d'ara, des d'almenys del finals del 1996 quan es va actualitzar i remodelar el servei de salut ambiental del Ministeri de Salut i Benestar.

Aquesta, dic, és la directiva que apliquem per determinar si l'aigua és potable o no potable i no l'hem aplicat amb cap revisió o inspecció de xarxes perquè no l'hem fet, cap revisió ni inspecció de xarxes, tret de la que ens ocupa i pensem que no és prudent fer-ho abans que tinguem el reglament que especifiqui clarament, dins de la nostra normativa jurídica, i vostè amb la seva activitat professional entendrà que no és fàcil ordenar la realització de la seva tasca als Comuns en la xarxa d'aigua potable, en certes condicions quan no hi ha reglament, una llei desplegada, etc., etc. Això no és l'únic cas en aquest àmbit tot i que sigui molt més preocupant que en d'altres.

A l'octubre de 1996, en efecte, nosaltres vam trobar uns resultats de no potabilitat en aquesta xarxa... que no es va fer res, no és cert! Nosaltres vam fer en aquell moment, justament a finals del 1996 -quan li he dit que engegàvem un nou desenvolupament al servei de salut ambiental-, vam fer no només més anàlisis com era el normal -quan treus aigua i no és potable vas a controlar més sovint-, però a més vam iniciar converses amb l'entitat Aigües Naturals Teixidó SL, a fi, sabent que hi havia una història relativament llarga de problemes amb el subministrament d'aigua, vam establir converses per millorar aquesta xarxa; i quan a finals de setembre de l'any passat es va produir l'accident -accident puntual i ja està! I les conseqüents han durat més temps- de contaminació d'aquesta xarxa, el Ministeri, el servei de salut ambiental del Ministeri i Aigües Naturals Teixidó estaven treballant amb les dificultats que vostè pot entendre en aquests casos per fer millorar la xarxa. És només posteriorment a aquest episodi, durant l'any 1998... 1997 -perdó-, quan la propietat d'Aigües Naturals Teixidó SL s'avé, finalment, a signar un pla de treball i de millora juntament amb el Ministeri, per què? Perquè no tenint un reglament que puguem exigir la seva aplicació, vam arribar a l'entesa de dir: "firmarem les millores que hem de fer", i aquest pla s'està aplicant, insisteixo, i s'acabarà d'aplicar en el que queda d'any, possiblement abans que s'acabi l'any.

A finals del mes passat, els cònsols em van escriure, és ben cert -i no tinc cap inconvenient a compartir la meva correspondència amb el Consell General-, i em demanaven per escrit una sèrie de garanties. No és cert que jo no els hagi contestat, eh? La carta dels Srs. cònsols és del 20 de maig i la carta de sortida meua és del 29 de maig. Tampoc és cert que no els digués que l'aigua és potable: justament jo els responc a la meua carta que la potabilitat de l'aigua -aquesta aigua de referència- esta documentada des del 28 de novembre de 1997 com consta a les comunicacions que se'ls tramet a la seva Honorable

corporació. El que passa és que els Srs. cònsols -jo ho entenc, sense estar-hi d'acord-, demanaven la garantia de moltes més coses; coses que aquest servidor i el Ministeri que dirigeix, no estan en condicions, avui, d'assegurar ni per aquesta xarxa ni per a cap xarxa d'Andorra, Sr. Bartumeu. Se'ns demanava que ens pronunciéssim explícitament, assegurant la idoneïtat de les captacions, de la xarxa de distribució, d'altres instal·lacions, a més de la potabilitat; amb tot això, nosaltres podem garantir la potabilitat com li he dit al principi i no tot l'altre.

Una cosa molt més preocupant i que no es refereix a aquesta xarxa exclusiva i que vull compartir amb aquest Consell General, és que en el nostre estimat país, el 20% de les mostres que s'analitzen cada any -i tinc estadístiques resumides de tres anys i no hi ha gaire variació, eh?-, el 20%, repeteixo, de les mostres recollides en aquest control d'aigües, donen resultats no potables; aquesta xifra, aquesta proporció del 20% és exagerada. Pensin que s'exagera, en part, per la nostra insistència a anar a analitzar de nou l'aigua no potable, això falseja una mica els resultats, però com una societat moderna i avançada i econòmicament solvent com sembla que és la nostra seria acceptable trobar un 5% de mostres no potables i ja n'hi hauria prou. Tenim aquesta diferència entre el 5 i el 20% que és el motiu de la nostra preocupació, no exclusivament en la xarxa de distribució de Besilosa, si no en totes les xarxes de distribució del país, unes més que menys...

I un altre punt que vostè comenta amb la intenció de pregunta. És cert que el 15 de maig els veïns -alguns, alguns, no tots- alguns veïns d'aquesta zona van veure l'aigua sortir vermella de les seves aixetes. El 14 de maig, el nostre servei ha fet unes anàlisis, i naturalment, era potable; i per què dic "naturalment", vostè sap com tothom que les condicions de l'aigua quan es fan anàlisis, es regulen en el moment en què es pren la mostra i que les condicions de l'aigua varien, com varien les condicions de tota cosa viva i d'una aigua que es distribueix, que es manipula per potabilitzar-la, i en aquest cas, la informació que hem pogut recollir ens assegura -i això és tot el que puc dir, jo no tinc cap altra certesa-, que en una d'aquestes branques de la xarxa, algú va tancar l'accés a aquesta branca i que després de fer les obres de reparació que haguessin de fer, l'aigua va sortir acolorida, amb aquest color vermell, vermellós que tots hem vist a la televisió. Li he de dir que el Ministeri no ha tingut accés a aquestes mostres d'aigua per analitzar-les, em consta que estan a la Batllia i desconec... -home!, jo no beuria d'aquesta aigua, naturalment que no!-, però és molt probable que un cop s'ha aclarit l'aigua

d'aquella aixeta, aquell dia, l'aigua ja fos perfectament consumible sense perill per la salut.

El M. I. Sr. Síndic General:

Ha acabat? sí?

Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Tenia una primera altra pregunta que gairebé me l'ha mig contestat més endavant... però, vostè ha dit que havia rebut un pla de millora, un estudi, i jo li volia preguntar, una cosa però després vostè ha dit que això ho ha fet juntament amb Aigües... perdó, no vostè, Govern ha fet això conjuntament amb Aigües Naturals Teixidó i que hi ha un pla de treball i de millora.

Aleshores la pregunta és: això que és un document signat- vostè ho diu-, els treballs i les millores s'entén que Govern aconsella i gairebé reclama o exigeix a l'empresa privada que les dugui a terme a càrrec seu i amb la major brevetat, és això.

El M. I. Sr. Josep M. Goicoechea:

Exacte, aquest pla és, dit amb altres paraules, una imposició de les millores immediates que el Ministeri vol exigir a la societat amb independència de la proposició del reglament i d'altres coses que tindrà en el seu ritme i que no podem esperar a tenir un reglament, i com vostè diu, és una imposició de condicions i el que ens satisfà és que l'empresa es va avenir a signar-lo, i inicialment no volia, vostè i vostès tots entendran que en aquest assumpte, el nostre Ministeri i el Govern sencera, a part de voler fer la feina, també ens dóna feina la resposta a recursos no només dels usuaris afectats d'aquesta aigua, també de l'empresa, com és legítim, de l'empresa, doncs es queixa o contesta algunes de les decisions.

També vull dir que s'han clausurat dues fonts: una que hi havia aprovisionat una part d'aquesta xarxa, l'altra que no s'havia fet servir, almenys en el meu coneixement, per què? Perquè en aquestes fonts s'ha vist en aquest període de sis mesos últims, que una era no potable i per tant no s'havia de barrejar més amb l'esperança de potabilitzar-la després a base de posar el que calgués; i l'altra, no és que fos no potable, sinó que les condicions de l'entorn d'aquella font feien aconsellable no utilitzar-la.

Aquestes dues fonts s'han clausurat, s'han conduït les aigües cap el tub d'eliminació, i tenim els recursos corresponents, una vegada més. Li dic això, no per excusar-nos, però perquè entenguin que la

complexitat de l'assumpte administrativament, senzillament, ja no tècnica sinó administrativa; i els molts missatges que d'altres parts han llançat als mitjans de comunicació, potser sí que col·laboren en aquestes declaracions contradictòries que vostè diu.

Jo diria que al Govern i al Ministeri, les declaracions sempre han estat coherents, haurem pogut dir més o menys, haurem quedat més bé o més malament, com cadascú en el seu moment, però em sembla que hi ha hagut coherència en les declaracions sobre el problema, sobre el tractament del problema i sobre les solucions que esperem arribar a aconseguir.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu?

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí. Segona altra pregunta.

Sí, l'he entès bé, per tant gairebé m'ha contestat, però l'empresa en qüestió no té un registre de comerç, és una societat autoritzada -i vostè m'ha dit-, i no té registre de comerç per desenvolupar l'activitat que està desenvolupant; l'únic registre de comerç és de l'any 1997 i és per obrir l'oficina.

Vostè m'ha dit abans: "no ens ha d'estranyar, hi ha d'altres casos"... jo no sé si hi ha altres casos, a mi m'estranya i em preocupa això. I per tant la pregunta que va dirigida al Govern, és que suposo que el Ministeri escaient -que ja he dit abans, que no deu ser el seu, potser és el de Comerç-, també tindria alguna cosa a fer. Ja m'ha agradat sentir la seva contesta, que hi ha aquestes imposicions a l'empresa, però a mi em sembla que això s'ha de regularitzar d'alguna altra manera i potser no és Sanitat qui ho ha de fer.

En tot cas, i acabo l'última pregunta: aquí s'ha parlat d'una sèrie de documents que el ministre ha dit que no tenia cap inconvenient a compartir amb el Consell, en la forma escaient i quan pugui, doncs, si ens ho trameta a Sindicatura tant el document aquest que s'ha signat com aquest intercanvi de cartes, és a dir, elements que puguin acabar de fer, doncs, de donar per tancat el circuit de la nostra missió de control de l'activitat de l'executiu que és que vostè doncs, contràriament al que jo equivocadament pensava i ja havia contestat al Comú de la Massana i en quins termes ho ha fet, i en quins termes el Govern ha imposat a aquesta empresa privada una sèrie de mesures urgents d'adequació de la situació.

Per tant demano, Sr. Síndic, que en la forma que el reglament aconselli ens arribin aquests documents.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre, volem intervenir?

El M. I. Sr. Josep M. Goicoechea:

Només, respecte a com pensem fer-ho, la qüestió de la inscripció de les societats o entitats, negocis, etc., hem pensat fins ara -i em sembla que no hi ha motiu per canviar-, que mentre no hi hagi aquest marc general, que és el reglament que desenvolupa la Llei de policia dintre del règim jurídic de les aigües, no hi ha cap urgència, ara malgrat el cas, el problema l'estem tractant amb urgència i amb intensitat, no hi ha cap urgència ara a demanar una inscripció al registre de comerç de vuit entitats, repeteixo, n'hi han més de privades que de públiques, si no tenim molt clar les condicions tècniques de les instal·lacions, etc., és a dir, caldria que en el moment en què l'Administració registri una empresa d'aquesta mena, tota la part tècnica, d'inspecció tècnica, d'assegurar que la situació ja hagi estat solucionada pel departament corresponent.

És molt probable, com vostè diu, que no només sigui el Departament de Sanitat -que té alguna cosa que dir sobre això-, però no és exclusivament el nostre Departament el qui ho ha de resoldre, i amb això no serà la primera vegada que establim mecanismes administratius, per simplificar la tasca a l'administrat i per fer que els papers arribin a última hora amb tota la feina preparada.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Torres, volem formular alguna pregunta?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Jo voldria reprendre la paraula "coherència" que ha dit el Sr. ministre, per fer una altra pregunta:

Últimament va haver-hi un problema d'aigües al Pas de la Casa, unes filtracions al riu Arieja, que segurament va afectar una part de població francesa, la qual consumeix aquesta aigua; acte seguit, i si mantinc les declaracions o els escrits que hi havia a la premsa vaig llegir que la Fiscalia havia estat presa de..., el Govern havia portat a Fiscalia aquest tema bastant important, i jo demano:

Per què no es procedeix de la mateixa manera amb "coherència" amb uns i amb uns altres? Aquesta és la meua pregunta, Sr. ministre.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep M. Goicoechea:

Jo no estic capacitat per respondre com s'ha gestionat la qüestió de les aigües residuals del Pas de la Casa; el nostre Departament s'ocupa de l'aigua de consum humà, naturalment. Mai se'ns ha acudit de portar l'empresa al fiscal; en aquest cas, a qui hauríem de portar, a l'empresa o al responsable de la claveguera trencada?..., tampoc ho sabem. No hem buscat aquest camí, hem buscat resoldre el problema de l'aigua, donar aigua potable a les persones que la necessiten i ja m'he explicat, les qüestions administratives, no en volem fer una qüestió primordial, es volen arreglar però quan sigui el seu moment i la veritat és que a mi personalment mai se m'havia acudit portar aquest cas al fiscal, n'hi han d'altres que em preocupen molt més per a la intervenció de la Fiscalia.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay... ah!, perdoneu, per completar el...

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, sí, és clar, perdoni Sr. ministre, vostè m'està parlant d'una aigua residual, però que es consumeix en altres poblacions espanyoles -en aquest cas- perquè l'aigua està transvasada com vostè sap molt bé de l'altre costat.

No em faci dir que l'aigua no està consumida pels humans, també.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre?

El M. I. Sr. Josep M. Goicoechea:

Sr. Torres, em sembla que és una qüestió d'arribar el rissó, si vol.

Un servidor és responsable de l'aigua de consum a Andorra, al Principat d'Andorra, no de l'aigua de consum fora d'aquest Principat.

Ja veig les connexions dintre de la nostra aigua residual i el cabal amb els nostres veïns, però entengui que no li puc respondre en aquest cas.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, vol afegir alguna cosa a aquesta pregunta?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Jo, si em permet, per completar la pregunta que ha fet el Sr. Torres, he de dir que quan es va decidir que s'havia de mirar d'investigar per la via del fiscal, és perquè no es tenia constància d'on venia l'origen de la pol·lució de l'aigua de l'Arieja, del riu del Pas de la Casa. No hi havia cap constància certa, no hi havia reconeixements de fets per part de ningú, semblava que en aquell moment podien haver-hi diferents causes. I per tant, es va dir: investiguem per totes les línies, la línia nostra, la línia administrativa, que també finalment ha resultat; en el cas del de Besilloso no hi ha hagut cap dubte, hi havia una aigua d'un subministrament portat per uns responsables i no hi havia dubte, per tant, li va semblar així al Ministeri de Salut que no calia en aquell moment portar-ho al Ministeri Fiscal, perquè ja hi havia certesa sobre l'origen. El que vam fer amb l'aigua del Pas de la Casa, va ser intentar saber d'on venia aquella pol·lució. Finalment s'ha sabut, el procediment penal que hi puguí haver no és el que ens interessa, el que ens interessa és que ja s'ha resolt el problema i ens ha obligat també, per part del Ministeri de Medi Ambient, en aquest cas, a fer unes previsions d'uns detectors complementaris abans de la depuradora i després de la depuradora també, per evitar el que va passar, que al no ser una depuradora que pugui tractar hidrocarburs com és natural, com són totes les depuradores de poble, de ciutat, doncs, que hagin de quedar parades o malmeses per un abocament involuntari de gasoil, en aquest cas; però això es va fer en aquell cas, i en d'altres no s'ha fet i depèn del Ministeri que li correspon, com ha dit el Sr. ministre.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, no, perdoneu... és que sortim una mica de la pregunta, llavors, que estava posada originàriament que si voleu tornar a intervenir després...

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Volia fer una pregunta, centrada una altra vegada en el tema d'aigües de consum.

Vostè, Sr. ministre, ha parlat d'un 20% d'aigües no potables, que és una quantitat elevada d'aigües no potables de percentatge.

Ha parlat també de la impossibilitat per part de Govern d'assegurar determinades coses i estic d'acord; jo lligo de més amb un fet que vostè també ha repetit varies vegades, que és la manca d'un reglament. Al meu entendre aquí està precisament

l'eina fonamental per poder donar solució a tots aquests problemes i per poder permetre a Govern assegurar, assegurant en la mesura que es poden assegurar determinades coses, doncs, una garantia de qualitat i de salubritat en l'aigua, que això sí que Govern té l'obligació de garantir-ho, és l'obligació constitucional.

Jo li volia demanar dos coses: primera, que m'expliquéu en quina fase està aquest reglament. Perquè entenem que és una eina imprescindible, és un reglament que hauria de contemplar perímetres de captació, sistemes de potabilització, etc.; i per altra banda, també, li voldria demanar, ho dic perquè, el 20% d'aigües no potables per les persones que ens estan escoltant i que no estan assabentades, què significa no potabilitat, podria arribar a crear una certa alarma social.

Bé, hem compartit treball en aquests àmbits, quan jo treballava a Govern amb vostè i sabem tots dos que, "aigua no potable" no significa aigua nociva per a la salut. M'agradaria que comentés una mica aquest tema, perquè demà podem tenir un titular de diari terrible.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Breument, si us plau, Sr. ministre.

El M. I. Sr. Josep M. Goicoechea:

Respecte al primer punt: jo tinc a sobre de la meua taula un esborrany incomplet d'aquest reglament i espero poder presentar durant aquest any al Govern, per la seva aprovació, un projecte de reglament complet.

El segon punt: gràcies per aquest aclariment, que el 20% de les mostres analitzades i de les mostres -no dels gots d'aigua que bevem-, les mostres analitzades siguin no potables, no vol dir, com vostè diu molt bé, que al obrir l'aixeta l'aigua no sigui potable.

Què passa quan una mostra és no potable? Vull dir, que es millora el tractament, la potabilització d'aquella aigua i que immediatament hi ha una millora.

Què passa amb el número de mostres? Nosaltres fem mostres a molts punts de captació, moltes més de les necessàries per a la directiva de referència de la Comunitat Europea. I n'hi hauria prou amb una desena part de les mostres que prenem si els resultats fossin de potabilitat més estable, realment.

Per tant, amb això, té raó, s'ha de tranquil·litzar la població en el sentit que no el 20% de les vegades que obrim l'aixeta l'aigua no és potable..., això no és

cert; però el 20% de les mostres que nosaltres recollim, el Laboratori de Salut Pública recull i analitza, no són potables.

I això, per mi, és un signe de la feblesa o les deficiències en les instal·lacions, potser amb algun sistema de tractament, però bàsicament de les instal·lacions.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay?

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

No, només voldria situar en el seu punt aquesta observació meua. No es tracta per part nostra de minimitzar el problema, és un problema que hi hagi un 20% de mostres. Es tractava simplement de dir que 20% de mostres potables no vol dir 20% de mostres nocives per la salut.

Era simplement això. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra pregunta? no?

Bé doncs, passem a l'últim punt de l'ordre del dia, número catorze.

14- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pels Srs. Vicenç Mateu Zamora i Vicenç Alay Ferrer, en representació del Grup Parlamentari d'Iniciativa Democràtica Nacional, per escrit, de data 25 de juny de 1998, relativa a l'Avantprojecte de llei d'ordenació lingüística.

La pregunta ha estat admesa a tràmit amb declaració d'urgència i distribuïda a l'inici d'aquesta Sessió.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay... Vicenç Mateu, perdó.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, vaig a fer la formulació de la pregunta, abans vull fer una petita reflexió:

Jo crec que estem fent aquí una pregunta sobre la llei d'ordenació lingüística o dit altrament la llei del català. Fa ja un any que per part de Govern se'ns va trametre un avantprojecte de text, precisament, perquè tinguéssim el temps necessari per mirar-nos-

el, per oferir aportacions i per arribar a un consens; nosaltres el que volem manifestar és que voldríem que s'arribés a aquest consens, però no trobem a ningú amb qui consensuar, és a dir, qui hauria d'entrar el text, doncs, perquè es pogués discutir, perquè es pogués esmenar si cal, perquè es pogués tirar això endavant, doncs, no ho fa i aleshores el que fa, doncs, fer posar reiteradament preguntes en aquest sentit, voldria repetir que ja en vam posar una en data de 4 de desembre, que va ser contestada el 18 de desembre, dient -per part del ministre, el Sr. Canturri-, que es comprometia a presentar aquest Projecte de llei, abans de finals del mes de juny de 1998, i m'imagino que avui és l'últim dia del mes.

Bé, la pregunta és directament aquesta, és a dir, si el Govern segueix tenint interès en aquest text, i si és que el té -aquest interès-, quan pensa tramitar-lo al Consell General?

Voldria recordar aquí que els temes de... la importància que té la llengua... coses que tots vostès saben, la importància que té la llengua pel que fa a la identitat nacional, jo crec que estem de vegades no sent prou vigilants a l'hora de constituir una comunitat integrada cívica. Crec que tenim una responsabilitat a més, com a estat en el tema de la llengua, en el tema del català, aquesta responsabilitat ens ve donada perquè també ens ha agradat quan podíem presumir de fer-ho en aquest sentit i crec que aquest mateix fet de lluir de la llengua que tenim, com a pròpia, doncs també ens comporta una sèrie d'obligacions.

A mi personalment, al nostre Grup, ens fa mal a les orelles, veure com la llengua a la que juguen els nens pel carrer, doncs, no és sempre el català, sovint no és el català; ens fa mal a les orelles, també, veure que als mitjans de comunicació, fins i tot públics, s'utilitza sovint una llengua que no és el català; també ens fa mal que en un país que vol ser un país de qualitat, en el servei turístic, doncs l'atenció al visitant i la primera impressió que sovint rep aquest visitant, no sigui feta tampoc en català.

Crec que de vegades en aquestes qüestions estem enganyant els de fora, i crec que en aquest tema a part de mirar si tindrem cinc mil milions, deu mil milions, o si els bancs que vindran i els que no vindran, doncs, compleixen certs requisits, doncs també haurien de ser sensibles amb qüestions com aquestes que fan que Andorra sigui un lloc per viure i no només per treballar-hi.

Bé, la pregunta en concret és:

el Govern segueix tenint interès en aquest text? I si és així, quan pensa tramitar-ho al Consell General?

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern, el Sr. ministre de Cultura.

Teniu la paraula, Sr. Canturri.

El M. I. Sr. Pere Canturri:

Gràcies, Sr. síndic.

Quan en data 4 de desembre de 1997 el seu Grup Parlamentari em va preguntar quin era l'interès del Govern en el text de la Llei d'ordenació lingüística i quin era el termini que s'havia posat per tramitar-la al Consell General, li vaig contestar textualment que l'interès del Govern era primordial, considerant que formava part de la defensa de la nostra identitat, i que el termini per tramitar-la al Consell General seria el de la propera sessió parlamentària.

Així ho ratificà el cap de Govern.

Acabant-se avui el període de sessions mencionat he de manifestar-li la meva impossibilitat que Govern entri a tràmit la Llei mencionada, ja que no he rebut encara les observacions que sobre aquesta Llei vulgui trametre'm el Grup Parlamentari que dóna suport al Govern.

Continuo creient que Andorra, com a Estat sobirà, pot dotar-se de les lleis que consideri convenients i necessàries, i que siguin aprovades pel Consell General amb tota independència. Crec que gran part de la nostra identitat històrica com a poble es basa en el fet de tenir una llengua pròpia.

És cada vegada més patent que la utilització de la llengua es troba en inferioritat davant la forta immigració de persones que mantenen i utilitzen la seva llengua materna sense la necessitat de realitzar un esforç per conèixer la nostra, perquè es troben correspostos per nosaltres cada vegada més en la seva. No puc deixar d'admirar la fidelitat que tenen a les seves arrels lingüístiques.

El cap de Govern en el discurs que pronunciarà seguidament donarà a conèixer l'orientació política que sobre aquest tema pensa seguir.

Al Grup Parlamentari que dóna suport al Govern li seria necessari disposar d'un temps afegit per valorar la llei que el meu Ministeri ha elaborat. Aquesta és la causa que no em sigui possible complir la data d'entrada a tràmit de la Llei d'ordenació lingüística, com era el meu desig.

Crec fermament en la necessitat d'aquesta Llei tot i sospesar les dificultats -que se m'ha fet arribar- que poden representar per al món de l'empresariat. Però no sols de pa viu l'home i, evidentment, hauré de ser conseqüent amb l'orientació política del cap de Govern, que em doni o no la possibilitat de presentar-la en un futur immediat.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Bé, gràcies, Sr. síndic.

Voldria, doncs, agrair la franquesa del ministre Canturri, i veure com almenys ell està d'acord també amb el que nosaltres creiem que és una... no sé si una urgència però sí un element més i molt important a l'hora de construir, doncs, el que és la identitat nacional andorrana que sovint es veu, doncs, menystinguda i afectada.

D'altra banda, més difícil, doncs, saber a qui m'he d'adreçar a partir d'ara. L'únic que vull dir i ho deixarem també pel debat d'orientació política, és que, és clar, si nosaltres no els podem creure a vostès, al Govern o a la majoria que els dóna suport amb un tema que per a nosaltres és important, però que no té la dimensió, doncs, d'altres, com volen que en assumptes molt més greus o molt més importants els creguin a fora. Bé, d'això ja en parlarem demà.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre de Cultura, voleu tornar a intervenir?

El M. I. Sr. Pere Canturri:

Sí. Quan vaig contestar la pregunta a la data 4 de desembre -afegia, i ho he deixat-, que estava obert a tots els suggeriments que se'm poguessin fer i que en tot cas desitjava rebre el màxim de consens per part de la Comissió Legislativa; continuo, evidentment, estant obert a tots els suggeriments que se'm vulguin fer.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Antoni Martí, ha demanat la paraula?... Per al·lusió o per formular una pregunta?

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Per al·lusió amical, en tot cas.

Sí, em sembla que em pertoca, doncs, com a president ratificar una mica les paraules que ha dit el Sr. Pere Canturri. Si bé és cert que en aquesta Cambra el Govern d'Andorra es va comprometre que en aquesta Sessió Parlamentària s'entraria la Llei de normalització lingüística, i si bé és cert també, que no s'ha entrat i no s'entrarà, perquè pel que ha dit el Sr. Pere Canturri, gran part del perquè no es farà i

doncs, de que la paraula, que va donar el Sr. Pere Canturri no s'hagi complit passi -i ho ha dit perfectament ell- pel Grup Parlamentari Lliberal, que en aquest cas, i s'han de reconèixer les coses quan no es fan bé i nosaltres no les hem fet bé, no hem estat suficientment diligents amb aquest tema.

Per altra part, el Grup Parlamentari Lliberal entén el neguit que ha expressat el conseller Vicenç Mateu i em sembla que la Cambra en general, tots som conscients que és una Llei important i, doncs, d'una part en nom del Grup Parlamentari -davant del ministre-, que recolzem i defensem, li demano les disculpes per aquesta falta de diligència i esperant, doncs, que en aquestes indecisions parlamentàries, doncs, es pugui portar al sí del Consell General de tal manera que també els Grups Parlamentaris pugin tenir el temps per fer les esmenes escaients. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu?

Cap altra repregunta?

Bé doncs, acabat aquest punt de l'ordre del dia, s'aixeca la Sessió.

Us informo que la Sessió que estava convocada per a la una del dia d'avui, doncs, la començarem a les dues i quart. Farem una interrupció breu.

(Son les 14.05 h.)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: Tel. 821234